

நியூ செஞ்சுரியின்

2 நுகர் நூலகம்

மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam (Tamil English - Bilingual Monthly)

மலர் : 15
Vol : 15

இதழ் : 11
Issue : 11

www.ncbhpublisher.in

பிப்ரவரி 2024
February 2024

விலை } ₹ 45/-
Price }

ஆண்டு சந்தா } ₹ 540/-
Annual Subscription }

காலனிய காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சியே இல்லை

பேராசிரியர் எஸ்.ஜெயசீலஸ்தபன்

தமிழ்நாட்டில் தொடக்கநிலைக் காலனியம் குறித்த ஆய்வுகள்

இந்திய இலக்கிய மையம்
நி.ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

23.01.2024 அன்று சென்னை அண்ணா அறிவாலயம் கலைஞர் அரங்கில் நடைபெற்ற முன்னாள் மத்திய அமைச்சர் டி.ஆர்.பாலு அவர்களின் 7 நூல்கள் வெளியீட்டு விழாவில் தமிழக முதல்வர் மு.க.ஸ்டாலின், தி.க.தலைவர் கி.வீரமணி, தமிழக அமைச்சர்கள் கே.என்.நேரு, உதயநிதி ஸ்டாலின், முன்னாள் மத்திய அமைச்சர் ப.சிதம்பரம், வைரமுத்து, இந்து என்.ராம், கனிமொழி எம்.பி, டி.ஆர்.பாலு எம்.பி மற்றும் என்சிபிஎச் மேலாண்மை இயக்குநர் க.சந்தானம் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

10.01.2024 அன்று சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் தமிழில் எட்டு சமகால மார்க்சிய அரசியல் நூல்கள் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. இதில் தமுஎகச மேனாள் தலைவர் ச.தமிழ்ச்செல்வன், சிபிஐ எம்.எல் விடுதலை தோழர் அ.சந்திரமோகன், என்சிபிஎச் மேலாண்மை இயக்குநர் க.சந்தானம், என்சிபிஎச் விற்பனை மேலாளர் தி.ரெத்தினசபாபதி, பொதுமேலாளர் எஸ்.சண்முகநாதன், பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ் பொதுமேலாளர் ஆ.சிவக்குமார், என்சிபிஎச் புதிப்பாசிரியர் ப.கு.ராஜன், மொழிபெயர்ப்பாளர் மா.சிவக்குமார் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின் உங்கன் நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2055
மலர் - 15 இதழ் - 11 - பிப்ரவரி 2024

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

முனைவர் ந.முத்துமோகன்

முனைவர் மு.இராமசுவாமி

முனைவர் நா.இராமச்சந்திரன்

முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்

முனைவர் ஞா.ஸ்ரீபதி

ப.குராஜன்

முனைவர் இரா.அறவேந்தன்

முனைவர் இரா.காமராசு

முனைவர் உ.அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142). ஜானி ஜான்கான் ரோடு.

இராயப்பேட்டை. சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com

இணைய தள முகவரி: www.ncbhpublisher.in

தனி இதழ் ₹ 45.00. ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch. Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) விட.,

41-பி. சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.

அம்பத்தூர். சென்னை - 600 050.

நொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

பிப்ரவரி 2024

உள்ளே...

1	விழிமின் - எழுமின் ஆசிரியர் குழு.....	04
2	தமிழ்நாட்டில் தொடக்கநிலைக் காலனியம் குறித்த ஆய்வுகள் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	07
3	காலனிய காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சியே இல்லை பேராசிரியர் எஸ்.ஜெயசீலஸ்ரீபதி.....	11
4	என்று முடியும் வடமொழி தமிழ் மொழி போராட்டம் டாக்டர் சு.நரேந்திரன்.....	17
5	காலராவை எதிர்கொண்ட மருத்துவர் அ.கா.பெருமாள்.....	22
6	தமிழிலிருந்து உலகிற்கு... உலகிலிருந்து தமிழுக்கு... த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்.....	27
7	வேதாகமத்தை ஆயுதமாக்குதல் சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா.....	31
8	பொதுப்பார்வைக்கு வராத புதிய தகவல்கள் பாவண்ணன்.....	36
9	பேராசிரியர் ஆர்.சம்பகலட்சுமி (1932-2024) க.காமராசன்.....	41
10	பருவ மாற்று பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகள் தரும் சிறுதானியங்கள் உற்பத்தி தேவை மற்றும் தேவைப்படும் மாற்று செயல் திட்டங்கள் முனைவர். அரிந்தம்கடக.....	44
11	பின்னவீனத்துவம்: சில அடிப்படைகளும் அடையாளங்களும் பாரதிபாலன்.....	49
12	நெசவுத்தொழிலின் ஒரு குறியீட்டுக்களம் சி.ஆர்.ரவீந்திரன்.....	54
13	ஏழிளந்தமிழ்: குழந்தைகளுக்கான மரபுவழி செய்யுள் பாடத்திட்டம் ஆ...கார்த்திகேயன்.....	56
14	சிவராஜ் கவிதைகளில் சமூகப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் கோ.திருநாவுக்கரசு.....	60
15	பன்மொழிச் சூழல் இயல்புக்கு மாறாகவே இருக்கும் முனைவர் கே.பழனிவேலு.....	65
16	Contribution of Noboru Karashima to South Indian Historiography Dr. Kaliyaperumal R.....	70

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கன் நூலகம்

விழிமின் - எழுமின்

கல்வி, அறிவியல், கலை, பண்பாடு ஆகிய அனைத்து பரிணாமங்களிலும் அற்புதமான வளர்ச்சி கண்டிருந்த ஜெர்மனியில் 1930 ஆம் ஆண்டுகளில் நாஜி இன அழிப்பும் கொடூரங்களும் நிகழ்ந்தன. நாஜி அரசு இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முதன்மையான காரணமாக இருந்து 8 கோடிக்கும் மேலான மானிட உயிர்களைப் பலி கொண்டது. சுமார் 300 ஆண்டுகாலத்தில் ஐரோப்பா கட்டி எழுப்பியிருந்த தொழிற்சாலைகள், உள்கட்டுமானங்கள், நிறுவனங்கள் எல்லாம் தவிடுபொடியாயின. இத்தகைய மானிடப் பேரழிவை நிகழ்த்திய ஒரு குறுங்குழு உருவாகி வலுப்பெற்றது எப்படி என்ற வினா கோடிகளின் பெறுமதி கொண்டது. அதற்கு இந்தப் பத்தியின் சிறு எண்ணிக்கை சொற்களின் வரம்பு போதாது.

ஆனால் இதனையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளும் திறனைக் கொண்ட ஜெர்மானிய மக்கட் பகுதி என்ன செய்தது? இந்தக் கேள்விக்கான பதிலையே மேலே உள்ள புகைப்படத்தில் உள்ள தோழரின் அட்டை கூறுகின்றது. அதனை காசா படுகொலைக்கு எதிராக ஐரிஷ் இடதுசாரிகள் நடத்திய பேரணியில் இருந்து எடுத்து அனுப்பினார் ஒரு தோழர். இந்த நிலையில்தான் உலகின் பல பகுதியிலும் எழும்பி வரும் ஃபாசிசம் குறித்த கல்வி கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்ற நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் அணுகுமுறை அலட்சியமாக, கண்டும் காணாமல் உள்ளது. இன்னும் இதனைத் தாண்டி ஃபாசிசத்தின் தீ நோக்கம் தெரியாதவர்கள் போல, 'எல்லாம் சகஜமாக்கும்' என்பது போல அதன் நடவடிக்கைகளை விதந்தோதுபவர்களாகவும் அவர்களில் பலர் இருப்பதையும் சமீப காலங்களில் கண்டோம். அவர்களில் சிலரை பரந்துபட்ட மக்களின் நண்பர்கள், ஜனநாயகத்தின் தோழர்கள், இடதுசாரிகளின் சக பயணிகள் என்றெல்லாம் கூட நாம் அப்பாவிடாக நம்பியிருந்திருக்கின்றோம்.

மரபார்ந்த தாராளவாத முதலாளித்துவம் தன் உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகள் காரணமாக நெருக்கடியில் சிக்கித் திணறுகின்றது. சர்வதேச அளவில் முதலாளித்துவத்தின் சிக்கல்தான் என்றாலும் முதல் பலியாவது உலகெங்கும் இருக்கின்ற உழைப்பாளி மக்கள்தாம். அவர்களது வாழ்வின் பிரச்சினைகளும் துயரங்களும் மேலும் மேலும் அதிகமாகி அவர்களது வாழ்க்கையையே பெரும் தண்டனையாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

பிரச்சினையின் காரணங்களை அறிந்து உணர்ந்துகொண்ட மக்கட் பகுதியினரின் போராட்டங்களும் எதிர்வினைகளும் உலகெங்கும் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. ஆதிக்க சக்திகள் இதற்கு எதிர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், 'கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார் அதன் காரணங்கள் இவையென்னும் அறிவுமிலார்' என்று பாரதி சொல்வதற்கிணங்க பிரச்சினைகளின் மூலவேர் எதுவெனத் தெரியாதோரே பெரும்பான்மை. தங்கள் வர்க்கம், இனம், சாதி, தேசத்தின் ஆதிக்கத்தினை காப்பாற்றிக் கொள்ள, இல்லாதார் மத்தியிலேயே ஒரு பகுதியை மற்றோருக்கு எதிரியாக சித்தரிக்கும் ஃபாசிச பயிற்சிப் புத்தகத்தின் பக்கங்களையே உலகெங்கும் ஃபாசிசம் நடைமுறைப்படுத்துகின்றது.

கூட்டமான பெருநகரப் பேருந்தில் அருகருகே நிற்பவர்கள் இடையேதானே சண்டையும் சச்சரவும் எரிச்சலும் கோபமும் எழுவது எதார்த்தமாக நிகழ்வது? பேருந்தின் முன்பகுதியில் ஓட்டுனர் அருகே நிற்பவரும் பின்பகுதியில் நடத்துனர் அருகே நிற்பவரும் கெழுதகை நண்பர்கள்தானே? இந்த உளவியலை உலகெங்கும் உள்ள ஃபாசிச ஆதிக்க சக்திகள் திறனுடன் பயன்படுத்துகின்றன. சீனாதான் அமெரிக்காவின் எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் காரணம்; சீனர்களும் இந்தியர்களும்தான் அமெரிக்கர்களின் வேலை வாய்ப்புகளையெல்லாம் பறித்துக் கொள்கின்றனர்; இஸ்லாமியர்கள்தான் உலகெங்கும் தலைவிரித்தாடும் பயங்கரவாதத்திற்குக் காரணம்; ஆப்பிரிக்கக் கருப்பினக் குடியேறிகளும் இஸ்லாமிய ஏதிலிகளும்தான் ஐரோப்பாவின் பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம்; இஸ்லாமியர்கள்தான் இந்துக்களின் இழிநிலைக்குக் காரணம்; நமது வஹாபிய இமாம்களின் கருத்துகளுக்கு மாறான நவீனத்துவ சிந்தனைகளும் ஆண் பெண் சமத்துவப் பேச்சுகளும்தாம் இஸ்லாமியர்களின் பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம் என்று உலகெங்கும் மக்கள் கூறுபோடப் படுகின்றனர்.

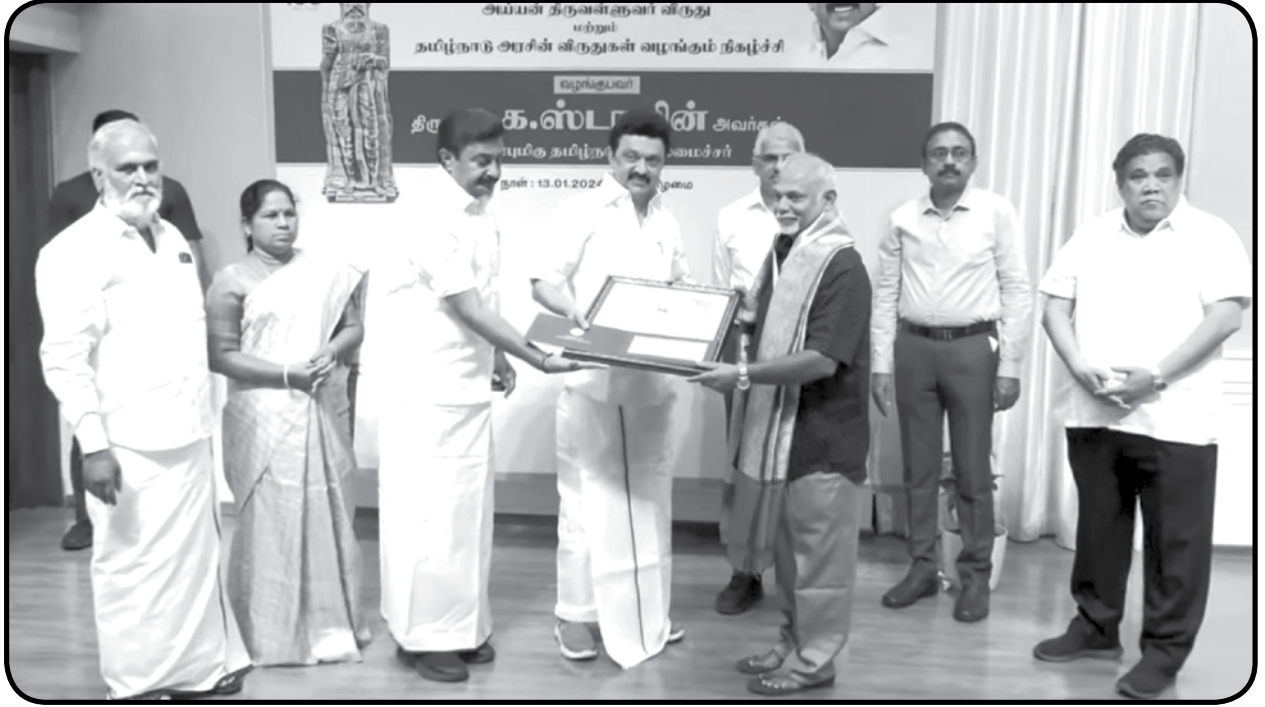
உண்மையான பிரச்சினைகளின் காரணங்களை அறிவியல் பூர்வமாக விளக்கி அதற்கு ஜனநாயக பூர்வமான தீர்வை முன்வைப்பவர்கள் எங்கெல்லாம் தோல்வியுறுகின்றார்களோ அங்கெல்லாம் ஃபாசிச சக்திகள் வலுப் பெருகின்றார்கள். ஒரு புறம், இந்தப் பணியை காலங்காலமாக இடையறாது செய்துகொண்டிருக்கும் இடதுசாரிகள் வலு குறைந்து போயிருப்பது ஏன் என்ற வினாவிற்கு விடை தேடுவது தேவை. இதனை எந்தவித மனத்தடையுமின்றி எந்தவித புனித வழிபாடுமின்றி நடத்துவது காலம் இடதுசாரிகளுக்கு இட்டுள்ள கட்டளை. மறு புறம் கடந்தகால பேராசான்கள், செயல்பாட்டாளர்கள் ஆற்றிய கடும்பணியின் காரணமாக இடதுசாரிகளும் ஜனநாயக சக்திகளும் பெற்றுள்ள கல்வி மற்றும் தெளிவின் வெளிச்சத்தை பரவலாகக் கொண்டுசெல்லும் கடமையை காலம் அவர்களுக்கு அளித்துள்ளது.

இந்தக் கருத்த இரவை
விரிந்து பரந்த பாலையை
உயர்ந்து ஓங்கிய மலையை
இருண்ட ஆழம்காணாப் பெருங்கடலை
நீங்கள் கடக்க வேண்டும்
ஜாக்கிரதை விழிப்புடன் இருங்கள்

தள்ளாடுது படகு
பெருக்கெடுக்கிறது வெள்ளம்
கிழிந்துபோனது பாய்மரம்
வழியைத் தொலைத்தார் படகோட்டி
இப்போது யார் தலைமையேற்று எம்மை
வழிநடத்திச் செல்வது?
யாருக்குள்ளது ஆற்றலும் துணிச்சலும்
எதிர்காலம் உம்மைக் கூவி அழைக்கிறது
உண்மையும் திண்மையும் கொண்டோரே முன்னே வாருங்கள்.

- கவி நஸ்ருல் இஸ்லாம்

- ஆசிரியர் குழு

தமிழ்நாடு அரசு 2023ஆம் ஆண்டுக்கான விருதுகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. எழுத்தாளர் பேராசிரியர் எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன் உள்ளிட்ட அனைத்து விருதாளர்களுக்கும் நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

எழுத்தாளர் எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன் அவர்களை சிறப்பிக்கும் முகமாக இவ்விதழில் அவரது நேர்காணல் மற்றும் அவரைக் குறித்த கட்டுரையையும் வெளியிட்டு நிறைவுறுகிறோம்.

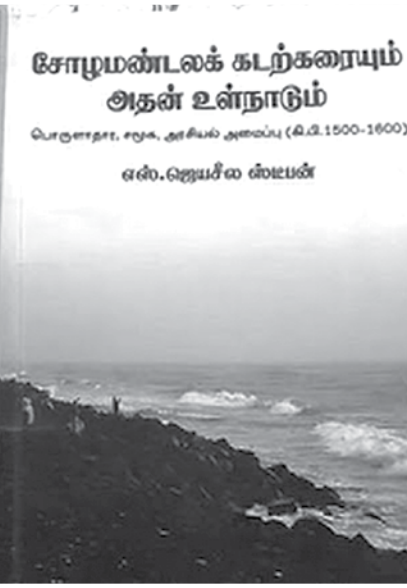
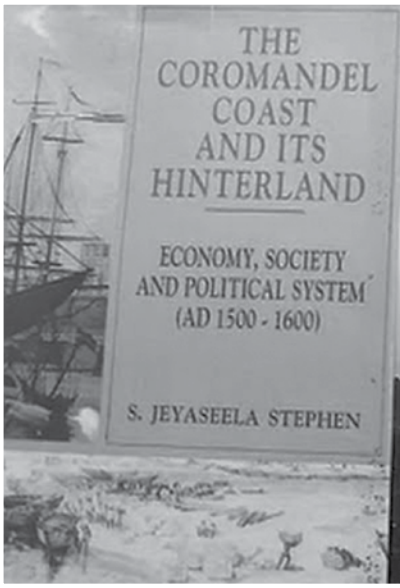

தமிழ்நாட்டில்

தொடக்கநிலைக்

காலனியம்

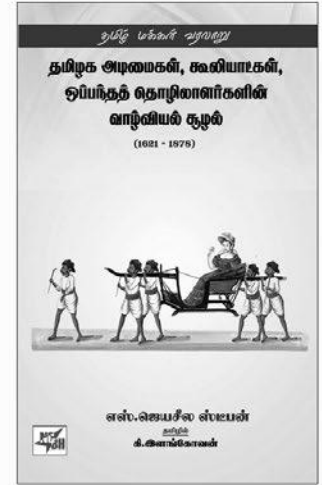
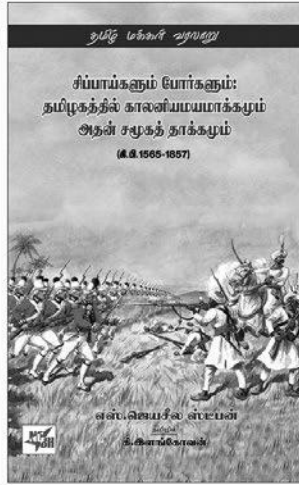
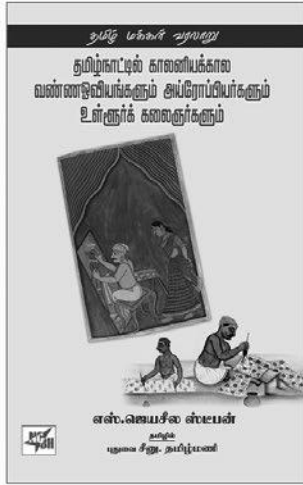
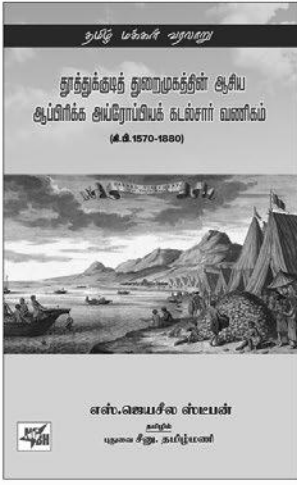
குறித்த ஆய்வுகள்

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் ஒரு துணைப்பகுதியாக விளங்கிய தமிழ்நாடு தனக்கென சீரிய வரலாற்று விழுமியங்களைக்கொண்ட தொன்மையான நிலப்பகுதியாகும்.

அண்மைக்காலத்தில் தமிழ் நிலப் பகுதியில் நிகழ்ந்த பல்வேறு தொல்லியல் ஆய்வுகள் தமிழக வரலாற்றின் தொன்மையை கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு நகர்த்தியுள்ளன. வரலாற்றறிஞர் கா.ராஜனின் கருத்துப்படி கி.மு. 2500 என்று கணக்கிடப்பட்ட சிந்துச் சமவெளி நாகரிகக் காலத்திற்கு அருகில் தமிழர் நாகரிகம் வந்துள்ளது. தமிழரின் பண்டைக்கால வரலாற்றாய்வானது அய்ரோப்பிய அறிஞர்களின் பார்வையைக் கடந்து இந்திய, தமிழக, உலக வரலாற்றறிஞர்களின் பார்வைக்கு ஆட்பட்டுள்ளது. அமர்நாத் ராமகிருட்டிணா, பாலகிருஷ்ணன், ஐராவதம் மகாதேவன், அதியமான், கா.ராஜன், சுப்பராயலு, பூங்குன்றன், வேதாச்சலம், ராசவேலு, செல்வகுமார்

ஆகிய நம் கால தமிழக அறிஞர்களின் நுணுக்கமான ஆய்வுகள், நொபுரு கரோஷிமோ, பெர்ட்ரண்ட்ப்ன் ஆகிய பிற நாட்டு அறிஞர்களின் ஆய்வுகளும் அய்ந்திணைச் சமூகம் குறித்த வரலாற்றாய்வுகளும் இடைக்காலத் தமிழக வரலாற்றாய்விலும் புதிய ஓளியைப் பாய்ச்சியுள்ளன.

ஆதிச்சநல்லூர், அரிக்கமேடு, கொற்கை, பூம்புகார் ஆகிய ஊர்ப்பெயர்களே தொல்லியல் ஆய்வுக்களங்களாக விளித்து வந்த நிலையில் இன்று கொடுமணல், அழகன்குளம், பொருந்தல், புலிமான்கோம்பை, கீழடி, பழனிமலைக் குன்றுகள், சிவகளை என்று புதிய ஆய்வுக்களங்களின் பெயர்கள் பரவலாக இன்று அறிமுகமாகியுள்ளன.

இங்குக் கிடைத்துள்ள தொல்லியல் சான்றுகள் புதிய வரவாக அமைந்துவிட்டன. ஆறு பாயும் மருதநிலப்பகுதி மட்டுமின்றி ஆறு பாயாத சரளைக்கல் பகுதிகளும் நாகரிகத்தின் இருப்பிடமாக விளங்கிய உண்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவையெல்லாம் நம் வரலாற்றாய்வு வளர்ச்சியில் புதிய அடையாளங்கள்.

ஆனால் மற்றொரு பக்கம் தமிழகத்தின் காலனியக் கால வரலாறானது ஆங்கிலேயர், பிரெஞ்சியர், ராபர்ட் கிளைவ், டியூப்ளே, ஆர்க்காடு நவாப், பாளையக்காரர்கள் எழுச்சி என்ற ஒரு சிறிய வட்டத்திற்குள்ளேயே இன்றுவரை சுழன்றுகொண்டிருக்கிறது.

கி.பி. மூன்று அல்லது கி.பி நான்காவது நூற்றாண்டுகளையே சங்க காலம் எனும் கூற்றை மாற்றியமைக்கும் தொல்லியல் சான்றுகளைக் கண்டறிந்த நம்மால் கி.பி.16, 17, 18ஆவது நூற்றாண்டுகளில் அறிமுகமான தொடக்ககாலக் காலனிய காலத் தமிழகத்தின் சமூக நிலையை அறிந்துகொள்ள முடியாமல் போனது விந்தையே.

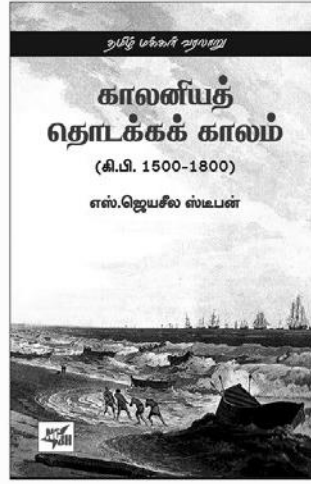
விஜயநகரப் பேரரசின் படையெடுப்பையடுத்து அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மதுரை, தஞ்சை,

செஞ்சி, வேலூர் ஆகிய நாயக்கர் ஆட்சிப் பகுதிகளில் மதுரை நாயக்கர் வரலாறு மட்டுமே துலக்கமாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் காலத்தில்தான் தொடக்ககாலக் காலனியம் தமிழ்நாட்டில் அறிமுகமானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவற்றைக் கடந்து தொடக்ககாலக் காலனிய வரலாற்றுக்குள் நாம் நுழையமுடியவில்லை. இங்கு தொடக்ககாலக் காலனியவாதிகள் என்போர் போர்ச்சுக்கீசியர், டச்சு நாட்டினர், டேனிஷியர் ஆகியோரைக் குறிக்கும். இவர்களைக் குறித்து விரிவான வரலாற்றுச் செய்திகள் எதுவும் சராசரித் தமிழர்களிடம் அறிமுகமாகவில்லை. அவர்கள் விட்டுச்சென்ற கல்லறைகளும் கட்டடங்களும் தேவாலயங்களும் மட்டுமே அவர்கள் இருந்தமைக்கு சாட்சிகளாக இடம்பெற்றுள்ளன. இதிலும் கூட கிருத்தவத் திருச்சபைகளின் வரலாற்றுப் புரிதலின்மையால் பழமையான தேவாலயங்களும் கல்லறைகளும் இடிபட்டு அழிந்துபோயுள்ளன. நம் கல்விப்புல வரலாற்றறிஞர்களின் காலனியம் குறித்த ஆய்வில் பிரெஞ்சு, பிரிட்டிஷ் காலனியமே அழுத்தமாகப் பதிவாகியுள்ளது. மேற்கூறிய மூன்று தொடக்ககாலக் காலனியம் குறித்த வரலாற்றுத் தேடல் தமிழில் சொல்லிக்கொள்ளும்ளவுக்கு இல்லை.

தொடக்ககாலக் காலனியவாதிகளின் ஆட்சியில் அவர்களின் கடல் வல்லாதிக்கம், கிறித்தவ மதப்பரப்பல், அடிமை வாணிகம், முத்து, சங்கு ஆகிய கடல்படு பொருள்களின் வாணிபத்தில் அவர்களின் மேலாதிக்கம், உள்நாட்டுப் பகுதியில் அவர்கள் நிகழ்த்திய தானியக் கொள்முதல், நெசவாளர்கள் உள்ளிட்ட கைவினைஞர்களை ஒன்றுதிரட்டி பட்டறைத் தொழிலாளர்களாக மாற்றியமை எனப் பல சமூக நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. மொத்தத்தில் முதலாளித்துவத்திற்கு முந்தைய கட்டமான வாணிப முதலாளித்துவம் (mercantile capitalism) இவர்களின் வரவால் உருவாகியுள்ளது. இவையெல்லாம் விரிவாக ஆராயவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றுக் களங்கள்.

கி.பி 1799இல் கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஆட்சிக்கெதிராகப் போராடிய கட்டபொம்மன் நடத்திய முதலாம் பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் போரில் அவருக்கு வெடிமருந்துகள் கொடுத்து உதவியவர் போர்ச்சுகீசியர்களின் ஆதரவு பெற்ற பரதவர்களின் சாதித் தலைவர்தான்.

1801இல் இரண்டாம் பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் போரை ஊமைத்துரை நடத்தியபோது தூத்துக்குடியில் இருந்த டச்சு நாட்டினர் அவருக்கு உதவி புரிந்துள்ளனர்.

பெரியதம்பி மரைக்காயர் என்ற பெருவணிகர் ராமநாதபுரம் ஜமீன்தாரின் ஆதரவுடன் டச்சுக்காரர்களுடன் போரிட்டு அவர்களுடைய பண்டகசாலைகளையும் தேவாலயங்களையும் அழித்துள்ளார்.

தூத்துக்குடி நகருக்கு மேற்கே பல கி.மீ தொலைவிலுள்ள நெல் விளையும் வளமான பகுதிகளில் நெல் கொள்முதல் செய்து இலங்கைக்கு டச்சுக்காரர்கள் ஏற்றுமதி செய்துள்ளனர்.

மதுப்பிரியர்களான சங்கு குளித் தொழிலாளர்களுக்கு தம் நாட்டு மதுவை வழங்கி குறைந்த கூலி கொடுத்து அவர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டியுள்ளனர்.

நவீன மருத்துவமனை, அச்சுக்கூடம் என்பன தூத்துக்குடி மாவட்டம் புன்னைக்காயல் என்ற கடற்கரைச் சிற்றூரில் போர்ச்சுகீசியர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நம்மவர்களை விலைபடுபொருளாக்கி டச்சுக்காரர்கள் அடிமை வாணிபம் செய்துள்ளனர்.

டேனிஷியர் ஆட்சியில் நாகை மாவட்டம் தரங்கம்பாடியில் ஆறு கடற்கரை ஊர்களையும் 16 உள்நாட்டு ஊர்களையும் தஞ்சை நாயக்க மன்னரிடமிருந்து குத்தகைக்கு எடுத்த டேனிஷியர்கள் அங்கு முறையான சிவில் ஆட்சியையும் நீதிமன்றம், பண்டகசாலை, கோட்டை, நாணயச்சாலை என்பனவற்றையும் நிறுவியுள்ளார்கள்.

வரலாற்றின் பிற்காலத்தில் 'கிறித்தவத்தின் நுழைவாயில்' என்ற பெயரை தரங்கம்பாடி பெற்றதற்கான சூழலை இங்கு உருவாக்கியுள்ளார்கள்.

மேற்கூறிய மேலோட்டமான செய்திகள் தவிர நாம் அறியவேண்டிய ஆழமான சமூக வரலாற்றுச் செய்திகள் பலவும் உண்டு. ஆனால் இவற்றில் நாம் பின்தங்கியிருப்பதற்கு முக்கியக் காரணம் போர்ச்சுகீஸ், டச்சு, டேனிஷ் ஆகிய மூன்று மொழிகளில் பயிற்சி இல்லாமைதான். இத்தகைய சூழலில் இம்மூன்று மொழிகளையும் கற்றறிந்த பேராசிரியர் ஜெயசீல ஸ்டம்பன் தன் மொழியறிவின் துணையால் இந்நாடுகளின் ஆவணக் காப்பகங்களிலும் அருங்காட்சியகங்களிலும் நூலகங்களிலும் நுழைந்து ஆவணங்களையும் அக்கால ஓவியங்களையும் திரட்டி ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் தொடர்ந்து நூல்களை எழுதி வருகிறார்.

இவரது நூல்களில் இடம்பெறும் சிறுசிறு செய்திகள்கூட அக்காலச் சமூக ஆய்வுக்கான தரவுகளாக விளங்குகின்றன.

இவரது நூல்களின் உள்ளடக்கத்தினால் பெரிய அளவிலான வாசகர் தளம் இவருக்கு அமைந்துள்ளது. காலனியத் தொடக்கக் காலம் தொடங்கி இதுவரை 17 நூல்கள் என்சிபிஎச் வெளியீடுகளாக வெளிவந்துள்ளன. ஒரு நூலாசிரியரான இவரைப் பாராட்டும் அதே நேரத்தில் இவரது ஆற்றல் அடுத்த இளந்தலைமுறையினருக்கு கிடைக்க வழி வகுக்க வேண்டும். இதன் முதற்படியாக ஆற்றல் வாய்ந்த இளம் வரலாற்று மாணவர்களைத் தேர்வுசெய்து மேற்கூறிய மூன்று மொழிகளையும் கற்கச்செய்து, மூல ஆவணங்களைக் கண்டறிந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்க தமிழ்நாடு அரசு ஒரு ஆய்வு நிறுவனத்தை அவரது வழிகாட்டுதலில் நிறுவ வேண்டும்.

கட்டுரையாளர், நாட்டார் வழக்காற்றியலாளர்

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் நாகர்கோவில் கிளையின் சார்பாக
நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள்

14.12.2023 அன்று நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் நாகர்கோவில் கிளை, சாரதா கிருஷ்ணா ஹோமியோபதி கல்லூரி மற்றும் நெய்தல் மக்கள் இயக்கம் இணைந்து நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை கல்லூரியின் முதல்வர் மருத்துவர் C.K.மோஹன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். முதல் விற்பனையை ஹோமியோபதி தத்துவத் துறை தலைவர் மருத்துவர் முருகன் அவர்கள் துவக்கி வைத்தார். விழாவில் முதுகலை மருந்தியல் துறைத் தலைவர் மருத்துவர் வின்ஸ்டன் வர்கீஸ், எழுத்தாளர் குறும்பனை சி.பெர்லின், ஊடகவியலாளர் ஜவஹர்.T, கல்வியாளர் கோட்டூர் மனோஜ் மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

26.01.2024 அன்று கன்னியாகுமரி மாவட்டம் அரசு மாதிரிப்பள்ளியில் குடியரசு தினவிழாவின் சிறப்பு நிகழ்வாக எமது நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் நாகர்கோவில் கிளையின் சார்பாக புத்தகக் கண்காட்சியை ஆசிரியர் சுமதி அருணா அவர்கள் திறந்து வைத்தார். பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் கிஷோர் அவர்கள் சிறப்புரையாற்றினார். விழாவில் ஆசிரியர்கள் கரேந்திரன், சேவியர், பிரபா, தோழர் ஜீன் சார்த்தர் மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன், ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

27.01.2024 அன்று நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நாகர்கோவில் கிளை மற்றும் St.Jude's hi-Tech School (CBSE) இணைந்து நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை பள்ளியின் முதல்வர் திருமதி. ப்ரியா ஜெனிபர் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். விழாவில் பல மாநிலங்களில் இருந்து விளையாட்டு வீரர்கள் மற்றும் பயிற்சி ஆசிரியர்கள், தோழர் ஜீன் சார்த்தர், மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர் .

29.01.2024 அன்று நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் நாகர்கோவில் கிளை மற்றும் சுசீந்திரம் S.M.S.M மேல்நிலைப்பள்ளி இணைந்து நடத்திய கண்காட்சியை பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் திரு.கண்ணன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். விழாவில் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பொதுமக்கள் மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை தோழர் ஜீன் சார்த்தர் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

காலனிய காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சியே இல்லை

பேராசிரியர் எஸ்.ஜெயசீலஸ்டபன்

நேர்காணல்: ஜி.சரவணன்

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

திரு. சிலுவைமுத்து திருமதி செல்லம்மாள் இணையரின் நான்காவது மகனாக 1958ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 11ம் நாள் வீரவநல்லூரில், (திருநெல்வேலி மாவட்டம்) எஸ். ஜெயசீலஸ்டபன் பிறந்தார். தொன்போஸ்கோ பள்ளியில் படித்து இலயோலாக் கல்லூரியில் புகழகவகுப்பு பயின்று இளங்கலை (வரலாறு) முதுகலை (வரலாறு) உஸ்மானிய பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்று பின்னர் புதுச்சேரி பல்கலைக்கழகத்தில் 1993ம் ஆண்டு வரலாற்றில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். கீழ்த்திசை நாடுகளுக்கான பிரெஞ்சு நிறுவனத்தில், பாரீசு / புதுச்சேரி ஆராய்ச்சியாளராகப் பணிபுரிந்து (1995-1999) டாட்டா நடுவண் ஆவணக்காப்பக முதுநிலை ஆலோசகராய் பணியாற்றி (2000-2001) விசுவபாரதி பல்கலைக்கழகத்தில் கடல்சார் வரலாற்றுப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி துறைத்தலைவராகவும் (2001-2013) செயலாற்றினார். இந்திய ஐரோப்பியவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநராகப் (2013-2023) பணிபுரிந்து 2023, ஜூன் மாதம் பணி நிறைவு செய்தார்.

கடல்சார் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராக இருந்த நீங்கள் அத்துறை குறித்து விளக்கமாகக் கூறுங்களேன்?

கடல்சார் வரலாறு ஆராய்ச்சியாளர்களால் தொடக்ககாலத்தில் பன்னாட்டு வணிகம் குறித்து மட்டுமே எழுதப்பட்டது. நாளடைவில் அது விரிவடைந்து ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, வணிகர்கள், இலாபம் தொடர்பாக மட்டுமல்லாமல் மனித சமூகங்களிடையே நடந்த கருத்துப் பரிமாற்றங்கள், மக்கள் புலம்பெயர்தல், தாவரவியல், வேதியியல், மருத்துவம், புவியியல், வானியல் மற்றும் இதர அறிவியல் வளர்ச்சி, மேம்பாடு குறித்து எழுதப்படுகிறது. தொழில்நுட்பம் மூலம் உலகில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் கடல்சார் வரலாற்றில் அடங்கும். இந்தியாவின் அப்போதைய கடல்சார் பகுதிகளான காம்பே (குஜராத்) மலபார், சோழமண்டலம் வங்காளம், தமிழக கடற்கரையின் முத்துக்குளித்துறை, சோழமண்டலம் கடற்கரை ஆகியவைகளைப் பற்றி ஐரோப்பியர் வருகைக்குப்பின் நிகழ்ந்த வரலாறு தொடர்பாக மட்டும் என்னால் எழுதப்படுகிறது. இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் குறிப்பாக விசுவபாரதி, தில்லி, புதுச்சேரியில் ஆராய்ச்சி நடந்தது. தற்போது மேலும் சில பல்கலைக்கழகங்களில் ஆராய்ச்சிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளது வரவேற்கத்தக்கது.

தாங்கள் எழுதியுள்ள கடல்சார் வரலாற்று நூல்கள் வழி தங்களுக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள் எத்தகையது?

நான் எழுதிய கடல்சார் வரலாற்று நூல்கள் வழியே பெற்ற அனுபவங்கள் ஏராளம். இதனையே சிறு நூலாக வெளியிட நண்பர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளனர். இந்தப் பணி பாஞ்சாலி சபதத்தில் பாரதி எழுதிய முன்னுரையில் குறிப்பிட்ட வரிகள் “காரியம் மிகப் பெரியது; என் திறமை சிறிது” போன்றது. போர்ச்சுக்கீசிய மொழியை முதலில் கற்க வேண்டும், பின்பு பதினாறாம் நூற்றாண்டு போர்ச்சுக்கீசிய தாள் மற்றும் தோல் சுவடிகளைப் படிக்க கற்றுக் கொண்டு அதனை சரியாக எழுதவேண்டும். இதன் பின்னர் மொழிபெயர்க்க (ஆங்கிலத்தில்/தமிழில்) வேண்டும். இதன் பின்பு எங்கு எந்த இயலில் உபயோகிக்க வேண்டும் என முடிவு செய்ய வேண்டும். இது அனைத்தையும் விட போர்ச்சுக்கல் நாடு செல்ல ஆராய்ச்சி நிதி எப்படி, எந்த ஆவணக்காப்பத்தில், எந்த நூலகத்தில் நமக்கு வேண்டிய முதன்மை சான்றுகள் உள்ளன என அறிய வேண்டும். ஆவணக்காப்பகத்தில் ஒரு நாள் முழுவதும் ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு தகவலும் கிடைக்காமல் மிகவும் வருந்தியது உண்டு. சில நேரங்களில் மலைமலையாக ஆவணங்கள் கிடைக்கும்போது போதிய நேரம் பணி செய்ய இயலாமையும் ஏற்பட்டுள்ளது. பென்சில்

(கரிக்கோல்) மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும் என்பதால் நோட்டுப்புத்தகத்திலோ தாளிலோ அழுத்தி எழுதவேண்டும். மைப் பேனா கொண்டு எழுத அனுமதியில்லை என்பதால் மிகவும் சிரமம். ஆவணங்களை நகல் (Xerox) எடுக்கத் தேவையான பணம் இல்லாமல் சிரமப்பட்டதும் உண்டு. இவைகள் எல்லாம் ஆவணங்களை சேகரிக்கும் போது ஏற்படுபவை.

இதற்கு அடுத்தபடியாக நூல்களை எழுதும் அனுபவமே தனி. எழுதி எழுதி வைத்து முடிக்க முடியாமல், மனநிறைவு என்பது ஏற்படாமல் மேலும் மேலும் ஆவணங்களைத் தேடி இறுதியில் நூல் எழுதி முடிப்பது ஒரு அனுபவம். இன்னும் சில நூல்கள் எழுத பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொடங்கி முடிக்க முடியாமல் உள்ளன. முதன்மை ஆதாரங்கள் பல ஐரோப்பிய மொழிகளில் (போர்ச்சுக்கீஸ், ஸ்பானிஷ், பிரெஞ்சு, டச்சு, டேனிஷ், ஜெர்மன்) கிடைப்பதால் அவைகளை உபயோகிக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இந்தியாவில் ஆங்கிலத்தை உபயோகித்து ஆங்கிலேயக் காலனிய கால வரலாற்றை பலர் எளிதாக எழுதி விட்டனர். இது ஒரு சார் வரலாறு என்றே குறிப்பிடவேண்டும். முழுமையான வரலாறு (Total History) பல்பரிமாண வரலாற்றுக் கோணத்தில் எழுதவேண்டும். நான் தமிழக கடல்சார் வரலாற்றை நுண்ணோக்கி வரலாற்றுக் கோணத்திலும் (Telescopic History) 16ம் நூற்றாண்டு முதல் 18ம் நூற்றாண்டு வரையிலும் எழுதி வருகிறேன். ஐரோப்பியக் கிழக்கிந்திய குழும ஆவணங்களையும், கத்தோலிக்க மற்றும் பிராட்டஸ்டண்ட் மதகுருமார்களின் ஆவணங்களையும் பயன்படுத்தும்போது ஒரு உண்மை வரலாறு கிடைக்கிறது.

காலனிய காலத் தமிழகத்தின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி பற்றி விரிவாகக் கூறமுடியுமா?

தமிழகத்திலிருந்து அரிசி மற்றும் பலவகையான துணிமணிகள் பொதுவாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. ஐரோப்பியர்கள் தங்களுக்கு தேவைப்பட்ட அனைத்து பொருட்களையும் ஏற்றுமதி செய்தனர். மதுரை நாயக்கரிடமிருந்து வெடியுப்பு வாங்கி தூத்துக்குடிக்குக் கொண்டு சென்று கோவாவிற்கு அனுப்பி கப்பல்களில் லிஸ்பன் சென்றடைந்தது. மெக்சிகோவில் கிடைத்த வெள்ளி மணிலாவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டு, சோழமண்டலக்கடற்கரை வந்தடைந்தது. அந்தக் காலத்தில் வெள்ளிக்கு பெரும் தட்டுப்பாடு இருந்தது. டச்சுக்காரர்கள் ஜப்பானின் நாகசாகித் துறைமுகத்திலிருந்து வெள்ளியை நாகப்பட்டணத்துக்கு கொண்டு வந்து வெள்ளி நாணயங்களை அச்சடித்து புழக்கத்தில் விட்டு துணிவியாபாரத்தைப் பெருக்கினர். ஐரோப்பியர்கள்

குதிரை, யானை இறக்குமதி செய்தனர். இராணுவ செயல்பாடுகளுக்கு இவை உதவின. முத்து, வைரம் போன்ற விலைமதிப்பான கற்களையும் ஐரோப்பாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்துள்ளனர். ஐரோப்பாவிலிருந்து மது வகைகளை இறக்குமதி செய்தனர். இவைகளைப் பற்றி விரிவாக தனித்தனியே நூல்களை எழுதியுள்ளேன்.

காலனிய காலத் தமிழக பொருளாதாரம் எப்படி இருந்தது?

காலனிய காலத் தமிழகப் பொருளாதாரம் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்றமும் இறக்கமும் கண்டது. ஒரே சீரான வளர்ச்சி பெறவில்லை. இதற்குக் காரணம் ஐரோப்பியர்களின் வணிகத் தலையீடும் நிலவிய அரசியல் சூழ்நிலையும் தான். பிரெஞ்சு-ஆங்கிலேயர், கர்நாடகப் போர்கள் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. போதாக்குறையாக ஏற்பட்ட இயற்கைப் பேரிடர்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியை சீர்குலைத்தன. தமிழக வணிகர்களை சுரண்டும் நடைமுறை வளர ஆரம்பித்தது. ஐரோப்பிய குழும வணிகத்தின் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்ட பல வணிகக் குடும்பங்கள் பாதிப்பை சந்தித்தன. இது தொடர்பாக துணி வணிகம் பற்றிய நூலில் நெசவாளர்கள் சந்தித்த இன்னல்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

தமிழகத்தில் நிலவிய அடிமை வணிகம் பற்றி கூறுங்களேன்...

தமிழகத்திலிருந்து அடிமைகள் உலகமெங்கும் அனுப்பப்பட்ட வரலாற்று ஆவணங்களைக் காண நேரிட்டபோது என் மனம் பதைபதைத்தது. வட அமெரிக்காவிற்கு தூத்துக்குடியிலிருந்து மதன் என்ற அடிமை சென்றது. மணிலாவிற்கும், மெக்சிகோவிற்கும் பசிபிக் கடல் மார்க்கத்தில் சென்ற தமிழக அடிமைகள், ஐரோப்பாவிற்கு கொண்டு சென்ற அடிமைகள், செல்லும் வழியில் கேப்டவுனில் விற்கப்பட்டு ஆப்பிரிக்காவில் பணிபுரிய நேரிட்டது. இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டது

கனடா நாட்டில் மாண்ட்ரீயல் நகரில் பேராசிரியர் இதாகி சுசுகியுடன்

எல்லாம் தமிழ் நாட்டை காலனியாக அடிமைப்படுத்துவதற்கு முன்பு மக்களை அடிமைப்படுத்தியதன் தொடக்கமாகக் காணலாம். நாயக்க மன்னர்கள் கடுமையாக அடிமை வணிகத்தைத் தடைசெய்தபோதும் இரகசியமாக நடந்தது கவனிக்கப்படத்தக்கது. கடன், பஞ்சம், வறட்சி, வேலையின்மை ஆகியவைகளைக் காரணமாகக் காண முடிகிறது. இதுவரை அறியப்படாத இந்த வரலாற்றை எழுத மிகவும் சிரமப்பட்டேன்.

அடிமைகள் தமிழகத்திலிருந்து கொச்சி, கோவா ஆகிய இடங்களுக்கு போர்ச்சுகீசியர்களால் கொண்டு வரப்பட்டனர். டச்சுக்காரர்கள் தான் பெருமளவில் அடிமைகள் வணிகத்தை மேற்கொண்டனர். இவர்கள் ஜகார்த்தா, அச்சே, பாண்டன், சிரியான் (மியான்மர்) கொழும்பு, மெலாகா ஆகிய ஆசிய துறைமுகங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்தனர். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் புதுச்சேரியிலிருந்தும் காரைக்காலில் இருந்தும் மொரீசியசு, ரீயூனியன் தீவுக்கும் ஏற்றுமதி செய்தனர். ஆங்கிலேயர்கள் சென்னையிலிருந்து தென் அட்லாண்டிக் தீவான ஹெலானாவுக்கும் சுமத்திராவிலுள்ள பெங்களூவுக்கும் அடிமைகளை அனுப்பினர். தரங்கம்பாடியிலிருந்து டேனீஷ்காரர்கள்

“

கடல்சார் ஆய்வுத்துறையில் இணைய
அதிக நபர்கள் ஆர்வமுள்ளதாகத்
தெரியவில்லை. எதிர்காலத்தில்,
காலனிய ஆட்சி வரலாறு, 16ம் நூற்றாண்டு
முதல் 20ம் நூற்றாண்டு வரை மிக விரிவாக
எழுதப்பட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.
பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறைகள்
இதனை முன் எடுத்து செயல்பட வேண்டும்.

”

கடாரம் அச்சே கேப்டவுன் ஆகிய இடங்களுக்கு
அடிமைகளை அனுப்பினார்கள். ஆண்கள்,
பெண்கள், சிறார்கள், சிறுமிகள், குழந்தைகள்
உட்பட அனுப்பியது ஓர் அவலம். இவர்கள்
நடத்தப்பட்ட விதம், இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள்,
ஓடிப்போதல், தண்டனை வழங்கப்பட்டமை
விவரங்களை படம்பிடித்துக் காட்டி சமூக வரலாற்றை
எழுதியுள்ளேன்.

**தமிழில் அச்சுக்கலை தொடக்கமும் வளர்ச்சியும்
போர்ச்சுகீசியர் ஆட்சியிலும் டேனிஷ் ஆட்சியிலும்
எவ்வாறு இருந்தன?**

சேசுசபை பாதுரியார்கள் தமிழகத்தில்
அச்சுக்கலையை அறிமுகப்படுத்தி தமிழ் நூல்களை
1578, 1579, 1580, 1586, 1677, 1678, 1679 ஆகிய
ஆண்டுகளில் வெளியிட்டனர். இவை அப்போதைய
ஓலைச்சுவடிகள் எழுதப்பட்ட முறையில் அச்சாயின.
குறில், நெடில் வேற்றுமை காணப்படவில்லை. மெய்
எழுத்துகளுக்குப் புள்ளி இல்லை. இந்த நூல்கள்
அனைத்தும் மதம் மாறிய கிறித்துவர் பயன்பாட்டுக்கும்
போர்ச்சுகீசிய பாதுரியார்களின் உபயோகத்திற்கும்
மட்டுமே. தரங்கம்பாடி பிராட்டஸ்டன்ட்
மதகுருக்கள் அச்சுக்கூடம் நிறுவி 1712 முதல் 1799
வரை தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டனர். இவர்கள்
தமிழில் வேதாகமத்தை பலமுறை அச்சிட்டார்கள்.
கிறித்தவப் பாடல்கள் ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து
தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்து 1713 முதல் 1756
வரை அச்சிட்டனர். பள்ளிக்கூட பிள்ளைகளுக்கு
பாடப்புத்தகங்கள் பல அச்சிடப்பட்டன. தமிழில்
நாட்காட்டி (காலண்டர்) அச்சிடப்பட்டதும்

ஆவணங்கள் மூலம் அறிகிறோம். பல கிறித்தவ
நூல்கள், செப்புத்தகம் மற்றும் துண்டுப்பிரசுரங்கள்
தமிழில் அச்சிடப்பட்டு மதப்பரப்பும் செயல்களில்
ஈடுபட்டது தெளிவாகிறது. இராமநாதபுர மன்னர்
விஜயரகுநாத சேதுபதி(எ) கட்டைய தேவர்
தரங்கம்பாடி மதகுருமார்களை தொடர்பு கொண்டு
1730 ஆம் ஆண்டு தமிழில் இராமாயணத்தை அச்சிட
வேண்டுகோள் விடுத்து தேவையான பொருள் உதவி
அளிப்பதாகத் தெரிவித்துள்ளார். மதகுருமார்கள்
தங்களால் அச்சிட இயலாது என தெரிவித்துள்ள
ஆவணங்களில் பதிவாகி உள்ளது ஒரு சுவாரஸ்யமான
செய்தி. தமிழர்களுக்கு அச்சுக்கலையும் அதன்
தொழில்நுட்பமும் தெரியவில்லை என அறிகிறோம்.
இதுவுமின்றி எனது நூலில் சென்னை, நாகர்கோவில்,
பாளையங்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் அச்சான
நூல்களைப் பற்றி விளக்கியுள்ளேன். தமிழில்
அச்சுக்கலை பரவி ஹாலே, ஹாம்பர்க், டிரெஸ்டன்,
எர்லாஞ்சன், இலண்டன், கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம்
ஆகிய இடங்களில் வெளியான தமிழ் நூல்கள்
பற்றிய செய்திகளும் உள்ளன. பிரெஞ்சிய காலனி
புதுச்சேரியில் மிஷன் அச்சு வரலாற்றை எழுதி
வெளியான தமிழ் நூல்கள் பற்றி தனியே ஒரு நூல்
உள்ளது. தேம்பாவணி மூன்று காண்டங்களாகப்
பிரிக்கப்பட்டு முறையே 1851, 1852, 1853 ஆம்
ஆண்டுகளில் புதுச்சேரியில் வெளியானது பலருக்கும்
தெரியாது. அச்சுக் கூடங்கள் மூலம் தமிழ் வளர்ந்தது.
குறிப்பாக உரைநடையில் ஐரோப்பிய மத குருமார்கள்
எழுதிய நூல்கள் வெளியானது அறியப்படாத ஒன்று.
நிறைய நூல்களின் முதல் பக்கம் (அட்டைப் படம்)
ஆகியவைகளை ஆவணக்காப்பகங்கள், நூலகங்கள்
அனுமதி பெற்று அச்சிடப்பட்டது வெளியான 3
நூல்களின் சிறப்பு ஆகும்.

**காலனிய காலத் தமிழகத்தில் கல்வியின் நிலை
எவ்வாறு இருந்தது?**

காலனியக் கால தமிழகத்தின் கல்வி நிலை
மிகவும் மோசமாக பின்னடைந்து இருந்தது. ஏற்கனவே
கல்வி என்பது தமிழகத்தில் செய்யுள் மற்றும் சிறுது
கணக்குப் பயிற்சி மட்டுமே. வடமொழியில் எல்லாத்
துறைகளிலும் பாடங்கள் இல்லை. பிராமணர்கள்
அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்ட துறைகளை வைத்து
அறிவு கொண்டனர். அறிவியல், உரைநடை இலக்கியம்
ஆகியவைகளை ஐரோப்பியர்கள் அறிமுகப்படுத்தினர்.
மதம் மாறிய கிறித்தவர்கள் மட்டுமே மதகுருமார்கள்
நடத்திய தமிழ் வழிப் பள்ளிகளில் சேர்ந்தனர் மற்றும்
பயின்றனர். சைவர், வைணவர்களுக்கு பள்ளி
இல்லை. பாடப்புத்தகங்கள் அச்சிடப்பட்டவை
பயன்பாட்டிற்கு வந்தன. மேற்கத்திய கணிதம்,

புனேவில் கட்டப்பட்ட டாட்டா நடுவண் ஆவணக்காப்பகத் திறப்புவிழாவின் போது ரத்தன் டாட்டாவுடன்

புவியியல், இயற்கை, அறிவியல், வரலாறு, ஐரோப்பிய மொழிகள் கற்பிக்கப்பட்டன. வகுப்புகளின் நேரம், பாடத்திட்டம், உணவு இடைவேளை ஆகியவைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்து வேறுபட்டு செயலாற்றின. புதுச்சேரியில் காலனிய அரசாங்கம் இந்துக்களுக்கும் முசுலிம்களுக்கும் பள்ளியை நிறுவியது. வேளாளர், யாதவர், பறையர் சாதியாருக்கு என தனித்தனி தமிழ்வழிப் பள்ளிகள் நிறுவியது மட்டுமின்றி பெண் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கி சிறுமியர் பள்ளி நிறுவியது சிறப்பாகும். ஆங்கிலேயர்கள் ஆங்கில வழிப் பள்ளிகளை நிறுவினர். அச்சிடப்பட்ட நூல்கள் பள்ளிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் பள்ளிகளில் படித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. ஒட்டுமொத்த மாவட்டங்களில் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப இல்லை என மாவட்ட ஆட்சியர்கள் அறிக்கைகளில் காண்கிறோம். போர்ச்சுகீசிய வழிப் பள்ளிகள், ஆங்கில வழிப் பள்ளிகள், பிரெஞ்சு மொழி வழிப் பள்ளிகளை காலனிய அரசாங்கம் ஊக்குவித்து தங்கும் இடங்களுடன் பள்ளி, அனாதைப் பள்ளிகள், போன்றவைகளைத் தொடங்கி ஐரோப்பிய அலுவலர் குழந்தைகளும் கலப்பின மக்களின் பிள்ளைகளும் படிக்க ஆர்வம் காட்டப்பட்டது. இறுதியாக கலை, அறிவியல், சட்டம், மருத்துவம், தொழில்நுட்ப

பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டாலும் இவை அனைத்தும் ஐரோப்பியர்கள் மற்றும் ஐரோப்பிய தமிழ் கலப்பின மக்கள் (Anglo-indian, Franco-indian) பயன்பாட்டுக்கே. காலனிய காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சியே இல்லை என்று ஆவணங்கள் மூலம் எண்பிக்க முடிகிறது.

சோழமண்டலக் கடல்சார் ஆய்வுகள் தங்களுக்கு உணர்த்தியவை யாது?

சோழ மண்டலம் என்ற புவியியல் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் உழவு, நெசவு, வணிகம் ஆகியவற்றில் சிறந்து இருந்தனர் என்று ஐரோப்பியர்கள் அறிந்ததே. நீண்ட கால வரலாறு என்பது தற்போது பல அறிஞர்களால் பயன்படுத்தப்படும் சொல். இதுவுமின்றி உலகளாவிய வரலாறு (Global History) என பார்க்கும்போது, இந்த சோழ மண்டல கடற்கரை மற்றும் உள்நாட்டுப்பகுதி, அனைத்து ஐரோப்பிய கிழக்கிந்திய கம்பெனிகள் (குழுமங்கள்) தங்கி வணிகம் புரிந்து கோட்டை கொத்தளங்களைக் கட்டி, அனைத்து உலகப் பகுதிகளையும் இணைத்து உலகமயமாக்கலில் ஈடுபடுத்தியதே சிறப்பு. ஆனால் தமிழர்கள் அதிகமாக ஈடுபடாமல் ஐரோப்பியர்களுக்கு இணையாக செயல்படாதது காலனிய வளர்ச்சிக்கு நம்மைத் தள்ளிவிட்டது என்றே சொல்லவேண்டும்.

ஆய்வு நோக்கிற்காக பல மொழிகளைக் கற்றவர் நீங்கள். அந்த அனுபவத்தைப் பற்றிக் கூறுங்கள்.

ஐரோப்பிய மொழிகளைக் கற்பது சுலபம். எழுத்துக்கள் எல்லாம் ரோமானிய வகையே. தென் இந்தியாவில் (தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம்) எழுத்துக்களை முதலில் கற்பதற்கே நாளாகும். பிரெஞ்சு மொழியில் ஒன்று தான் எழுதுவதும் உச்சரிப்பதும் வேறுபாடு உள்ளது. போர்ச்சுகீசியம் கற்றால், ஸ்பானிஷ், இத்தாலியன் கற்பது எளிது. டச்சு மொழி கற்றால் ஜெர்மன், டேனிஷ் கற்பது சுலபம். மொழிகளைக் கற்பதில் ஓர் ஆர்வம் வேண்டும்.

தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் எழுதி வரும் நீங்கள் தமிழ் வாசகப்பரப்பு குறித்து ஏதும் கூறமுடியுமா? தமிழ் வாசகர்களின் எதிர்வினை எவ்வாறு இருப்பதாக உணர்கிறீர்கள்?

தமிழ் வாசகப்பரப்பு விரிவடைந்து வருவது மிக மகிழ்ச்சி. ஆங்கில நூல்களுக்கு இணையாக வர வேண்டும். தமிழ் வாசகர்கள் என்.சி.பி.எச் மூலம் எனது நூல்கள் தமிழில் வந்தது பற்றி வியப்பாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுவரை அறியப்படாத வரலாறு ஏன் என்ற வினாவை எழுப்பினார்கள். இந்த வாசகர் வட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த என்.சி.பி.எச் நிறுவனத்தாருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி.

இன்றைய நிலையில் கடல்சார் ஆய்வுத்துறையில் புதிதாக இணைப்பவர்களின் நிலை எந்தளவு உள்ளது என்பது குறித்தும் இதன் எதிர்காலம் குறித்தும் கூறமுடியுமா?

கடல்சார் ஆய்வுத்துறையில் இணைவதற்கு அதிக நபர்கள் ஆர்வம் காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. எதிர்காலத்தில், காலனிய ஆட்சி வரலாறு, 16ம் நூற்றாண்டு முதல் 20ம் நூற்றாண்டு வரை மிக விரிவாக எழுதப்பட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறைகள் இதனை முன் எடுத்து செயல்பட வேண்டும்.

வரலாறு தொடர்பாக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட நீங்கள் தமிழ்ச் சுவடிகளை பதிப்பது எப்படி?

ஐரோப்பாவில் உள்ள நூலகங்களில் தமிழ்ச்சுவடிகளை காண நேரிட்டபோது காகிதச் சுவடிகளை பதிப்பிக்க ஆவல் ஏற்பட்டது. கல்வெட்டுக்களை படிக்கும் பயிற்சி எனக்கு இருந்ததினால் காகிதச் சுவடிகளை படிப்பது எளிதானது. தேசிய நூலகம் பாரீசில் புதுச்சேரி ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளை வழித் தோன்றல்கள் எழுதிய நாட்குறிப்புகளைப் பார்த்தபோது ஆவணங்களைத் திரட்டினேன். முத்து விஜய திருவேங்கடம் பிள்ளை

நாட்குறிப்பை (1794-1796) முதலில் வெளியிட்டேன். பின்னர் அரங்கப்ப திருவேங்கடம் பிள்ளை நாட்குறிப்பு (1760-1768) மூன்று தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது. இந்த ஆவணங்கள் வரலாறு எழுத உதவும் என்பதால் கவனத்தை செலுத்தினேன். போர்ச்சுகீசு- தமிழ் அகராதி சுவடி லிஸ்பன், கோவா, ரோம், பாரசீக ஆகிய இடங்களில் கிடைக்கப்பெறுகிறது. எனவே அன்றாடம் சிறிது சிறிதாக சுவடியைப் பார்த்து எழுதி தட்டச்சு செய்து பின்னர் சரிபார்த்து நூலாக வெளியிட்டேன். இதுவுமின்றி வீரமாமுனிவர் திருக்குறளை இலத்தீனில் வெளியிட்டார் என்பது அறிந்த செய்தியாக இருந்தாலும் முழுமையான நூல் வெளிவரவில்லை. எனவே பாரீசு மற்றும் இலண்டனிலுள்ள காகிதச்சுவடிகளைப் பார்த்து 1733ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதி முடித்த திருக்குறள் இலத்தீன் மொழியாக்க நூல் வெளியிடப்பட்டது. ஓராண்டு காலம் இலத்தீன் மொழியை நான் கற்றது உதவிகரமாக இருந்தது. ஓர் நீண்ட ஆய்வுரை வழங்கியுள்ளேன். இதில் அவர் எழுதிய பல நூல்களில் திருக்குறளை மேற்கோள் காட்டியது விளக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தணர், அனிச்சம், மூதேவி, குன்றிமணி, கவரி (மண்) போன்ற தமிழ்ச் சொற்களுக்கு இலத்தீனில் இணையான சொற்கள் இல்லாததால் அப்படியே அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவரது இலத்தீன் திருக்குறளே பிற்காலத்தில் ஆங்கிலத்திலும், ஜெர்மனிலும் மொழிபெயர்க்க தூண்டுகோலாக அமைந்தது.

மொழிபெயர்ப்பு மூலம் தமிழ் பரவலாக பரவியது பற்றிக் கூற முடியுமா?

ஐரோப்பிய பாதிரியார்கள் போர்ச்சுகீசில் மற்றும் இலத்தீன் மொழியில் உள்ள செய்திகளை தமிழாக்கம் செய்தனர். வெளியான நூல்களை தமிழ் உரைநடையில் எழுதினார்கள். இவைகளும் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டவையே. சீகன்பால்கு ஒரு வரியில் எழுதப்பட்ட நீதிவெண்பா, உலகநீதி, கொன்றைவேந்தன் ஆகியவைகளை ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்து தனது பயிற்சி-யிணைத் தொடங்கினார். பின்னர் வேதாகமத்தை மொழிபெயர்த்தார் என்பது தெரிகிறது. தெருந்த வாசகம், அரிச்சந்திரன் கதை, பஞ்சதந்திர கதை தமிழிலிருந்து டேனிஷ் மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்த சுவடிகள் கோபன்ஹேகனில் உள்ளது. இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பு செய்த காலத்தில் தமிழ் உரைநடையின் வளர்ச்சி, நடை மற்றும் அச்சாகத்தின் தாக்கம் பற்றி “தமிழ் இலக்கியப் பயணம் ஐரோப்பியர்களின் மொழிபெயர்ப்புகளின் வழியே” என்ற நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டுரை

என்று முடியும் வடமொழி - தமிழ் மொழி - போராட்டம்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

சென்னை மாநிலத்தின் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் விரும்பினால் தாய்மொழியையே பயிற்சி மொழியாகக் கொள்ளலாம் என்று 1930 ஆம் ஆண்டில் அரசு ஆணை பிறப்பித்தது.

ஆங்கிலக் கலைச்சொற்களுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்களை ஆக்குவதற்கு ஒரு குழுவை அரசு அமர்த்தியது. அக்குழுவில் உறுப்பினர்களாக இருந்த மேலாண்பொறியாளர் பா.வே.மாணிக்கநாயகரும், கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளையும் ஏனைய உறுப்பினர்களுடன் கொண்ட கருத்து வேறுபாட்டின் காரணமாக அக்குழுவிலிருந்து விலகிவிட்டனர். “அரசு சார்பில் உருவாக்கி வரும் கலைச் சொற்கோவையில் சொற்களும், சொற்றொடர்களும் தமிழிலேயே இருக்க வேண்டும் என முயற்சி காட்டவில்லை” என்று பா.வே.மாணிக்க நாயகர் வருத்தப்பட்டதுதான் இதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். அரசு அமைத்த குழுவினால் உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்க் கலைச் சொற்கள் 1932இல் வெளியிடப்பட்டன. அச்சொற்களில் பெரும்பான்மையானவை எளிதில் விளங்கிக்கொள்ள

இயலா வடமொழிச் சொற்களாக இருந்தமையால் அச்சொற்கோவை கல்வியாளர்க்கும் தமிழன்பர்க்கும் நிறைவளிப்பதாக அமையவில்லை.

சைதாப்பேட்டை அரசினர் நன்முறை உயர்நிலைப் பள்ளி அப்போது தாய்மொழியைப் பயிற்சி மொழியாக ஏற்றிருந்தது. அப்பள்ளித் தலைமையாசிரியர் டி.கே.துரைசாமி சாஸ்திரி 1934-35 ஆம் ஆண்டுக்கான தமது பள்ளி ஆண்டறிக்கையில், அரசு வெளியிட்ட தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் மிக நீளமானவையாகவும் எளிதில் புரிந்துகொள்ள இயலா வடமொழிச் சொற்களாகவும் உள்ளன எனக் குறிப்பிட்டார்.

தமிழன்பர் மாநாடு

இதன் தொடர்ச்சியாக 1933இல் தமிழ்ப் பயிற்றுமொழி, கலைக்களஞ்சியத்திட்டம், தமிழுக்கு செம்மொழித் தகுதி கோரிக்கை, நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் சேகரிப்பு ஆகிய தமிழின் வளர்முகப் பணிகள் பற்றி விவாதிக்க தமிழன்பர்கள் மாநாடு 1933 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் கூடியது.

இம் மாநாட்டில் வி. எஸ். சீனிவாச சாஸ்திரி, சத்தியமூர்த்தி அய்யர், பி.வரதராசலு நாயுடு, திரு. வி.கலியாணசுந்தர முதலியார், பி.எஸ்.குமாரசாமிராஜா, டி.கே.சி., வ.ராமசாமி, கல்கி, சங்கு சுப்பிரமணியம், வை.மு.கோதைநாயகி, ராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் ஆகியோர் பங்கேற்றனர். ஆனால், அக்காலகட்டத்தில் தமிழ் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்களிக்கும் மறைமலையடிகள், ச.சோமசுந்திர பாரதி, மு.கதிரேசன் செட்டியார், வ.உ.சி, கா.சுப்பிரமணியபிள்ளை, த.வே. உமாமகேசுவரன் பிள்ளை, மு.சி.பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, ச.சச்சிதானந்தம்பிள்ளை, ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டர் முதலான தமிழ்ப் பேரறிஞர்களின் கூட்டுறவின்றி இம்மாநாடு நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் உ.வே. சாமிநாதையர் தலைமையுரையாற்றினார்.

அத்தலைமையுரையில்,

“இக்காலத்தில் விருத்தியாகிவரும் சாஸ்திர அறிவு தமிழ் மக்களிடத்தும் நன்றாகப் பரவவேண்டியது இன்றியமையாததாதலின் அத்துறையிலுள்ள நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுதல் அவசியமாகும். அவ்வகை மொழிபெயர்ப்புகள் ஒரு விதமாக முறையாக இருக்க வேண்டும்.”

(உ.வே.சாமிநாதையர் 1945:58)

எனக் கருத்து தெரிவித்துள்ளார். இவ்வாறு அறிவியல் நூல்களை மொழிபெயர்க்க வேண்டியதன் தேவையை குறிப்பிடும் உ.வே.சா. மொழிபெயர்ப்புக்களில் சீர்மை உருவாக வேண்டும் என வலியுறுத்துவது கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது. மேலும் கலைச்சொற்கள் பற்றி கருத்து தெரிவிக்கும்போது,

“சாஸ்திர சம்பந்தமாகவும் பொருளின் பெயர்களாகவுமுள்ள மற்ற மொழிச்சொற்களும் வேறு சில வகைச் சொற்களும் இப்பொழுது சாதாரண தமிழில் வழங்குகின்றன. இவற்றை மாற்றி பல புதிய சொற்களை உபயோகிக்கத் தொடங்கினால் அச்சொற்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் வழக்கத்தில் அமைவதற்கு நெடுங்காலம் ஆகும். சொற்களின் வழக்கமும் அவற்றின் பொருள் எளிதில் விளக்குதலும் முக்கியமேயன்றி எல்லாம் தனித்தமிழ் வார்த்தைகளாக இருக்கவேண்டுமென்று அனுபவத்தில் இயற்றுவதன்று.”

(உ.வே.சாமிநாதையர் 1945:58)

என்கிறார்.

புதிய கலைச்சொற்களை உருவாக்கும் பணிகளால் காலதாமதமாகும் என்று கருத்து தெரிவித்த உ.வே.சா. கலைச்சொற்களை தனித்தமிழில் உருவாக்குவது இயலாத காரியம் என்றார். பா.வே. மா. வடமொழிக் கலைச்சொற்களை விலக்கி நல்ல தமிழில் கலைச்சொற்களை உருவாக்கலாம் என்று அறிவித்த காலகட்டத்தில் உ.வே.சா. அதற்கு மாறான கருத்தை வெளியிட்டுள்ளது நினைக்கத்தக்கது.

வசன்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம்

‘தமிழில் தக்க பதங்கள் இல்லாத இடத்து வழக்கத்திலுள்ள பதங்களை உபயோகித்தல் நல்லதென்றும் தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும்’ என்றும் தீர்மானங்கள் தமிழன்பர் மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டன. இத்தீர்மானங்களில் உடன்பாடு இல்லாத தமிழறிஞர்கள் திருநெல்வேலியில் இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளை தலைமையில் கூடி, தமிழன்பர் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களுக்கு எதிராகக் கண்டனத் தீர்மானங்களை 7.1.1934இல் நிறைவேற்றினர்.

ஏ.வி.சுப்பிரமணிய அய்யர்

இக்காலகட்டத்தில் ‘தமிழ் ஆராய்ச்சி வரலாறு’ குறித்து விரிவான நூல் எழுதிய ஏ.வி.சுப்பிரமணிய அய்யர் தமிழ்க் கலைச்சொல்லாக்கம் பற்றியும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார்.

“சில அறிஞர்கள் ஊக்கத்துடன் வேலை செய்து தயாரித்து ஒரு தொகுதியை சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிட்டிருக்கிற பௌதிக சாஸ்திரத்தை மாணாக்கர்களுக்குத் தமிழில் போதிக்கலாம் என்று காட்ட ஸ்ரீ.சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார், ‘தமிழில் முடியுமா?’ என்ற தலைப்பில் ஒரு சிறு நூலை எழுதியிருக்கிறார்; வருந்தினால் வராதது ஒன்றுமில்லை.”

(ஏ.வி.சுப்பிரமணிய அய்யர் 1985:57)

எனக் கூறும் அவர் இதுபோன்ற முயற்சிகள் மட்டும் தமிழில் அறிவியல் கல்வியை வளர்த்துவிடாது எனவும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

“சுமார் நான்கு தலைமுறைகளாக மேனாட்டுக்கல்வி ஆங்கிலத்தின் மூலம் பரவிய பிறகும், அரசியல் துறையிலும் சற்று முன்னேற்றம் அடைந்த பிறகும், தமிழில் முடியும் என்று பறைசாற்றி அதற்கு உதாரணங்கள் மாத்திரம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால் இந்த நாட்டு மக்களிடையும் மாணாக்கரிடையும் விஞ்ஞான சாஸ்திர அறிவும் அதனால் அமைந்த மனப்பான்மையும் விரிந்து பரவ எவ்வளவு காலமாகும்?” (ஏ.வி.சுப்பிரமணிய அய்யர் 1985:57) எனவும் நம்பிக்கையின்றி வினவியுள்ளார்.

கலைச்சொல்லாக்கம்

கலைச்சொல் உருவாக்கம் பற்றி கருத்து தெரிவிக்கும்போது, கிரேக்க லத்தீன் சொற்களை ஆங்கிலேயர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அச்சொற்களுக்கு மாற்றுச் சொற்களை அவர்கள் உருவாக்க முயற்சிகள் எடுக்கவில்லை எனவும் அதேபோல பிறமொழிக் கலைச்சொற்களுக்கு இணைச்சொற்களை முதலில் தமிழில் தேட வேண்டும், இல்லையெனில் பிறமொழிச் சொற்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வது சிறந்த முறை என்பதை,

“விஞ்ஞான சாஸ்திரங்கள் சம்பந்தமாக ஆங்கிலத்தில் காணப்படும் அநேகச்சொற்கள் அந்த மொழியைக்கூட சேர்ந்தவையல்ல; கிரேக்க லத்தீன் முதலிய மொழிகளைச் சேர்ந்தவை; அவைகளை ஆங்கிலேயர் அப்படியே கை கொண்டிருக்கிறார்களே ஒழிய அவற்றின் பொருள்களைக் கொடுக்கும் ‘ஆங்கிலோ ஸாக்ஸன் பதங்களை தேடிக்கொண்டிருக்கவில்லை. விஞ்ஞான சாஸ்திர கருத்துக்களுக்குத் திட்டமாய்ச் சரியான பொருளுடைய பதங்கள் தமிழில் வழங்கியிருந்தால், அவைகளைப் போற்றி எடுத்துக்கொள்வது தமிழர் கடமை. அப்படியில்லையானால் பிற மொழியிலுள்ள சொற்களை அப்படியே கையாள்வது உத்தமம்” (ஏ.வி.சுப்பிரமணிய அய்யர் 1985:56) எனக் கருத்து தெரிவித்துள்ளார்.

சொற்கள் எந்த மொழிக்கு உரியன என்று கவலைப்படத் தேவையில்லை; மக்கள் ஆங்கிலச் சொற்களையே பயன்படுத்தத் தொடங்கிவிட்டார்கள். சொற்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வது நலம் எனவும் வலியுறுத்துகிறார்.

‘...சாஸ்திர பதங்கள் எந்த மொழியைச் சேர்ந்திருந்தாலும் அவைகளை அப்படியே எடுத்தாள்வதுதான் முறை. ‘தெர்மாமீடர்’, ‘ஆசிட்’ போன்ற சொற்களை ஆண்களும் பெண்களும் படித்தவர்களும் பாமரர்களும் தாராளமாய் கையாண்டு வருவதால், அவைகளுக்குப் பதிலாகத் தமிழ்ச் சொற்கள் ஆக்கப்படுவது சரியில்லை. ‘அனற்பதனி’, ‘காடி’ போன்ற சொற்களை ஆக்கிவிடலாம்.

ஆனால், அவை மக்களின் பேச்சோடு இயங்குவதற்கு வெகுகாலம் ஆகும்.”

(ஏ.வி.சுப்பிரமணிய அய்யர் 1985:57)

என்ற பகுதி இதனைத் தெரிவிக்கிறது.

கலைச்சொல் லாக்கத்தில் வடமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதா? தனித்தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதா என வாதப்பிரதிவாதம் நடைபெற்ற காலத்தில் மொழியைப் பற்றிக் கவலையில்லை, அறிவியல் அறிவுதான் முக்கியம் என்ற சுப்பிரமணிய அய்யரின் கருத்துக்கள் கவனிக்கத்தக்கன.

தமிழ்ப்பதங்களையும், பதத்தொகுதிகளையும் வெறும் தேசபக்தி உணர்ச்சியாலும் மொழிப்பற்றாலும் தூண்டப்பட்டு உருவாக்குவது தவறாகும் என்ற சுப்பிரமணிய அய்யரின் கருத்துக்கள் முறையே சுதேச உணர்வுடைய கலைச்சொல்லாக்குநர்களையும், செ.மா.த.சங்கத்தினரையும் குறிப்பிடுவதாகக் கருத இடமுண்டு. இவ் இரு குழுக்களின் போக்கிலிருந்து வேறுபடும் மூன்றாவது போக்கினராகவே ஏ.வி.சுப்பிரமணிய அய்யரும், டி.எஸ்.சொக்கலிங்கமும் விளக்குகின்றார்.

டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம்

தினமணி இதழின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர் டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம். சிறந்த இதழாளராகவும், தீவிர காந்தி இயக்க ஆதரவாளராகவும் அறியப்பட்டவர்; மொழிப் பாதுகாப்பு, மொழி வளர்ச்சி பற்றி கருத்து தெரிவிக்கும் இவர்கலைச்சொல்லாக்க முயற்சிகளையும், பயிற்றுமொழித் திட்டத்தையும் எதிர்த்து வந்தார்.

இதனை,

“கலைச்சொற்கள் எல்லாவற்றையும் தனித்தமிழில் ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்வது உபயோகமில்லாத வேலை. தமிழரின் ஜனத்தொகை இரண்டரை கோடி இருக்கலாம். இந்த சொற்ப ஜனத்தொகையுள்ள ஒரு பிரதேசத்தில் சகல கலைகளுக்கும் உள்ள உயர்தர படிப்பைச் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தி, நடத்தி வரமுடியுமென்று நினைப்பது வெறும் பகற்களவு” (டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம் 1943:45) என்று அவர் கூற்றிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

கலைச்சொல்லாக்கம்

இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரேவகையான கலைச்சொல்லாக்கம் அவசியம் என்பதை,

“தமிழ் கலைச்சொற்களைக் கொண்டு ஒரு கலையில் ஆரம்பப் படிப்பை முடித்துவிட்டு, மற்றொரு மாகாணத்திற்கு உயர்தர படிப்புக்குப் போனால் அங்குள்ள பாஷையின் கலைச்சொற்களைப் புதிதாகப் படித்தாக வேண்டும். இந்த கஷ்டத்தைத்

தவிர்க்க வேண்டுமானால் இந்தியா பூராவுக்கும் பொதுவான ஒரு பாஷையில் கலைச்சொற்கள் இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் புத்திசாலித்தனமானது. அது தான் காரிய சாத்தியமானது. அதைவிட்டு தனித்தமிழில் எல்லாக் கலைச்சொற்களும் வேண்டுமென்று சொல்வது வெறும் குருட்டுத்தனமாகும். (டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம் 1943:45)

என்று வற்புறுத்தியுள்ளார். மேலும் இந்தியா முழுமைக்கும் பொதுவான ஒரு மொழியில் கலைச்சொற்கள் இருக்க வேண்டும் என அவர் கூறியுள்ளது வடமொழியை மனதில் கொண்டேயாகும். இந்தியாவுக்கு ஒரே ஆட்சிமொழி என்ற அடிப்படையில் தமிழின் இருப்பைப் புறக்கணிக்கும் வகையிலே சொக்கலிங்கத்தின் கருத்து அமைந்துள்ளது.

டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம் போன்றோர் ஏன் தனித்தமிழில் சொல்லாக்கம் ஆக்க வேண்டியதில்லை ஏன் என்பதற்கு கைலாசபதி பதில் கூறுகிறார்.

“ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து முப்பதுகளில் தங்களை மணிக்கொடிக்குழுவினர் என அழைத்துக் கொண்ட வலிமை வாய்ந்த படைப்பிலக்கியக் குழு ஒன்று எழுந்தது. மணிக்கொடி வ.ராவை ஆசிரியராகக் கொண்டு கே.சீனிவாசன், டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம் ஆகியோரால் தொடங்கப்பெற்ற இலக்கிய இதழ் ஆகும். மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் தமிழை முறையாகக் கற்றவர்கள் அல்லர். சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், மெய்யியல், பொருளியல் முதலிய பாடங்களைக் கற்றபின் தமிழ் எழுத வந்தவர்கள். அவர்கள் அமெரிக்க ஐரோப்பிய இலக்கியங்களின் தாக்கத்திற்கு ஆட்பட்டவர்கள். குறிப்பாக வங்கமொழி எழுத்தாளர்களின் சாதனையார்ல் கவரப் பெற்றவர்” என்கிறார்.

தமிழன்பர் மாநாட்டு நோக்கங்களையே திருத்திய வடிவத்தில் கொண்டு சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாட்டை 1934 ஜூனில் கூட்ட இ.மு.சு. திட்டமிட்டார். இதுபற்றிய அவரின் அறிக்கை வருமாறு:

... “7.1.34 ல் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாடு என்று பெயர் ஆராய்ந்து ஒருமுகமாக அமைக்கப்பெற்றது. சாதி, சமய வேறுபாடில்லாமல் தமிழ்மக்களும் தமிழன்பர்களும் இம்மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள வேண்டுகிறோம்... இம்மாநாட்டைக் கூட்டுவிக்கிறவர்களின் நோக்கம் தமிழ்மொழித் தூய்மையைப் பேணல். ஆதலினால் அதன் தூய்மைக்கும் அறிவுவளத்துக்கும் குறைவு வராமல் அதனை வளர்த்தற்கேற்றனவும் ஒற்றுமையையும், அன்பையும் ஓங்கச் செய்வனவும் ஆகிய தீர்மானங்களே மாநாட்டில் ஆராய்ந்து முடிவு செய்யப்பெறும்.”

(வெங்கடாசலபதி 1999:151)

இ.மு.சு. தமது விரிவான அறிக்கையில் 1933 இல் நடந்த தமிழன்பர் மாநாட்டுக்கு இம்மாநாடு போட்டியில்லை என்று அறிவித்தார். இருப்பினும் தமிழன்பர் மாநாட்டில் உ.வே.சா. போன்றோர் முன்வைத்த வடமொழி கலைச்சொற்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற வாதத்திற்கு எதிராக மொழித் தூய்மைவாதத்தை முன்வைத்து சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாடு வெளியிட்ட அறிவிப்பு கவனிக்கத்தக்கது.

இ.மு.சு மாநாடுகளை நடத்தியபின், பல போராட்டங்கள் நடத்தியபின் சென்னை மாகாண தமிழ்ச்சங்கத்திடமிருந்து 10,000 சொற்களை அரசு பயன்படுத்திக் கொண்டது. ஆனால், மீண்டும் சாஸ்திரி குழு 1940 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. அதில் சமஸ்கிருத மாணாக்கர்களே மிகுதியாக இருந்தன. அவர்கள் அறிக்கையில் “அறிவியல் கலைச்சொற்களை அப்படியே அவற்றின் மூல மொழியிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு, அதே உச்சரிப்புடன் அந்தந்த மொழிகளில் எழுத்துக்களில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளப்படும் என்று கூறப்பட்டிருந்தது. இவ்வறிக்கையைப் புறக்கணிக்க இ.மு.சு. உறுதி பூண்டு தந்தை பெரியாரிடம் சென்னை அரசு சமஸ்கிருத சார்பாக உள்ளதை விளக்கினார். பிறகு இது குறித்து விடுதலையில் “குதிரைக்கு முன் வண்டி” (6.7.1946) “கலைச்சொற்கள் பெயரால் தற்கொலை” என்று தலைப்பிட்டு (11.10.1946) பெரியார் இருமுறை தலையங்கம் தீட்டினார்.

சென்னை மாநில அரசு அமைத்த கலைச்சொல்லாக்கக் குழுவினர் 1940இல் வெளியிட்ட கலைச்சொற்பட்டியலையும், 1938இல் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிட்ட கலைச்சொல் தொகுப்பையும் ஒப்பிட்டு நோக்கிய பெரியார்,

“கலைச்சொல் நிர்மாணக்கமிட்டியார் கண்டுபிடித்துள்ள வார்த்தையைப் பாருங்கள். Electrolysis, Hydrogen, Disinfectant என்பவற்றிற்கு முறையே வித்தி வித்யுத்தி யோகம், ஆப்ஜனகம், பூதநாசினி என்று புதுவார்த்தைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளனர். இதைவிட சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் கண்டு பிடித்துள்ள முறையே மின்பருக்கை, நீரகம், நச்சுநீக்கி என்ற வார்த்தைகளே சிறந்தனவாக இருக்கின்றன. காரணம் சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாருக்குள்ள தமிழ்ப்பற்று கலைச்சொல் நிர்மாணக்கமிட்டியாருக்கு இல்லாமற் போனதுதான். நமது மேன்மைக்கும் அந்தஸ்துக்கும் ஏற்றதும் நம் சுதந்திர உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடியதுமான எம்மொழியிலிருந்தும் நம் மொழிக்கு ஆக்கம் தரக்கூடியதும் அவசியமானதும் ஆகிய சொற்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். எம்மொழித் தொடர்பிருந்தாலும் பரவாயில்லை. நமக்கு வடமொழித் தொடர்பு மட்டும் கூடாது.

தமிழ் ஒன்றுதான் இன்று வரைக்கும் வடமொழிக் கலப்பின்றித் தனித்துச் சிறப்புடன் வாழக்கூடிய தன்மையைத் தமிழ் பெற்றிருக்கிறதென்று மேனாட்டு வல்லுநர்களே எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள்¹⁴⁸ எனத் தனித்தமிழ்ச் சொல்லாக்கத்தை ஆதரித்து எழுதினார்.

தமிழின் இழிவிற்கு வடமொழித் தொடர்பு கரணியமாய் அமைந்துவிட்டதால் வடமொழிச் சொற்களை நீக்கவேண்டும். வேறு எம்மொழி-யிலிருந்தும் தமிழுக்கு ஆக்கம் தரும் இன்றியமையாத சொற்களை ஏற்கலாம் எனக் கருதினார் பெரியார் என்பது இதனால் தெளிவாகிறது.

இவ்விவாதங்கள் தொடர்ந்து நீடித்து சீனிவாச சாஸ்திரி குழுவை மாற்றியமைத்தபோது இ.மு.சு. சேலம் இராமசாமி கவுண்டர், எஸ்.வையாபுரிப் பிள்ளை ஆகியோர் இக்குழுவில் இடம்பெற்று பணியாற்றினர்.

அப்போது எஸ்.வையாபுரிப் பிள்ளைக்கும் இராமசாமி கவுண்டருக்கும் நிகழ்ந்த கருத்துப்போர் பின்னரது தனித்தமிழ் முனைப்பிற்குச் சான்றாக உள்ளது.

வையாபுரியார்: நூலும் சாஸ்திரமும் ஒரு பொருள் குறிப்பனவாயின் சாஸ்திரம் என்ற சொல்லை ஏன் ஆட்சேபிக்கிறீர்கள்?

இராமசாமியார்: சாஸ்திரம் என்பது வடசொல். நூல் என்ற தூய தமிழ்ச் சொல்லிருக்க அதே பொருளுடைய பிற சொல்லைப் புகுத்துதல் நீதியன்று; மேலும் இது தமிழ்ச் சொல்லாக்கக் குழுவேயன்றி வடசொல்லாக்கக் குழுவன்று என்பதை உங்களுக்குப் பணிவுடன் நினைப்பூட்டுகிறேன்.

வையாபுரியார்: சாஸ்திரம் என்பதும் தமிழ்ச் சொல்லேயாகும். அது தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய சமய நூல்களில் ஆளப்பட்டுள்ளது. தமிழில் இரண்டறக் கலந்த சொல்லெல்லாம் தமிழ்ச் சொல் என்பதே எமது துணிவு.

இராமசாமியார்: உங்கள் கொள்கை எனக்கு வியப்பைத் தருகின்றது. சாஸ்திரம் என்ற சொல் நூல்களில் காணப்படலாம். ஆனால் அதனாலேயே அது தமிழ்ச் சொல்லாகாது. ஒரு சொல் தமிழ்ச்சொல்லா ஆரியச் சொல்லா என அறிவதற்குப் பல முறைகள் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்றினாலாவது உங்கள் கொள்கையை நிலைநாட்ட முடியாது.

வையாபுரியார்: அடிப்படையான கொள்கையிலேயே உமக்கும் எமக்கும் கருத்து வேற்றுமையுண்டு. ஆதலால் விவாதத்தை நிறுத்திக்கொள்வோம். கமிட்டித் தலைவர் (திரு.கே. சாமிநாதன்) தீர்ப்புப்படியே தீர்ப்புச் செய்து கொள்ளட்டும்.

இராமசாமியார்: அப்படியே ஆகட்டும். சாஸ்திரம் என்ற சொல்லே இக்குழுவினரால் ஏற்கப்படும்

என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் தமிழருக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் நீங்கள் பெருந்தீங்கு விளைக்கின்றீர்கள் என்பதையும் பிற்காலத்தில் தமிழர்கள் வீறிட்டெழுத்து சீறுவாராயின் அவர்களுக்குச் சமாதானம் கூறும் பொறுப்பு உங்களுடையதாகும் என்பதையும் உங்கட்கு அறிவிக்கிறேன்.

மேற்குறித்த உரையாடல் தனித்தமிழ்ச் சொல்லைக் கலைச் சொற்பட்டியலில் சேர்க்க எத்துணை முனைப்போடு சேலம் இராமசாமி கவுண்டர் (கு.திருமாறன் 2012.164) போராடினார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இக்காலகட்டத்தில் தமிழில் பிறமொழிக் கலப்பு குறித்து கவலையுற்ற புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன்,

“ஓர் கூட்டம் கோவிலில் பிறமொழிக் கூச்சலை ஏன் தடுக்கக் கூடாது? ஒரு குழுவினர் தெருத்தோறும் சென்று பிறமொழி விளம்பரப்பலகையை மாற்றியமைக்கச் சொல்லி ஏன் வற்புறுத்தலாகாது? மற்றும் பல வகையிலும் கிளர்ச்சி செய்யின் தமிழ் விடுபடும். தமிழ்நாடு விடுபடும்.” என்று அறிவுறுத்தினார்.

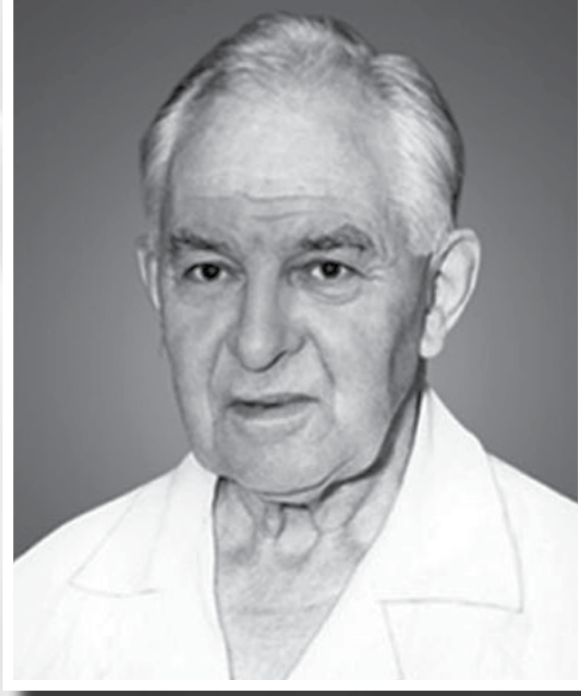
தமிழ் மொழி வடமொழி போராட்டத்திற்கு முடிவில்லையா? என்பதற்கு தமிழறிஞர் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் பதிலளிப்பது சற்று ஆறுதலாக உள்ளது.

உலகம் போகிற போக்கில் பொதுமக்கள் குடியரசில் இடம்பெற வேண்டுமானால் உலக அறிவையெல்லாம் ஒருவகையாகப் பெற்றே தீரவேண்டும். கலைச்சொற்கள் எல்லாம் தமிழ்ச்சொற்களாக அவர்கள் வாயிலும் காதிலும் இனிக்கின்ற காலம் வரும். முன்காலத்தில் மணிப்பிரவாள நடையில் எழுதினாலன்றிச் சில கருத்துக்களை விளக்க முடியாதென்று சில அறிஞர்கள் கருதினார்கள். ஆனால் நாளடைவில் அந்த அறிவெல்லாம் எளிய தமிழில் எழுத வேண்டும் என்ற நிலை வந்த போது மணிப்பிரவாள நடை தானாக மறைந்துபோனது. இலத்தீனில்தான் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முடியுமென்று நியூட்டனும் எழுதினார். இப்போதோ அந்த நிலை மாறி ஆங்கிலத்தில் எழுதும் காலம் வந்துள்ளது. அந்தநிலை தமிழில் ஓராண்டு ஈராண்டில் வராது. பொதுமக்களுக்காக எழுதும்போது இந்த நிலை படிப்படியாக வரும். அதுவரையிலும் ஆங்கிலத் தமிழ் மணிப்பிரவாளநடை இருந்துகொண்டுதான் வரும்.”⁷ என 1974 இல் எழுதினார்.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், சென்னை டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக்கழக சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர்.

கட்டுரை

காலராவை எதிர்கொண்ட மருத்துவர்

அ.கா.பெருமாள்

"விளக்க முடியாத ஒரு வசீகரத்தால் இழுக்கப்பட்ட சாமர்வெல் அந்த ஆஸ்பத்திரியை நோக்கிச் சென்றார். அப்போது மூன்று வயதான இடுப்பில் ஒரு கந்தல் மட்டும் அணிந்த கரிய பெண் குழந்தை ஓடி வந்து அவரிடம் ஒரு சிறிய சிலுவையைக் கொடுத்துவிட்டு சென்றது என் தேவனே என்று வீரிட்டபடி அமர்ந்து கொண்டார் அவர். இரு பனை ஓலைகளை இணைத்து உருவாக்கப்பட்ட அந்த எளிய சிலுவையை நெத்தியின் மேல் அணைத்துக்கொண்டு, உங்கள் ஆக்கினை என் தேவனே உங்கள் சித்தப்படி ஆவியை இங்கே வைக்கிறேன் இயேசுவே" நெஞ்சுக்குள் வீரிட்டார்.

இந்தப் பகுதி ஜெயமோகன் எழுதிய அறம் தொகுப்பில் உள்ள போலிச்சிலுவை என்ற கதையில் வருகிறது. அறம் தொகுப்பில் உள்ள எல்லா கதைகளும் அறத்தை மையமாகக் கொண்டு சுற்றிச் சுழல்பவை. ஒரு வகையில் இதில் உள்ள எல்லா கதைகளும் அறத்தின்படி வாழ்ந்தவர்களின் உண்மைக் கதைகள். மருத்துவர் சாமர்வெல் இந்த வரிசையில் வருகிறார். ஓலைச்சிலுவை கதை அவரை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. இவர் பணி செய்த இடங்களில் உத்தேசமாக

எண்பத்தி ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு இன்றும் பேசப்படுகிறார்.

சாமர்வெல் மருத்துவம் செய்த முறைகளைப் பற்றிய கதைகளை இன்றும் கேட்க முடியும். பழைய தென் திருவிதாங்கூரான இன்றைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் லண்டன்மிஷின் அமைப்பு கல்விக்கும் மருத்துவத்திற்கும் செய்த தொண்டு மறக்க முடியாதது. இதன் வரலாறு 1805 லிருந்து தொடங்குகிறது.

மறுமலர்ச்சி கிறித்தவம் (லண்டன் மிஷனரிகள்) தரங்கம்பாடிக்கு வந்து நூறு ஆண்டுகள் கழித்துதான் திருவிதாங்கூருக்கு வந்தது. அதுவும் தானாக வரவில்லை. நாஞ்சில் நாட்டு மயிலாடி ஊரினரான வேதமாணிக்கம் என்பவரின் தூண்டுதலால் ரிங்கிள் தவுபே என்பவரின் முயற்சியால் வந்தது. ஆரம்பத்தில் மயிலாடி ஊரில் இருந்த இந்த கிறித்தவ பிரிவு, பின்னர் நாகர்கோவிலைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டது. இதன்பின் இதன் வளர்ச்சி வேகமானது.

வேதமாணிக்கத்தின் கொள்ளுப் பேரன் சி.எம். ஆகூர். என்பவர் திருவனந்தபுரத்தில் ரெசிடென்சியல் அதிகாரியாக இருந்தார். இவர் Church History of Travancore என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார். இந்தப் பெரிய நூலில் கிறித்தவத்தின் கல்வி, மருத்துவத் தொண்டு விரிவாக விளக்கப்படுகிறது. N Mrafin Daniel Dhas என்பவர் "missionary. Medical work in Travancore என்ற நூலில் (1981) லண்டன் மிஷன் தொண்டர்களின் மருத்துவப் பணியை, விரிவாகக் கூறுகிறார்.

திருவிதாங்கூரில் (இன்றைய கன்னியாகுமரி மாவட்டம்), 1838ல் அலோபதி மருத்துவம் வருவதற்கு முன்பு சித்த மருத்துவம், ஆயுர்வேதம், யுனானி உட்பட சில மருத்துவ முறைகள் வழக்கத்தில் இருந்தன. இவற்றில் சித்த மருத்துவர்கள் பரவலாகவும் சிறப்பாகவும் செயல்பட்டனர். இது பற்றிய செய்திகள் கதைப்பாடல்களில் குறிப்பாக வில்லுப்பாட்டுகளில் விரிவாகவே வருகின்றன. 17, 18, 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தென் திருவிதாங்கூரில் நடந்த மகப்பேறு வைத்தியம் பற்றிய குறிப்புகள் வில்லுப்பாட்டுகளில் நுட்பமாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

பொதுவாக தொழிலின் அடிப்படையில் ஜாதி அமைந்திருப்பதைப் போல் மருத்துவமும் குறிப்பிட்ட தொழிலைச் சார்ந்து இருந்தது என்பதற்கு இன்றும் வாய்மொழிச் செய்திகளைச் சேகரிக்க முடியும். குறிப்பிட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது குறிப்பிட்ட தொழில் செய்கின்றவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த மருத்துவ முறை பின்பற்றப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக பனைமரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு என்று ஒரு மருத்துவம், கடல் தொழில் செய்பவர்களுக்கு என்று ஒரு மருத்துவம், கோபுர வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு

ஒரு மருத்துவம், சிலம்பம் விளையாடுகின்றவர்களுக்கு ஒரு மருத்துவம் என்று இப்படியாக இருந்த மருத்துவ முறைகள் பற்றிய தகவல்கள் வாய்மொழியாகவே உள்ளன.

இவை அல்லாமல் மக்களுக்குப் பொதுவான வியாதிகளுக்கு வைத்தியம் செய்த வைத்தியர்கள் இருந்தார்கள். பெரும்பாலும் சிறிய வியாதிகளுக்குப் பாட்டி வைத்தியம் போதுமானதாக இருந்தது. குடும்பத்தில் வயது முதிர்ந்தோர் இந்த வைத்தியத்தை அறிந்து வைத்திருந்தார்கள். விஷ ஜந்துக்கள் கடித்தால் அதற்கென்ற வைத்தியம் தனியாக இருந்தது.

முந்தைய தென் திருவிதாங்கூர் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் தன் வீட்டைப் பள்ளிக்கூடமாக மாற்றியது போலவே சித்த வைத்தியர்களும் தங்கள் வீட்டை வைத்தியக் கூடமாக, மருந்து தயாரிக்கும் இடமாக வைத்திருந்தார்கள். இந்த வைத்தியர்களிடம் பயிற்சியாளராக இருந்து பின் வைத்தியத் தொழிலை முறையாகச் செய்வது என்னும் நடைமுறையும் அப்போது இருந்தது.

தென் திருவிதாங்கூரில் லண்டன் மிஷன் வரவிற்குப் பின்னர் கல்வி, மருத்துவம் இரண்டும் வேறு திசையில் சென்று இருக்கிறது. சர்ச்சை ஒட்டி முறையான பள்ளிக்கூடங்கள் உருவாக ஆரம்பித்த பின் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இது 19 ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் நடந்த நிகழ்வு. இதுபோலவே அலோபதி மருத்துவம் வந்த பின்பு சித்த வைத்தியர்கள் இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள்.

திருவிதாங்கூர் ராஜ்ஜியத்திற்கு வந்த முதல் அலோபதி மருத்துவர் அர்ச்சிபால் ராம் சே (Dr Archibald Ramsay) என்பவர் ஆவார். இவர் இந்தியாவுக்கு வந்த இரண்டாவது மருத்துவர் என்கிறார் டானியல் தாஸ் ராம் சே. 1838 ஏப்ரல் ஆறாம் தேதி தன் மனைவியுடனும், வளர்ப்பு மகனான பால் என்பவருடனும் (இவர் பின்னால் டாலி எனப்பட்டார்) நெய்யூர் என்ற ஊருக்கு வந்தார். பின்னர் நாகர்கோவிலுக்கு வந்தார். இவர் லண்டனில் ராணுவ மருத்துவராக இருந்தவர்.

ராம் சே நாகர்கோவில் தன் மருத்துவமனையை ஆரம்பித்தபோது திருவிதாங்கூர் அரசராக சுவாதி திருநாள் என்பவர் இருந்தார் (1829-1847). இவர் கிழக்கு இந்திய கம்பெனி அதிகாரிகளுக்கு விசுவாசமாக இருந்தவர். இவர் அரசு உயர் பதவிகளில் ஐரோப்பியர்களையே நியமித்திருக்கிறார். இவர் காலத்தில் தலைமை பொறியாளராக ஹார்வி என்பவர் இருந்தார்.

நாகர்கோவில் நகரத்தில் இப்போது பெண்கள்

கிருத்துவக் கல்லூரி இருக்கும் இடத்தில் ஒரு வீட்டில் ராம்சே தங்கியிருந்தார். வீட்டின் ஒரு பகுதி ஆஸ்பத்திரியாக இருந்தது ஆரம்ப காலத்தில் நோயாளிகளுக்கு மருந்தும் உணவும் இலவசமாக கொடுக்கப்பட்டது. ராம் சே மருத்துவவிடுதியை ஆரம்பித்த சில நாட்களிலேயே பெரும் கூட்டம் வர ஆரம்பித்தது.

ஆஸ்பத்திரியில் மருத்துவருக்காகக் காத்திருக்கும் நோயாளிகளின் நேரத்தைக் கழிப்பதற்குத் தமிழ், மலையாள மொழிகளில் அச்சிடப்பட்ட விவிலிய நூலும் நற்செய்தி நூல்களும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அப்போது அச்சு நூற்கள் பரவலாக அறியப்படவில்லை அரசு அலுவலகத்தில் கூட ஓலையைப் பயன்படுத்தும் போக்கு மாறவில்லை. ராம்சேயின் மருத்துவமனைக்கு வந்த நோயாளிகள் விவிலிய அச்சு நூலை அதிகசயமாக புரட்டிப் பார்த்தார்கள்.

ராம் சேயின் மருத்துவமனைக்கு வந்த நோயாளிகளில் நாகர்கோவில் வடிவீஸ்வரம் சுப்பையர் என்பவரும் ஒருவர். அவர் ராம் சே இடம் ஏதோ காரணத்தினால் நெருங்கி இருக்கிறார். மருத்துவமனையில் வைக்கப்பட்டிருந்த விவிலிய நூலைப் படித்திருக்கிறார். மனம் மாறி கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு மாறினார். தேவதாசன் என்ற பெயரைப் பெற்றார். இவர் பாஸ்டர் ஆகவும் பணியாற்றி இருக்கிறார்.

ராம்சே ஆஸ்பத்திரி ஆரம்பித்த மூன்று மாதங்களில் 1500 நோயாளிகள் வந்திருக்கின்றனர். பின்னர் இரண்டு வருடங்களில் பிரபலமாகிவிட்டார். அப்போது, தான் வாழ்ந்த வீட்டின் அருகே ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்ட திட்டமிட்டார். கட்டிட வேலை ஆரம்பித்த போது மிஷனரிகளிடம் எதிர்ப்பு வந்தது. வேலை பாதியில் நின்றது. மனம் ஓய்ந்த ராம்சே திருவனந்தபுரம் சென்றார். அங்கே அவரை அரசு மருத்துவராக அரசரே நியமித்தார். பல ஆண்டுகள் அங்கே பணிபுரிந்தார்.

ராம்சே இரண்டு ஆண்டுகள் நாகர்கோவில் மருத்துவராகப் பணிபுரிந்தார். அந்த காலகட்டத்தில் தனக்கென்று ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார். மருத்துவம் என்பது அவரது நோக்கமாக இருந்தாலும் மதமாற்றம் அவரது முக்கிய இலட்சியமாக இருந்தது.

ராம்சே "என்னிடம் பிராமணர் முதல் சகல ஜாதியரும் உதவிக்காக வருகிறார்கள். நான் அவர்களிடம் தாராளமாகப் பழகிவருவதால் அதிக நன்மை செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஜனங்கள் சுகமாக இருக்கின்றபோது நற்செய்திகளை கேட்க விரும்புவதில்லை. ஆனால் வியாதிப் படுக்கையில் மரித்தும் போவதாக நினைக்கும்போது செவி கொடுக்கிற வரை காண்கின்றேன். சுகம் அடைந்த

சிலர் நான் சொன்னவற்றை மறக்காமல் நினைவு கூருகிறார்கள். கிறித்தவ மார்க்கத்தைக் குறித்து அறிய அதிகமாக ஆசிக்கிறதாகவும் சொன்னார்கள்" என்கிறார் (லண்டன் மிஷனரி சங்க வரலாறு 1941).

ராம் சே நாகர்கோவில் இருந்து திருவனந்தபுரம் சென்ற பிறகு 12 வருஷங்கள் கழித்து டாக்டர் லீக் என்பவர் தென் திருவிதாங்கூருக்கு வந்தார். இவர் ஸ்காட்லாந்துக்காரர். இவர் 18 மாதங்களில் 82 அறுவை சிகிச்சை செய்தவர். இவர் வேகமாகச் செயல்பட்டு இருக்கிறார்.

1864 அளவில் நாகர்கோவில் அலோபதி மருத்துவப் பயிற்சி மையம் செயல்பட்டது. இதில் மறுமலர்ச்சி கிறித்தவர் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டனர். இங்கு பயிற்சி பெற்றவர்களை டிரஸர் என கிராமத்து மக்கள் அழைத்தனர். இக்காலத்தில் திருவிதாங்கூர் ராஜ்ஜியத்தில் ஆயில்யம் திருநாள் அரசராக இருந்தார். இவர் கிராமத்து மக்களுக்கு நோய் தடுப்பூசி போட உத்தரவிட்டிருக்கிறார். அப்போது இப்பொறுப்பை ஏற்ற டாக்டர் லோங் என்பவர் ஏழு ஆண்டுகளில் 1100 பேருக்குத் தடுப்பூசி போட்டார். 1888 ல் ஆலங்கோடு ஊரில் தொழுநோய் மருத்துவ மையம் ஒன்று நிறுவுவதற்கு இவர் உதவி இருக்கிறார். இங்கு 12 பேர்கள் சிகிச்சை பெற்றனர்,

தென் திருவிதாங்கூர் மருத்துவ பயிற்சிக் கூடத்தில் பயிற்சி பெற்ற உள்நாட்டு மருத்துவர்கள் தாங்களாகவே சிகிச்சை செய்ய ஆரம்பித்தனர். டாக்டர் எஸ் ஆசர்வாதம் என்பவர் நாஞ்சில் நாட்டு திட்டுவிளை என்ற ஊரில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி நடத்தி இருக்கிறார். இவர் ஐந்து ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்ற உள்நாட்டு அலோபதி மருத்துவர்.

திருவிதாங்கூருக்கு வந்த ஐரோப்பிய மருத்துவர்களில் கதாநாயகனுக்கு அல்லது வீர புருஷனுக்கு உள்ள தகுதியைப் பெற்றவர் டாக்டர் சாமுவேல் ஒருவரே. இவர் பணி செய்த நெய்யூர் ஆஸ்பத்திரியில் எத்தனையோ ஐரோப்பிய மருத்துவர்கள் பணி செய்தாலும் அந்த ஆஸ்பத்திரியை சாமர்வெல் ஆஸ்பத்திரி என்று பாமர மக்கள் அழைத்தனர்.

தியோடர் ஹோவெர்டு சாமர்வெல் MA, MB BCh FR CS (Dr.Theodore Howard Somerwell 1890 - 1975) தன் 43 ஆம் வயதில் நிறைய அனுபவங்களையும் ஆழ்ந்த படிப்பையும் சமந்து கொண்டதான் தென் திருவிதாங்கூர் வந்தார். அவர் நெய்யூருக்கு வரும்போது ஐரோப்பிய மருத்துவர்களும் உள்ளூர் மருத்துவர்களும் இருந்தார்கள்.

சாமர் வெல் இங்கிலாந்து நாட்டினர். தந்தை W.H.சாமர் வெல் லண்டன் மிஷினரி சொசைட்டி

பொருளாளராக இருந்தவர். கிறிஸ்தவத்தில் ஆழ்ந்த பக்தி உடையவர். தன் மகனை அப்படியே வளர்த்தார். சாமர்வெல் ஆரம்பத்தில் கேம்பிரிட்ஜில் அறிவியல் படிப்பு படித்தார். எம்.ஏ பட்டம் பெற்ற பின்பு லண்டன் மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்தார். பின் முதல் உலகப்போர் நடந்த காலத்தில் ராணுவ டாக்டராகப் பணி செய்தார்.

சாமர் வேல் தென்திருவிதாங்கூருக்கு வரும் முன்பு எவரெஸ்ட் சிகரத்தில் ஏறிய டென்சிங் ஹில்லாரி குழுவுடன் சென்றிருக்கிறார். இந்த காலகட்டத்தில் டாக்டர் பச் என்பவருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அவர் நெய்யூர் ஆஸ்பத்திரி பற்றி சொல்லி இருக்கிறார். அப்போது அந்த ஆஸ்பத்திரி நூறு படுக்கைகளுடன் பதினைந்து கிளைகளுடன் இருந்தது. ஆரம்பத்தில் சாமர்வெல்லைக் கட்டாயப்படுத்திதான் நெய்யூருக்கு அழைத்து வந்தார். லண்டன் மெஷின் வரலாற்றை எழுதிய நார்மன் குட் கால் என்பவர் நெய்யூர் மருத்துவமனையில் 1923 - 1945 ஆண்டுகளை சாமர்வேலின் காலம் என்று வருணிக்கிறார்.

சாமர்வெல் இங்கே பணியாற்றியபோது சக மருத்துவர்களுடன் நல்ல உறவுடன் இருந்திருக்கிறார். இவர் "நான் நெய்யூரில் இருந்தபோது, டாக்டர் புச் மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தார். அதனால் மக்களுக்குத் தொடர்ந்து சேவை செய்ய முடிந்தது" என்று எழுதுகிறார்.

நெய்யூரில் சாமர்வெல் பணிபுரிந்தபோது உள்ளூர் மருத்துவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்திருக்கிறார். மறுமலர்ச்சி கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு தடையில்லாத அன்பைக் கொடுப்பதில் தயக்கம் காட்டவில்லை. ஜெயமோகனின் அறம் தொகுப்பின்

ஓலைச் சிலுவை கதையின் நாயகனாக சாமர் வேல் இருந்ததற்கு மதம் தாண்டிய அவரது அன்பு ஒரு காரணம். கல்வியும் மருத்துவமும் மதமாற்றத்திற்கான அடையாளங்கள் அல்ல என்பதை உணர்ந்து செயல்பட்ட மிகச் சிலரில் இவரும் ஒருவர். இதனால் இவருக்கு மௌனமான எதிர்ப்பு இருந்தது.

1928 இல் தென் திருவிதாங்கூரின் இட நாட்டுப் பகுதியில் (கல்குளம் விளவங்கோடு வட்டம்) காலரா என்னும் கொடிய வியாதி ஆட்டிப் படைத்தது. நாட்டு வைத்தியர்கள் கொடுத்த மருந்துகள் கொத்துக் கொத்தாக மடிந்த உயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கவில்லை. காலரா வந்து அவர் சாகப் போகிறார் என்று அறிந்ததால் கடைசியாக அவரைக் காப்பாற்ற காந்தாரி மிளகாய் அரைத்துக் கட்டாயமாக புகட்டியதும் உண்டு (இது சண்டாள வைத்தியம் என்று அப்போது பேசப்பட்டது).

இந்தக் காலகட்டத்தில் சாமர் வேல் செய்த பணி அவரை தேவ தூதன் ஆக்கியது. திருவிதாங்கூர் அரசு இக்காலத்தில் மக்களுக்கு உதவினாலும் கிராமங்களுக்கு அது செல்லவில்லை. ஆனால் சாமர்வெல் சாதாரண மக்களுக்கு பணி செய்யச் சென்றார். அவர் சில இடங்களுக்கு நடந்தும் சைக்கிளிலும் சென்று இருக்கிறார். இதற்காகத் தனியான நேரம் ஒதுக்கவில்லை. மதம் தாண்டிய அன்பு அவரைப் பேயாய் உழைக்க வைத்திருக்கிறது.

சாமர்வேல் கல்குளம் விளவங்கோடு வட்டம் ஊர் மக்களுக்குக் காலரா காலத்தில் செய்த பணி சமயோசிதமாகவும் இருந்தது. குளுக்கோஸ் அப்போது இங்கு அறிமுகம் ஆகவில்லை. அதனால் நோயாளிகளுக்கு குளுக்கோசுக்கு பதில் இளநீரை

ஊசி மூலம் ஏற்றிய செயல் அன்று பரவலாகப் பேசப்பட்டது.

காலரா பரவியதற்கு உரிய காரணங்களில் கிளாத்தி மீனை சாப்பிட்டதும் ஒன்று என்பதை அவர்தான் முதல் முதலில் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்.

வள்ளியாறு கடலில் கலக்கும் முகத்துவாரத்தில் கடியப்பட்டணம் கடற்கரையில் தோல் கிளாத்தி என்ற ஒரு வகை மீன் கரையில் ஒதுங்குவது சாதாரணமாக இருந்தது. ஆற்றுப்படுகையில் கழிவுகளைத் தின்பதற்காக தோல் கிளாத்தி கூட்டம் கூட்டமாக மொய்த்தன. அதனால் அந்த மீனை சில சமயம் இலவசமாகக் கூட பெற்றார்கள். இந்த கிளாத்தி காலராவுக்குக் காரணம் என்பதைக் கண்டுபிடித்த சாமர்வெல், அதை சாப்பிடக்கூடாது என்று செய்த பிரச்சாரம் பெரிதும் பலன் அளிக்கவில்லை.

சாமர் வெல் அவரது குறிப்பு ஒன்றில் 'காலரா காலத்தில் ஆண்டவனைத் தேடும் முயற்சி மக்களிடம் அதிகரித்து இருந்தது' என்று எழுதுகிறார். மறுமலர்ச்சி கிறித்தவர்களிடம் பஜனை என்ற வழக்கத்தை ஊக்கப்படுத்தியதற்கு இதுதான் காரணம் என்று அவர் கூறுகிறார். திருவிதாங்கூர் அரசு சாமர்வெல்லைப் பாராட்டி தங்க மெடல் பரிசளித்திருக்கிறது.

காலரா ஓய்ந்த காலத்தில் சாமர்வெல் ஓயவில்லை. கான்சர் நோய் அப்போது மக்களைப்

பயமுறுத்தியது. அதற்கு ரேடியம் செலுத்துவதன் மூலம் குணப்படுத்தலாம் என்பதை அறிமுகப்படுத்தினார். இதற்காகப் பொதுமக்களிடம் 1930இல் ஆயிரம் ரூபாய் சேகரித்து இருக்கிறார். இதைக் கொண்டு லண்டனில் இருந்து அபூர்வமான எந்திரங்களை வரவழைத்தார். கான்சருக்கு என்று தனியான வார்டு கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்தார். இந்த வார்டை திருவிதாங்கூர் பிரிட்டிஷ் ரெசிடென்ஸ் கர்ணல் பிரிசார்க்கு என்பவர் திறந்து வைத்தார். கான்சர் வார்டு ஆரம்பித்த ஓராண்டுக்குள் 500 அறுவை சிகிச்சை நடந்தது. 1933ல் இங்கு ஒரு சோதனைக் கூடம் உருவாக சாமர்வெல் காரணமாக இருந்தார்.

சாமர்வெல் 1945 இல் இங்கிலாந்து சென்றார். 1948இல் மறுபடியும் தமிழகத்திற்கு வந்து வேலூர் ஆஸ்பத்திரியில் இரண்டு ஆண்டுகள் இருந்தார். 1951இல் நெய்யூர் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தார். ஓராண்டு இங்கே இருந்தார். மறுபடியும் வேலூர் சென்றார். அங்கே மூன்று ஆண்டுகள் இருந்து விட்டு 1954 ல் லண்டன் சென்றார். அங்கே 21 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து 1975 ஜனவரி 23 மறைந்தார். அப்போது அவருக்கு வயது 85.

கட்டுரையாளர், ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர். நாட்டார் வழக்காற்றியல் மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்.

அஞ்சலி

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் அதன் சார்பு நிறுவனங்களான நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், பாவை பிரிண்டர்ஸ், நியூ செஞ்சுரி வெவ்ஃபேர் சொசைட்டி உள்ளிட்ட நிறுவனங்களின் ஆடிட்டராக கடந்த 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பணியாற்றி வழிகாட்டியவரும், நியூ செஞ்சுரி வெவ்ஃபேர் சொசைட்டியின் பொருளாளராக செயல்பட்டவருமான ஆடிட்டர் ஜெயச்சந்திரன் (91) அவர்களின் மறைவுக்கு நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம் சார்பில் அஞ்சலிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அவரது நினைவாக அவர் எழுதிய நூல் ஒன்று எமது வெளியீடாக விரைவில் வெளிவர உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

தமிழிலிருந்து உலகிற்கு...

உலகிலிருந்து தமிழ்க்கு...

த. ஸ்டாலின் குணசேகரன்

‘பிற நாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்’ என்றார் பாரதி. ‘தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல் வேண்டும்’ என்கிறார் பாரதிதாசன்.

‘அறிவு’ பொதுவுடைமையாக்கப்பட்ட பின்னர்தான் அனைத்தும் பொதுவுடைமையாக்கப்படும் சூழல் உருவாகிறது. இப்போது உலகெங்கும் இருக்கிற எதுவுமே குறிப்பிட்ட நாட்டினரோ, இனத்தினரோ, நிறத்தினரோ, மதத்தினரோ, மொழியினரோ கண்டுபிடித்ததல்ல. இப்போது ‘உலகமயமாக்கல்’ என்ற சொற்றொடர் அரசியல் உள்ளர்த்தத்தைக் கொண்டது. பொருளாதாரக் கொள்கை சார்ந்தது. சுரண்டலை உலகமயமாக்க உருவாக்கப்பட்ட சூத்திரம்.

இவற்றிற்கெல்லாம் முன்பு பல நூற்றாண்டுகளாக ‘மொழிபெயர்ப்பு’ தான் அறிவு உலகமயமாவதற்கு அடிப்படையாக இருந்துள்ளது. மொழிபெயர்ப்பே அறிவுப் பரவலின் அடித்தளம்.

‘சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்குச் சேர்ப்பீர்’ என்ற பாரதியின் வைரவரிக்கு உயிரூட்டும் திட்டம்தான் சமீபத்தில் நடைபெற்ற சென்னை சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி.

இதுவரை எத்தனையோ ஆளுமைகள் காலப்பெட்டகம் போன்ற பிறமொழி நூல்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். அவர்களின் கட்டுக்கடங்காத அறிவுத் தாகத்தையும் மொழிச் சேவையையும் - சமூக உணர்வையும் எண்ணி எண்ணிப் பாராட்ட தமிழ்ச் சமூகம் கடமைப்பட்டுள்ளது. அதேபோன்று

மொழிபெயர்ப்பிற்கென்று தனி இதழ்கள் நடத்தி வருபவர்கள், தனி அமைப்பையே நடத்தி வருபவர்கள் உள்ளனர். நாம் அறிந்த, நம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டுள்ள பேராசிரியர் நா. தர்மராஜன், கவிஞர் புவியரசு போன்றோரின் பங்களிப்பு வியந்து பாராட்டத்தக்கதாகும். இது போன்று வாழ்ந்து மறைந்த, வாழ்ந்து கொண்டுள்ள தலைசிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பலர் உள்ளனர்.

எழுபத்திமூன்றாண்டு காலப் பாரம்பரியம் மிக்க நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் எண்ணற்ற உலக அளவிலான நூல்களை தொடக்க காலத்திலிருந்தே தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பித்துள்ளது. மேலும் பல தமிழ்ப் பதிப்பகங்களும் பிறமொழி நூல்களை தமிழாக்கம் செய்துள்ளன. இத்தகைய முயற்சிகள் தமிழ் மண்ணில் வலுவான தாக்கத்தை உருவாக்கியுள்ளது

இவற்றிற்கெல்லாம் அடுத்தகட்ட முயற்சியாக, இத்தகைய முயற்சிகளுக்கெல்லாம் சிகரம்வைத்தாற் போன்று எடுக்கப்படும் சீரிய முயற்சியாக அமைந்ததுதான் தமிழ்நாடு அரசால் நடத்தப்பட்ட சென்னை சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி. புத்தகக் காட்சி, புத்தகக் கண்காட்சி, புத்தகச் சந்தை, புத்தகத் திருவிழா என்று பல பெயர்களில் இதுவரை தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றுவரும் புத்தகக் கண்காட்சிகளுக்கும் சென்னை சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சிக்கும் அடிப்படையில் வேறுபாடு உள்ளது.

சென்னை உட்பட தமிழ்நாடு முழுவதும் மாவட்டந்தோறும் நடைபெற்றுவரும் புத்தகக் கண்காட்சிகளில் புத்தகங்கள் நேரடியாக விற்கப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு அரசால் கடந்த இரண்டாண்டுகளாக நடத்தப்படும் சென்னை சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி நேரடியாக வாசகர்களுக்கானது அல்ல. பல நாடுகளில் அந்தந்த மொழிகளில் வெளியாகும் புத்தகங்களை தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும், தமிழ் நூல்களை பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கவும் காப்புரிமைப் பரிமாற்றம் செய்வதும் இப்புத்தகக் கண்காட்சியின் பிரதானப் பணி. இதில் பதிப்பாளர்கள், படைப்பாளிகள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இதற்கென நியமிக்கப்பட்டுள்ள இலக்கிய முகவர்கள் மட்டுமே பங்கேற்பர். இது அவர்களுக்கான நிகழ்வு.

சென்ற ஆண்டுதான் முதன்முறையாக சென்னை சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி நடத்தப்பட்டது. அப்போது சென்னையில் பபாசியால் நடத்தப்படும் புத்தகக் காட்சிக்கு அருகிலேயே இக்கண்காட்சியும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் புத்தகக் கண்காட்சிக்கு வந்த பொதுமக்கள் ஆர்வத்துடன் இதற்கும் அணி அணியாக வந்தனர். அந்த அனுபவத்தில் இந்த ஆண்டு தனியாக நந்தம்பாக்கத்திலுள்ள உலக வர்த்தக மையக் கட்டிடத்தில் சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி பல சிறப்பம்சங்களுடன் நடத்தப்பட்டது.

முன்னனுமதி பெற்றவர்கள் மட்டும் உள்ளே செல்லுமாறும் மாலை 4 மணிக்கு மேல் பார்வையிட

விருப்பமுள்ள பொதுமக்கள் வந்து செல்லுமாறும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஜனவரி 16, 17, 18 ஆகிய மூன்று நாட்கள் இக்கண்காட்சி நடைபெற்றது.

இக்கண்காட்சி நடத்தப்படுவதற்கு முன்பு தமிழக அரசு சார்பில் நூலகத்துறை இயக்குனர் கே. இளம்பகவத் ஐஏஎஸ் தலைமையில் ஒரு குழுவினர் இதே கண்ணோட்டத்துடன் ஆண்டுதோறும் உலக அளவில் ஜெர்மனியில் நடைபெறும் ஃபிராங்பெர்ட் புத்தகக் கண்காட்சிக்குச் சென்று சென்னைக் கண்காட்சிக்கான அடிப்படை முன்னேற்பாடுகளைச் செய்துவந்ததோடு அக்கண்காட்சி அனுபவங்களையும் உள்வாங்கி வந்துள்ளனர். ஃபிராங்பெர்ட் கண்காட்சியே சென்னைக் கண்காட்சிக்கு முன்னோடி எனலாம்.

இக்கண்காட்சியில் காப்புரிமைப் பரிமாற்றம் செய்வது, அதற்கென படைப்பாளிகளின் பிரதிநிதிகளாக வெளிநாட்டுப் பதிப்பாளர்களிடம் உரையாடுவது, புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் போடுவது போன்ற பணிகளை மேற்கொள்வதற்கென்று இலக்கிய முகவர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தனர். இதற்கென இதழ்களில் விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்பட்ட வகையில் கல்லூரி மாணவர்கள் 500 பேருக்கும்மேல் இப்பணிக்கு விண்ணப்பித்திருந்தனர்.

மூன்று கட்டத் தேர்வுகள் நடத்தி இவர்களுள் 20 பேர் முகவர்களாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டனர். அவ்வாறு தேர்வு செய்யப்பட்டவர்களுக்கு 21 நாட்கள் சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அத்தகைய பயிற்சி பெற்ற முகவர்களே இக்கண்காட்சியில் பரிவர்த்தனைப் பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். இம்முகவர்களுக்கு அரசு சன்மானம் அளிக்கப்பட்டதோடு புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் போடும் பதிப்பாளர்களிடமிருந்தும் படைப்பாளிகளிடமிருந்தும் ஊதியம் கிடைக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த முகவர் ஏற்பாடு பரவலாக பல படைப்பாளிகளின் நூல்கள் பிறமொழிகளுக்குச் சென்றடைவதற்கான முக்கியக் காரணமாக விளங்கியது. அவ்வாறே பிறமொழி நூல்களில் சில தமிழுக்கும் வந்தன.

பிற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படுவதற்கு நூல்கள் அந்தந்த நாட்டுப் பதிப்பகங்களால் தேர்வு செய்யப்பட்ட பின்னர், அதற்கான புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்களும் கையெழுத்திடப்பட்ட பிறகு அந்நூல்களைப் பதிப்பிக்க தமிழ்நாடு அரசு சம்பந்தப்பட்ட அயல்மொழிப் பதிப்பகங்களுக்கு மானியத் தொகை வழங்குகிறது. தகுதிமிக்க தமிழ்மொழி நூல்கள் பிற உலக மொழிகளிலோ, பிற மாநில மொழிகளிலோ வெளிவருவதற்கு தமிழ்நாடு அரசு சார்பில் மானியம் உள்ளிட்ட பல ஊக்குவிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மானியம் பெறத் தகுதிமிக்க பதிப்பகங்களைத் தேர்வு செய்யத் தனிக்குழுவும் அரசால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அவ்வாறு மானியத்தொகை கொடுப்பதற்கும் ஒரு பதிப்பகத்திற்கு இத்தனை நூல்களுக்கு என்றும், ஒரு படைப்பாளிக்கு இத்தனை நூல்களுக்கு என்றும் வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. பரவலாக பல படைப்புகள் மொழிமாற்றம் பெறுவதற்கு இத்தகைய விதிமுறைகள் வழி வகுத்தன.

சென்ற ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசு இதற்கென ஒதுக்கியிருந்த மானியத் தொகை ஒன்றரைக் கோடி ரூபாயாகும். இந்த ஆண்டு மூன்று கோடி ரூபாய். இந்த ஆண்டு மொத்தம் 752 நூல்கள் மொழியாக்கம் செய்வதற்கு இக்கண்காட்சியில் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகியுள்ளன. பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கு சுமார் 250 நூல்களும், தமிழிலிருந்து பிறமொழிகளுக்கு 500 க்கும் மேற்பட்ட நூல்களும் தேர்வாகியுள்ளன.

உள்நாட்டில் பிற மாநிலங்களிலுள்ள மற்றமொழிப் பதிப்பகங்களும் வந்திருந்தன. இந்த ஆண்டு மொத்தம் 40 நாடுகளிலிருந்து பிறமொழிப் பதிப்பகங்கள் இக்கண்காட்சியில் பங்கேற்றிருந்தன. கண்காட்சி ஏற்பாடும் அரங்குகள் அமைத்த விதமும் அழகாகவும் நேர்த்தியாகவும் இருந்தன. ஒவ்வொரு அரங்கத்திலும் அமர்ந்து உரையாட இடங்கள், அந்நாட்டின்- அம்மொழியின் முக்கிய மாதிரி நூல்கள் பல, அந்நாட்டு நூல்கள் பற்றிய அட்டவணை என அனைத்தும் கச்சிதமாகவும் கவர்ச்சிகரமாகவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

அனைத்து அரங்குகளையும் நின்று நிதானித்துப் பார்வையிட்டோம். அயலகப் பதிப்பாளர்கள் பலரிடம் கலந்துரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைக்கப்பெற்றது. எழுத்தாளர் சுப்ரபாரதிமணியன், பதிப்பாளர் அகிலன் கண்ணன் உள்ளிட்ட நண்பர்கள் உடன் வந்து ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் விளக்கினர். இளம் முகவர்கள் கோட்டணிந்து கொண்டு அங்கும் இங்கும் சுறுசுறுப்பாக ஓடியாடி வேலை செய்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் பணிகளை அவர்களிடமே கேட்டறிந்தோம். நூலகத்துறை அலுவலர்களிடமும் உரையாடினோம். நூலக இயக்குனர் கே.இளம்பகவத் ஐஏஎஸ், பாடநூல் கழகத்தின் இணை இயக்குநர் சங்கரசரவணன் உள்ளிட்ட பல அரசு அலுவலர்களும் குழுவினர்களும் அங்கேயே முழு நேரமும் பணி செய்தனர்.

நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் இக்கண்காட்சியில் தனது அழுத்தமான பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளது. இந்த ஆண்டு நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் சார்பில் பத்து புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகியுள்ளன. நாகை கே. முருகேசன் சி.எஸ். சுப்பிரமணியம் இணைந்து எழுதிய 'ம. சிங்காரவேலு - தென்னிந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்ட்' என்ற சிங்காரவேலரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் மராத்தி, குஜராத்தி ஆகிய மொழிகளில்

மொழிபெயர்க்கப்படவும், பொன்னிலன் எழுதிய 'கரிசல்' நாவல் மலையாளம், மராத்தி, குஜராத்தி, அரபி, துருக்கிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படவும், எழுத்தாளர் சு. தமிழ்ச்செல்வி எழுதிய 'அளம்' நாவல் மராத்தி, குஜராத்தி ஆகிய மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்படவும் ஒப்பந்தமாகியுள்ளது.

இவையல்லாமல் வைக்கம் முகம்மது பஷீர், ஸ்ரீ நாராயணகுரு ஆகியோர் பற்றிய நூல்கள் மலையாளத்திலிருந்து தமிழுக்கும், துருக்கிய இடதுசாரி எழுத்தாளரான ஓயா பைதர் எழுதிய 'லாஸ்ட் வேர்ட்டு' எனும் நூல் துருக்கிய மொழியிலிருந்து தமிழுக்கும் மொழிபெயர்க்கப்பட ஒப்பந்தங்கள் நிறைவேறியுள்ளன.

சென்ற ஆண்டு இதே கண்காட்சியில் நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் சார்பில் ஆறு புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகின. அதில் 'ம.சிங்காரவேலு - தென்னிந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்ட்' நூலும் ஒன்று. அது மலையாளத்தில் மொழிமாற்றம் செய்ய ஒப்பந்தமாகியது. தமிழக அரசு இந்நூலுக்கு மொழிமாற்ற உதவித்தொகை வழங்கியுள்ளது. அந்நூல் தற்போது தயாரிப்பில் உள்ளது.

இக்கண்காட்சியில் திருக்குறள், சங்கத்தமிழ் நூல்கள் என தமிழ்ப்பதிப்பு அடையாளங்களாக விளங்கும் சில தனித்தன்மை வாய்ந்த இருபது, முப்பது நூல்களை மாதிரிக்காக அப்படியே பெரிதுபடுத்தி வரைந்து அந்நூல்களை அடுக்கி வைத்திருப்பதுபோல் ஒரு அலங்காரக் காட்சியை அமைத்துள்ளனர். அவற்றுள் தொ.மு.சி. ரகுநாதனின் 'பாரதி காலமும் கருத்தும்', 'இலக்கிய விமர்சனம்', 'பாரதியும் ஷெல்லியும்' ஆகிய நூல்களும் நா. வானமாமலையின் 'தமிழ்நாட்டு நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்' நூலும் இருந்தன.

உலக அளவிலான புத்தகக் கண்காட்சிகளில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு நாட்டை கௌரவப்படுத்தும் விதத்தில் 'இந்த ஆண்டின் GUEST OF HONOUR' என்று ஒரு நாட்டை அறிவிப்பது வழக்கம். அது போன்று 'இந்த ஆண்டின் GUEST OF HONOUR' நாடாக சென்னைக் கண்காட்சியில் மலேசியா அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. மலேசியாவிற்கும் தமிழகத்திற்குமான நீண்டகால நல்லுறவு, தமிழ் மக்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழும் நாடு, மலேசியாவில் செயல்பட்டுவரும் பன்மொழிப் பதிப்பகங்கள், தமிழ் நூல்களுக்கான முக்கிய அயலகச் சந்தை ஆகியவை இதற்குக் காரணங்களாக தமிழ்நாடு அரசால் அறிவிக்கப்பட்டது.

இரு நாட்டு வாசகர்களுக்கிடையில் பரஸ்பரப் பண்பாட்டுப் பகிர்வுகளும், பன்முகப் பார்வையுடனான இலக்கியப் பரிமாற்றங்களும் செவ்வனே நடைபெற்றன. மலேசியாவிலிருந்து படைப்பாளிகளும் பதிப்பாளர்களும் வாசகர்களும் அதிக எண்ணிக்கையில் பங்கேற்றிருந்தனர்.

'தமிழிலிருந்து உலகிற்கு... உலகிலிருந்து

தமிழிற்கு' என்பதே இக்கண்காட்சியின் முழுக்கமாக முன்வைக்கப்பட்டுருந்தது. இந்த முழுக்கத்திற்கு ஏற்ற வகையில் மூன்று நாள்களும் அரங்கத்தில் பல்வகைப் பன்னாட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

தமிழ்ப் படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்தும் சிறப்பு நிகழ்வு, 'உலகிற்குத் தமிழை எடுத்துச் செல்லுதல்' என்ற அமர்வுகளில் சிறப்பு வல்லுனர்கள்-பதிப்பாளர்கள், பல்வேறு நாடுகளின் கல்வியாளர்கள், அரசு உயர்மட்ட அலுவலர்கள் பங்கேற்றுக் கருத்துரை வழங்கும் நிகழ்வு, கௌரவ விருந்தினராகப் பங்கேற்ற மலேசிய நாட்டுப் பதிப்பு மற்றும் பண்பாட்டுச் சிறப்பு நிகழ்வுகள், மலேசியப் படைப்பாளிகளின் அறிமுக நிகழ்வு, 'மொழிபெயர்ப்புப் பண்பாடு - உள்ளும் புறமும்' என்ற தலைப்பிலான பண்பாட்டுக் கருத்தரங்கம், 'தமிழ் மற்றும் குவலயம்... பரஸ்பரம் கற்றல்' என்ற அமர்வின் பண்பாட்டு உரையரங்கம், 'இந்தியா... பதிப்புப் பணிகளில் அடுத்த இலக்கு' என்ற தலைப்பிலான உலகப் பதிப்பாளர்கள் பங்கேற்ற கருத்தரங்கம், 'உலகைத் தமிழுக்குக் கொணர்தல்' என்ற அமர்வுகளில் அறிஞர்களின் உரைகள், விருது வழங்கும் நிகழ்வு, நிறைவு நிகழ்ச்சி என்று மூன்று நாள்களிலும் தொடர்ந்து மைய அரங்கில் நடைபெற்ற பயன்மிகு நிகழ்வுகள் யாவும் 'இது வெறும் கூடிக் கலைகிற கூட்டமல்ல' என்பதற்கான சாட்சியங்களாக விளங்கின.

மொத்தத்தில் தமிழ்நாடு அரசின் இம்முன்னெடுப்பு காலத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் 'மைல்கல் முயற்சி' என்றால் அதில் மிகையிலை. சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு நல்ல முன்னேற்றம் தெரிகிறது. அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் இக்கண்காட்சி அடுத்தடுத்த கட்டத்தை நோக்கி நகரும். நகர வேண்டும்.

நாவல், சிறுகதை போன்ற இலக்கிய வடிவங்களுக்கு இந்த ஆண்டு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் போலவே உலகெங்கிலுமுள்ள வரலாறு, அறிவியல், சமூகவியல் நூல்களுக்கும் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் சரிவிகித முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டால் மேலும் சிறப்புக் கூடும். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகப் பெற்ற அனுபவங்கள், படிப்பினைகள், பயன்பாடுகள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாக வைத்து அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் கண்காட்சியை அடுத்தடுத்த கட்டத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் விதத்தில் தீவிர ஆலோசனைகள் நடத்தப்பட வேண்டும்.

இத்தகைய ஆலோசனைகளைப் பெற்று சேர்ந்து சிந்திக்கும் நோக்கில் நூலகத்துறை சார்பில் இயக்குனர் தலைமையில் ஓர் ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசின் இக்கண்காட்சி அடுத்த தலைமுறையின் அறிவுத்துறை வளர்ச்சிக்கு வித்திடும் அரியதொரு முயற்சியாகும். ஒரு காலத்தில் இந்தியப் படைப்புகளென்றால் அது

சமஸ்கிருத இலக்கியம்தான் என்று உலகம் நம்பிக் கொண்டிருந்தது. அதற்கு ஆங்கிலேயர் காலத்திலேயே அம்மொழி இலக்கியங்கள் ஏராளமானவை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உலகெங்கும் செல்ல வழி வகுக்கப்பட்டதே காரணமாக இருந்தது. அந்த ஒளி வெள்ளத்தில் தமிழ் இருட்டடிக்கப்பட்டிருந்தது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பலரால் எடுக்கப்பட்ட பன்முக முயற்சிகளுக்குப் பின்னர் அந்த இருள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலகத்தொடங்கியது.

தமிழ்நாடு அரசின் சென்னை சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி எதிர்காலத்தில் தமிழை உலகமயமாக்க அடித்தளமிடுகிற பெரு முயற்சிகளில் ஒன்றாக அமையும். அமைய வேண்டும்.

உலகெங்கிலுமுள்ள பேரறிவுப் பெட்டகங்களை தமிழில் கொண்டுவந்து தமிழ் மக்களின் அறிவுத்தளத்தை உயர்த்தப் பயன்படும் உன்னதத் திட்டங்களில் ஒன்றாக விளங்கும். விளங்க வேண்டும்.

'தமிழிலிருந்து உலகிற்கு... உலகிலிருந்து தமிழுக்கு...' இந்த முழுக்கத்தை மனதளவில் விரிவுபடுத்திப் பார்த்தால் எத்தனையோ ஆண்டுகளாக இதயத்திற்குள் அடங்கிக்கிடக்கிற ஏக்கம் எதிர்கொள்ளப்படுவதாகவும் நிறைவேற்றப் படுவதாகவுமான நம்பிக்கை துளிர்க்கத் தொடங்குகிறது.

எவ்விதச் சார்புத்தன்மையுமின்றி மிகுந்த கவனத்தோடும் கவனிப்போடும் இதேபோன்று எதிர்காலத்தில் இம்முழுக்கத்தை 'தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி', 'தமிழர்களின் முன்னேற்றம்' என்ற அப்பழுக்கற்ற ஒற்றைச் சிந்தனையோடு உணர்வுப்பூர்வமாக நடைமுறைப் படுத்துவோமென்றால் அறிவுத்தளத்தில் தமிழர்கள் அடுத்த கட்டத்தை எட்டுவர் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை.

மொழிவளர்ச்சிக்கு எடுக்கப்பட வேண்டிய பலவித முயற்சிகளில் முக்கியமானது 'மொழிபெயர்ப்பு'. உலகின் தலைசிறந்த நூல்கள் அது எந்த மொழியில்... உலகின் எந்த மூலையில் வெளிவந்தாலும் அவற்றைத் தமிழாக்கி வாசிக்கத் தந்தால்... அத்தகைய நூல்களைத் தொடர்ந்து வாசிக்கும் தமிழர்களின் அறிவுத்தரம் தானாக உயரும். சிந்தனை வளரும்.

'யாதும் ஊரே... யாவரும் கேளிர்' என்ற பண்பாட்டு முழுக்கத்தை உரக்க எழுப்பும் தமிழர்களிடம் உலகிற்கு அளிக்க ஏராளம் உள்ளது. உலகெங்கும் கொட்டிக் கிடக்கும் பேரறிவுச் செல்வங்களைப் பெற்று தமிழ் மண்ணை அறிவுக்களமாக, சிந்தனைக் கூடமாக உருவாக்கும் கடமையும் நம் தலைமுறைக்கு உள்ளது.

கட்டுரையாளர், நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் தலைவர், மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை நிறுவனர்.

கட்டுரை

வேதாகமத்தை ஆயுதமாக்குதல்

- சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா -

போருக்கு இரண்டு ஆயுதங்கள் தேவை. ஒன்று இராணுவ வலிமை, இது எல்லாருக்கும் தெரிந்தது. மற்றொன்று இதைவிட ஆபத்தான, இந்தப் போருக்கு உந்தும் சத்தியான கருத்தியல். காசாவில் உள்ள கட்டிடங்களை இஸ்ரேல் ராணுவம் தகர்க்கும்போதும் அந்த மக்களை சிதறடித்தபோதும் அவர்களின் படை பலம் தொலைக்காட்சிகளில் தெரிந்தன. ஆனால் இந்த தாக்குதலுக்குப் பின்னால் இருக்கும் சித்தாந்தம், முக்கியமாக எபிரேய வேதாகமம் சார்ந்த இறையியல் சிந்தனை அதிகமாகக் கண்காணிக்கப்படவில்லை. இந்தக் குறைபாட்டை நிவிர்த்தி செய்ய இந்தக் கட்டுரை முயல்கிறது. இதையும் சொல்லவேண்டும். இப் பத்தியில் வேதவாக்கியங்கள் நிறைய வரும். படப்பிடிப்பின் போது பறவைகளும் மிருகங்களும் கொல்லப்படவில்லை என்று உரிமை கைதுறப்பு செய்வதுபோல் வேத வசனங்கள் இங்கே திரிக்கப்படவில்லை.

வேதாகமத்தில் காணப்படும் "தெய்வீக உரிமைகள்," "தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள்", "கடவுளின் ஜனம்", "பரிசுத்த மக்கள்", "நில வாக்குறுதி," "யூதேயா," "சமாறியா" போன்ற சொற்கள் பலஸ்தீனத்தின் காலனித்துவத்தை எபிரேய ஆகமத்தின் அடிப்படையில் சட்டப்பூர்வமாகவும், அரசியல் நியாயத்தன்மை வழங்குவதற்காக தொடர்ந்து மீண்டும் மீண்டும்

பயன்படுத்தப்படுகின்றன.. இவை திருச்சபை வட்டாரங்களில் மட்டுமல்ல உயர்ந்த அரசியல் மட்டங்கள் மற்றும் ஐ.நா. பாதுகாப்பு அமர்வுகளில் இந்த வாக்கியங்கள் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமீபத்திய உதாரணம் ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கான இஸ்ரேலிய பிரதிநிதி டேனி டானன். டிசம்பர் 23, 2016 இல் ஆற்றிய உரை : “இந்தப் புனித நூலான எபிரேயே ஆகமம் 3,000 வருட வரலாற்றை கொண்டுள்ளது. இஸ்ரேல் தேசத்து யூத மக்களின் வரலாறு. இந்த வரலாற்றை யாராலும் மாற்ற முடியாது.” அத்துடன் நிறுத்தி விடவில்லை. எபிரேய ஆகமத்தைத் திறந்து அதன் முதல் புத்தகமான ஆதியாகமத்திலிருந்து ஒரு வசனத்தை வாசித்தார். அந்த வாக்கியம் : “அன்றியும், உனக்கு அன்னிய நாடாகிய இந்தக் கானான் நாடு முழுவதையும் உனக்கும் உன் சந்ததியாருக்கும் நித்திய உரிமையாகக் கொடுப்பேன்.” (17.7) “இதுதான் எங்கள் நிலத்தின் பத்திரம்” என்று எதிரே இருந்த பலஸ்தீன பிரதிநிதிகளின் கண்களை நேராகப்பார்த்து டானன் கூறினார்.

இதே மாதிரியான நிகழ்வு 1937 ஆம் ஆண்டு நடந்தது. இஸ்ரேலை நிறுவிய முக்கியமானவர்களில் ஒருவரும் நாட்டின் முதல் பிரதம மந்திரி டேவிட் பென்-குரியனுக்கும் பலஸ்தீனத்தின் பிரிவினை பற்றிய விசாரணைக்கான நியமிக்கப்பட்ட குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கிய லார்ட் பீல் இடையேயான ஒரு உரையாடல். கதையின்படி, லார்ட் பீல் பென்-குரியனிடம் நீங்கள் எங்கே பிறந்தீர்கள் என்று கேட்டார். பென்-குரியன் அவர் போலந்தின் ப்லோன்ஸ்க் நகரைச் சேர்ந்தவர் என்று பதிலளித்தார். தான் சந்தித்த அரபுத் தலைவர்கள் அனைவரும் பலஸ்தீனத்தில் பிறந்தவர்கள் என்றும் பெரும்பாலான யூதத் தலைவர்கள் கிழக்கு ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் லார்ட் பீல் சொன்னார். அத்துடன் இந்தத் தகவலையும் தெரிவித்தார். அரேபிய மக்களிடம் ஒட்டமான் இராஜியம் கொடுத்த மானிய நிலப் பத்திரம் இருக்கிறது. இந்தப் பத்திரம் அவர்களுக்கு நிலத்தின் உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதுபோல் இந்த நிலம் உங்களுக்குச் சொந்தமானது என்பதை நிரூபிக்கும் ஆவணம் உங்களிடம் உள்ளதா? என்று பென்-குரியனிடம் பீல் கேட்டார். அந்த நேரத்தில், பென்-குரியன் எபிரேய வேதாகமத்தை எடுத்துக் காட்டி “இதோ இதுதான் எங்கள் நிலப் பத்திரம். இது உலகின் மிகவும் மதிக்கப்படும் புத்தகம். ஆங்கிலேயர்களான நீங்களும் இதை மிகவும் மரியாதையுடன் கருதுகிறீர்கள். இந்த நூலின் சான்றுப் படி இந்த நிலம் எங்களிடம் இருக்க வேண்டும்!”

புனைவியல்வாதிகளில் பாணிகளுக்கு ஏற்ப, பென்-குரியன் பழைய ஏற்பாட்டை யூத மக்களின் “தேசிய இதிகாசம்” என்று கருதினார். இவரின் எண்ணப்படி இந்த நூல் அவர்களை ஒரு புகழ்பெற்ற பண்டைய கடந்த காலத்துடன் இணைக்கிறது மற்றும் நிலத்தின் சமகால இஸ்ரவேலரின் குடியேற்றத்தை நியாயப்படுத்துகிறது.

அரசியல்வாதிகள் மட்டும் அல்ல யூத தத்துவஞானிகளும் பலஸ்தீனம் தங்களுடையதே என்பதை நிரூபிக்க எபிரேய திருமறைக்கே திரும்புகின்றனர். அற்புதமான உதாரணம் மார்ட்டின் புபர். Martin Buber. I and Thou எழுதியவர். காந்தி ஒரு தேசிய வீட்டிற்கான கோரிக்கையை ஆதரிக்க விவிலியத்தில் தேடுவதில் எனக்கு அதிகம் ஈடுபாடு இல்லை என்று கருத்து தெரிவித்திருந்தார். அதை எதிர்த்து புபர் காந்திக்கு 1939 இல் எருசலேத்திலிருந்து இப்படி எழுதியிருந்தார்: பரிசுத்த வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் தெய்வீக வெளிப்பாட்டை நாம் தேடவில்லை. ஆனால் அவற்றை எழுதியவர்களின் மெய்கருத்தில்தான் நமக்கு நம்பிக்கை. எமக்கு தீர்க்கமானது நிலத்தின் உரிமையல்ல. மாறாக இந்த நாட்டில் சுதந்திரம் யூத சமூகத்துடன் பிணைக்கப்பட்ட தெய்வீகக் கட்டளைதான். ஏனென்றால், மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இந்த மண்ணில் நாம் நுழைந்தது, பரம்பரை பரம்பரையாக நீதியான வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக் கொள்ள மேலிருந்து வந்த பணி என்று எபிரேய வேதம் நமக்குச் சொல்கிறது - மற்றும் நமது உள்ளார்ந்த அறிவு அதற்கு சாட்சியமளிக்கிறது. அத்தகைய வாழ்க்கை முறையை தனிநபர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் உணர முடியாது, ஆனால் ஒரு தேசம் அதன் சமூகத்தை நிறுவுவதில் மட்டுமே உணர முடியும். இங்கே ‘மேலிடம்’ என்று புபர் சொன்னதை வேத வாக்கு, கடவுளின் உத்தரவு என்று எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

காலனித்துவ சாகசத்தை மேற்கொள்ள மக்களையும் நாடுகளையும் அபகரிக்க சக்திவாய்ந்த கூறுகள் எபிரேய ஆகமத்தில் நிறைய உண்டு.. ஒன்று, யூதர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நிலம்: “உங்கள் காலடிபடும் இடங்கள் எல்லாம் உங்களுடையவை ஆகும். பாலைநிலமும், லெபனோனும், யூப்பிரத்தீசு ஆறும், மேற்குக் கடற்கரையும் உங்கள் எல்லையாயிருக்கும். எவனாலும் உங்களை எதிர்த்து நிற்க இயலாது. ஏனெனில், கடவுளாகிய ஆண்டவர் உங்களுக்குச் சொன்னபடியே, நீங்கள் செல்லும் நாடுகள் அனைத்திலும் உங்களைப்பற்றி அச்சத்தையும் திகிலையும் உண்டாக்குவார்.” (உபாகமம் 11.24)., காலனிய உச்சக்கட்ட நாட்களில் ஐரோப்பிய காலனி வாதிகள் அமெரிக்காவையும், ஆபிரிக்காவையும் ஆஸ்திரேலியாவையும் ஆசிய நாடுகளையும் அபகரித்தபோது மிக மூர்க்கத்தனமாக நேர் பத அர்த்தத்தில் இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள். உலகில் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தியதற்கு இந்த வசனம் ஒரு முக்கிய காரணம். வசைமொழிகளுக்கு என்று ஒலம்பீக்ஸ் போட்டி நடத்தினால் இந்த வாக்கியம் தங்கப் பதக்கம் பெறும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்ற யோசனையும் பழைய ஏற்பாட்டின் ஒருங்கிணைந்துள்ள செய்தியாகும். “நீங்கள் உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருக்குப் பரிசுத்தமான ஜனம், பூமியிலுள்ள எல்லா தேசங்களுக்கும் மேலாக, கர்த்தர் உங்களைத் தமக்கென்று ஒரு விசேஷமான

ஜனமாகத் தேர்ந்துகொண்டார்” (உபாகமம்.14.2). இத்தகைய கருத்துக்கள் வேதப் புத்தங்களில் குறியிடப்படும் வரை ஆதிக்க சாதி இன்னுமொரு பலவீன சமுதாயத்தை நசித்து கொண்டே இருக்கும், காலனிய முயற்சிகளும் தொடரும். “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள்”, “தெரிவுநிலை” என்ற கருத்துக்கள் ஆபத்தான சித்தாந்தமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இது மத அடிப்படையிலான தேசியவாதம், குடியேற்ற காலனித்துவம் மற்றும் ஒரு இனத்தின் பேரழிவு இறையில் சம்மதத்தைத் தருகிறது.

இன்று இஸ்ரேயில் என்று அழைக்கப்பட்டும் இந்த நிலத்துக்கு வரலாற்றில் பல பெயர்கள் இருந்திருக்கின்றன. மிகத் தொன்மையானது கானான். இது இன்றைய பலஸ்தீனம், லெபனான் மற்றும் ஜோர்டானின் மேற்குப் பகுதியையும் கடலோர சிரியாவை உள்ளடக்கியது. இந்தப் பிரதேசத்தைத்தான் எபிரேய வேதம் பாலும் தேனும் வழிந்தோடும் நாடு என்று வர்ணித்திருக்கிறது. இந்திய மென்பொருள் பொறியாளர்கள் கனவு காண்பதுபோல் போல் அமெரிக்காவை அல்ல. கானான் மறைந்தாலும், கானானியர்கள் கரைந்துவிடவில்லை. அவர்கள் வெவ்வேறு அடையாளங்களுடன் பலஸ்தீனத்தில் வசிக்கும் மக்களாகத் தொடர்ந்தனர். புதிய ஏற்பாட்டு நற்செய்தி நூல்களில் இவர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இயேசு ஒரு கானானியப் பெண்ணைச் சந்தித்தாக ஒரு சம்பவம் உண்டு.

பின்னர் இந்த நிலத்திக்கு இடப்பட்ட பெயர் பலஸ்தீனம், கிட்டத்தட்ட 2,500 ஆண்டுகளாக, இன்றுவரை இப் பெயர் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு வாழ்ந்த ஆதிக்கக் குடியினார்களின் தொடக்கம் சற்று குழப்பமானது. இடியப்பம் போல் பல அடுக்குகள் கொண்டது. வெண்கல யுகத்தின் பிற்பகுதியில் தெற்கு கடலோர கானானில் குடியேறிய கடல் மக்களில் (Sea People) ஒரு குழுவாகியிருந்த ஜனங்களில் ஒருவர் என்ற புனைவுகோள் உண்டு. பெலஸ்ட் Pelast என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள் பிறகு பெலிஸ்தியர்கள் என்று பெயர் மாற்றப்பட்டார்கள். கிரேக்க வரலாற்றாசிரியரும் வரைபடவியலாளருமான ஹெரோடோடஸ் (புது யுகத்துக்கு முன்484-425) தான் டிரான்ஸ்டீஜோர்டான் உட்பட முழு நிலத்தையும் குறிப்பிட்டு பலஸ்தீனமாக மாற்றினார். தமிழ்நாட்டு அரசியல்வாதிகள் குழந்தைகளுக்கு பெயர் வைப்பது போல் பிற நாடுகளுக்குப் நாமம் சூட்டுவது கிரேக்கர்களுக்கு ஒரு தேசிய பொழுதுபோக்கு. இவர்கள் இலங்கைக்கு வைத்த பெயர் தப்ராபேன் (Taprobane)

முதலாம் இரும்பு யுகத்தில் வந்த இன்னொரு பெயர் இஸ்ரேல். எபிரேய ஆகமம் எகிப்திலிருந்து அடிமையான யூதர்கள் ஜெகோவினால் விடுதலை ஆக்கப்பட்டவர்கள் என்று வர்ணிக்கிறது. யூதர்களின் எகிப்திய மீட்புச் சரித்திர உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்ள மகாபாரத விவரிக்கப்பட்டுள்ள குருக்ஷத்திரப் போர் வரலாறில் நிகழ்ந்த சம்பவம் என்று நம்பும்

மரபணுவடன் பிறந்திருக்கவேண்டும். இன்றைய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இந்த ஆகம வரலாற்றை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. நாடோடி பழங்குடியினரான இவர்கள் கானானில் இருந்து எகிப்தியர்கள் வெளியேறியதன் பின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஜனமாக யெகோவாமையமாகக் கொண்ட புதிய மத அடையாளத்துடன் ஒரு புதிய இராச்சியத்தையும் நிறுவினார்கள். மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்களின் மூதாதையினரான ஆபிரகாமுக்கு நிலம் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டதாக பெரும்பாலான யூதர்கள் நம்புகிறார்கள். அவர்கள் கானானை கைப்பற்றியதன் மூலம் நிலத்தை ஆக்கிரமித்தனர். இரண்டு ராஜ்யங்களை ஒன்று வடக்கிலும் இன்னும் ஒன்று தெற்கிலும் உருவாக்கினார்கள். வடக்கு மாநிலம் கிமு 722 அசிரியர்களால் மற்றும் தெற்கில் 587 இல் பாபிலோனியர்களால் அழிக்கப்பட்டது.

விவிலியக் கதை இஸ்ரேல் இராச்சியத்தை ஒரு அரசியல் அமைப்பாக தாவிது ராசாவும் அவரது மகன் சாலொமோன் மாற்றினார்கள் என்று விவரிக்கிறது. இந்த வரலாறு தாவிது மற்றும் சாலொமோன் காலத்தை இஸ்ரேலின் உச்சக்கட்டமாகப் பின்னோக்கிப் பார்த்து, நடந்து போன காரியங்களை மகிமைப்படுத்தியது. பழைய ஏற்பாட்டுக் கதை இஸ்ரேலிய குடியேற்றத்தாருக்கு (settler colonialists) ஆதரவானதான ஆவணமாக, வரலாற்றாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இஸ்ரேல் என்ற பெயர் இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஒரு நவீன அரசியல் கட்டமைப்பு. இப்போது தற்போதைய இஸ்ரேலிய அரசாங்கத்தால் நில காலனித்துவத்திற்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது வேதாகமத்தினால் ஆதரிக்கப்பட்டு ஒரு பிரதேச இன மற்றும் மத அரசுக்கு அங்கீகாரம் தருகின்றது.

இதற்கு நேர்மாறாக, பலஸ்தீனம் என்ற பெயர் மட்டுமே "வரலாற்று ரீதியாக உள்ளடக்கிய தன்மையைக் கொண்டுள்ளது" என்று மீட்ரி ராஹேப் என்ற பலஸ்தீன விவிலிய அறிஞர் எழுதுகிறார். இந்த அர்த்தத்தில் பலஸ்தீனம் என்பது ஒரு அரசியல், மத அல்லது இன அமைப்பைக் குறிக்கவில்லை, மாறாக அதன் எல்லைக்குள் பலதரப்பட்ட அடையாளங்களையும் மக்களையும் உள்ளடக்கிய பல இன, பல-கலாச்சார மற்றும் பன்மடங்கு மண்டலத்தைக் குறிக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக, யூதர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் பலஸ்தீன தேசத்தில் அருகருகே வாழ்ந்ததை ரஹேப் வாசகருக்கு நினைவூட்டுகிறார். (பார்க்க: Mitr Raheb, Decolonizing Palestine, 2023)

இஸ்ரவேல் தேசம் என்ற சொற்றொடர் யூதர்களின் ராஜாக்களான தாவிதும் அவருடைய மகன் சாலொமனும் இறந்த பின் எழுதப்பட்ட சாமுவேல் நூலில்தான் முதல்முதலாகக் காணப்படுகிறது. எபிரேய ஆகமத்தில் ஆறு முறை மட்டுமே இடம் பெறுகிறது. இதற்குக் காரணம் யூதர்களின் இறையியல்படி நிலம் கடவுளுக்குச் சொந்தமானது. நிலத்தின் தெய்வீக உரிமை

மிகவும் வலுவானது, இஸ்ரவேலர்கள் பரதேசிகளாக கருதப்படுகிறார்கள். கர்த்தர் சொன்னதாக வரும் இந்த வேதவாக்கைப் பாருங்கள்: “நிலம் என்னுடையது. நீங்களோ என்னைப் பொறுத்தவரையில் அந்நியரும் இரவற்குடிகளுமே”. (லேவியராகமம் 25.2)

வரலாறு வாகை சூடியவர்களால் எழுதப்படுகிறது என்பது வழக்கத்தில் நைந்துபோன ஒரு சொற்றொடர். வரலாறு மட்டுமல்ல வேதாகமங்களும் திருமறைகளும் ஆதிக்க, ஆண்டகை செய்கின்ற ஆண்வழி சமுதாயத்தினரால் எழுதப்பட்டவை. இன்றைய மத, இனவெறிக்கு சான்று கோள் காட்டும் நூல்களான மனுஸ்மிர்தி, மகாவம்சம் எல்லாம் ஆண்டகைகளால், ஆண்களால் எழுதப்பட்டவை. பொதுவகவே ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக எழுதப்பட்டவை.

ஜோர்டானைக் கடந்து கானானுக்குச் செல்லும் இஸ்ரேலியர்கள் நிலத்தின் மீது தெய்வீக உரிமை பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். கடவுளினால் தங்களுக்காகப் புனிதப்படுத்தப்பட்ட நாடு என்று கருதுகிறார்கள். அவர்கள் நிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், முறையான வாரிசுகளாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள், அதே சமயம் பூர்வீகவாசிகள் பொல்லாதவர்களாகவும், சீரழிந்தவர்களாகவும் விவரிக்கப்படுகிறார்கள் (ஆதியாகமம் 9:35), அவர்கள் அந்த நிலத்திலிருந்து அகற்றப்படவேண்டும், இடம்பெயர்ந்து, அழிக்கப்பட வேண்டும் கர்த்தர் இஸ்ரவேலருக்குக் கொடுத்த அச்சம் தரும் முறட்டுக்குணமுடைய வாக்கியங்களை இங்கே தருகிறேன். “நீ சுதந்தரிக்கப்போகிற தேசத்தில் உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னைப் பிரவேசிக்கப்பண்ணி, உன்னைப்பார்க்கிலும் ஜனம் பெருத்த ஜாதிகளாகிய ஏத்தியர், கிர்காசியர், எமோரியர், கானானியர் பெரிசியர், ஏவியர், எபுசியர் என்னும் ஏழு பலத்த ஜாதிகளை உனக்கு முன்பாகத் தூரத்தி உன் தேவனாகிய கர்த்தர் அவர்களை உன்னிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, அவர்களை முறிய அடித்து, அவர்களைச் சங்காரம் பண்ணக்கடவாய்; அவர்களோடே உடன்படிக்கைபண்ணவும் அவர்களுக்கு இரங்கவும் வேண்டாம். அவர்களோடே சம்பந்தம் கலவாயாக.” (உபாகமம் 7.1-3) யூதர்களுக்கு வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட நிலம், பலஸ்தீனர்களுக்கு காலனித்துவ நிலமாக தெரிகிறது.

இன்றைய யூதர்களுக்கும் வேதாகம யூதர்களுக்கும் என்ன தொடர்புண்டு. இந்த இணைப்பு சற்று மெல்லியது. ஆடுகள் மற்றும் குதிரைகள் உள்ளிட்ட விலங்குகளை தங்கள் தெய்வங்களுக்கு பலியிட்ட வேத கால ஆரியர்களும் இன்றைய ஆரியர்களும் ஒரே மாதிரியான ஆட்கள் என்று சொல்வது போன்றது. இன்றையவர்கள் அந்த பழைய காலத்தவர்களை மச்சி என்று சொந்தம் கொண்டவது கொஞ்சம் கஸ்டம். இதை நீடித்துப் பார்த்தால் ராஜபக்சே சகோதரர்கள் துட்ட கைமுனுவின் வம்சாவழியினர் என்று சொல்லக்கூடும்.

யூதர்களில் இரண்டு பிரிவுகள் உண்டு. அஷ்கெனாசி மற்றும் செபார்டிக் யூதர்கள் இவர்களின் வரலாறுகளை சிறுமைப்படுத்தாமல் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட வடிவில்

சொனால் அஷ்கெனாசிகள் மேற்கில் முக்கியமாக ஜெர்மனியில் வாழ்ந்தவர்கள். செபார்டிக் யூதர்களுடன் தொடர்புடைய முக்கிய நிலங்கள் ஸ்பெயின், வட ஆப்பிரிக்கா, மத்திய கிழக்கு மற்றும் தென்கிழக்கு ஐரோப்பாவின் சில பகுதிகள். இன்று 80% யூதர்கள் அஷ்கெனாசிகள். இவர்கள் பழைய வேதகால வரலாற்று இஸ்ரேலியர்களிடமிருந்து வந்தவர்கள் அல்ல சந்ததிகளும் அல்ல. மாறாக இவர்களின் குல முதல்வர்கள் துருக்கிய மக்களான காசார்களாக (Khazar) இருக்கக்கூடும் என்கிறார் ஆர்தர் கொஸ்லர். (பார்க்க Arthur Koestler, The Thirteenth Tribe, 1976). கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் என்ற இரண்டு பெரும் மதங்களிடையே மாட்டிக்கொண்ட காசர்கள் 8 ஆம் நூற்றாண்டில் யூத மதத்திற்கு மாறியிருக்கலாம். மற்றும் 12, 13 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் காலார் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்த போது மேற்கு நோக்கி கிழக்கு ஐரோப்பாவிற்கு இவர்கள் குடிபெயர்ந்ததார்கள் என்பது கோஸ்ட்லரின் அனுமாம். வேதகால 12 யூத கொத்திரங்களுடன் இவர்கள் நவீனகால பதினமூன்றாவது கொத்திரம்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாகிய ஒரு சுதந்திர யூத அரசின் நாட்டம் கொண்ட யூத இனவாதிகளான சியோனிஸ்டுகளில் பெரும்பாலானவர்கள் (Zionists) ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்தவர்கள். பலஸ்தீனர்கள் போல் செமிடிக் அல்ல. இந்த செமிடியர்கள் அரேபியர்கள், யூதர்கள், அக்காடியர்கள் மற்றும் ஃபீனீசியர்கள் உட்பட மத்திய கிழக்கு மக்களுடன் தொடர்புடைய கலாச்சார இனக்குழு. இந்த சியோனிஸ்டுகள் அநேகமாக விவிலிய யூதர்களுடன் இரத்த பரம்பரையைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறவர்கள் அல்ல. இந்தத் தொடர்பு நரேந்திர மோடியும் சந்திரகுப்த மவுரிய மன்னர்களின் இரத்தம் ஒன்றே என்று சொல்வது போன்றது.

இந்த ஐரோப்பிய சியோனிஸ்டுகளை விட செமிடிக் அரேபியர்களுக்குத்தான் நிலத்திற்கு அதிக உரிமை உண்டு, பலஸ்தீனிய பார்வையில் இந்த சியோனிஸ்டுகள் ஐரோப்பிய காலனித்துவவாதிகளாக கருதப்படுகிறார்கள்.

சியோனிசம் ஒரு பண்டைய கடந்த காலத்தின் மகிமைகளைக் கவனிக்கும் படி செய்கிறது. இனவாத, காலனிய வார்த்தைகளையும் சொற்றொடர்களையும் பேசும் எபிரேய ஆகமம் இஸ்ரேல் அரசின் மொழியியல் ஆதாரமாகவும் இலக்கிய முன்வடிவாகவும் (template) செயல்பட்டது.

இன்று இஸ்ரவேல் இராணுவம் பலஸ்தீன மக்களுக்கு செய்வது ஒரு கூட்டுத் தண்டனை. ஒரு எதிரியின் முழுச் சமூகம்தான் வஞ்சத்தீர்வு எபிரேய வேதத்தில் இந்தத் தண்டனை பரவலாகக் காணப்படுகிறது, வேரூன்றியிருக்கிறது. பழிக்குப்பழி ஆழமாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று உதாரணங்கள்:

பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள கூட்டுத் தண்டனையின் மிகவும் அறியப்பட்ட முன்னோடிகழ்வு பெரும் வெள்ளம் (ஆதியாகமம் 7:11-24): மனிதனின் அக்கிரமத்தையும் ஊழலையும் கண்டு கடவுள்

கோபமடைந்து உலகத்தையே அழித்து விடுகிறார். (ஆதியாகமம் 6:5-8)

பழிவாங்கலுக்கு இன்னுமொரு எடுத்துக்காட்டு: இஸ்ரவேலர்களை அவர்களது அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்குமாறு பார்வோனிடம் மோசே மன்றாடுகிறார், எகிப்திய அரசன் தன் மனைதைக் கடினமாக்கிக்கொண்டு மறுத்துவிடுகிறார். இதனால் எகிப்து மீண்டும் மீண்டும் தண்டிக்கப்படுகிறது. பத்து உபாதைகளை அந்த நாட்டுமக்கள் அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. “எடுக்கப்ப நடுராத்திரியிலே சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கும் பார்வோனிடைய தலைப்பிள்ளை முதல் காவல் கிடங்கிலிருக்கும் சிறைப்பட்டவனின் தலைப்பிள்ளை வரைக்கும், எகிப்து தேசத்தில் இருந்த முதற்பேறனைத்தையும் மிருகஜீவன்களின் தலையீற்றனைத்தையும் கர்த்தர் அழித்தார்” (யாத்திரகாமம்.12.29).

இன்றைய பலஸ்தீனர்களை எதிர்க்க உபயோகிக்கப்படும் மூன்றாவது வேதாமக பழிக்குப் பழி சான்று முதலாம் சாமுவேல் புத்தகத்திலிருந்து... தீர்க்கதரிசி சாமுவேல் ராஜாவான சவுலுக்குச் சொன்னது: “இப்போதும் நீ போய், அமலேக்கை முறியடித்து, அவனுக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் சங்கரித்து, அவன்மேல் இரக்கம் வைக்காமல், புருஷரையும், ஸ்திரீகளையும், பிள்ளைகளையும், குழந்தைகளையும், மாடுகளையும், ஆடுகளையும், ஓட்டகங்களையும், கழுதைகளையும் கொன்றுபோடக்கடவாய் என்கிறார் என்று சொன்னான்.” (1 சாமுவேல் 15.3.) யார் இந்த அமலேக்கியர்கள்? எபிரேய வேதத்தில் அமலேக்கியர்கள் இஸ்ரேலின் பரம எதிரியாகக் கருதப்படுகிறார்கள். யாத்திரகாமத்தில், எகிப்திலிருந்து தப்பித்தபோது இஸ்ரேலியர்களை இவர்கள் தாக்கியதாகக் கூறப்படுகிறது. இஸ்ரவேல் அமலேக்கியர்களை தோற்கடித்தாலும், அமலேக்கிய சந்ததியினர் மீது தெய்வீக சாபம் இடப்பட்டது. அமலேக்கிய தேசம் இப்போது இல்லை என்றாலும், யூத மக்களுக்கு எதிராக நடத்தப்படும் அனைத்து வகையான யூத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளிலும் ஒரு வஞ்சகமான எதிரியின் நினைவாக இந்த மக்கள் வாழ்கிறார்கள். நெத்தன்யாகு சமீபத்திய செய்தியாளர் சந்திப்பில் காசாவை அழிப்பதற்காக இந்த முதலாம் சாமுவேல் தரும் விவிலிய ஆதிகார ஆணையை மூலம் நியாப்படுத்தினார். ஒளியின் மகன்களுக்கும் இருளின் குமாரர்களுக்கும் இடையே நடக்கும் சண்டை என்று வேத வசன ரீதியில் இந்தப் போரை போரை அவர் விவரித்தார்

பலரையும் இரட்சிப்புக்கு வழிகாட்டிய கிறிஸ்தவ வேதாமகம் எவ்வாறு தன்னை இரட்சித்து மீட்டுக்கொள்ள முடியும்? அதன் பக்கங்களில் உட்பொதிக்கப்பட்ட எதிர் கதைகள்தான் இந்தப் புனித நூலுக்கு நிவாரணம். அவற்றில் ஒன்று நாபோத்தின் திராட்சைத் தோட்டம்.

முதலாம் ராஜாக்கள் புத்தகத்தில் இப்படி ஒரு கதை உண்டு. என்னுடைய சுருக்க வடிவாக்கத்தில் தருகிறேன். நாபோத் என்ற ஒரு சாதாரண ஆனிடம் ஒரு திராட்சைத் தோட்டம் இருந்தது. அது இஸ்ரவேலின்

அரசனான ஆகாபின் அரண்மனைக்கு அருகில் இருந்தது. ஆகாப் நாபோத்திடம் திராட்சைத் தோட்டத்தை விற்க முடியுமா என்று கேட்டார். நிலம் பரம்பரை பரம்பரைச் சொத்து என்பதால் நாபோத் மறுத்துவிட்டார். இதனால் அரசர் மனம் தளர்ந்து போனார். அவரின் மனைவி யேசபேல் திராட்சைத் தோட்டத்தை பெற ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார். யேசபேலுக்கு முன்னால் தமிழ் தொலைக்காட்சித் தொடர் வில்லிகள் ஆவின் பால் அருந்தும் அப்பாவிக்குழந்தைகள் போல் தெரிவார்கள். நாட்டின் பெரியவர்களுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் ஆகாபின் பெயரில் ஒரு கடிதம் எழுதி பிரச்சினையை யேசபேல் தீர்க்கமுயல்கிறாள்.. அந்தக் கடிதத்தில், நாபோத் கடவுளையும் ராஜாவையும் சபித்ததாகப் பொய்யாக குற்றம் சாட்ட இரண்டு சாட்சிகளை முன்வைக்க நாட்டின் பெருமகன்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது. அத்துடன் நகருக்கு வெளியே நாபோத்தை கல்லெறிந்து கொல்ல வேண்டும். அப்படியே நாபோத் கொலைசெய்யப்பட்டான். இதை அறிந்த கடவுள் தீர்க்கதரிசி எலியாவை ஒரு செய்தியுடன் ஆகாப்புக்கு அனுப்புகிறார். வேதாகமத்தை மேற்கோள் காட்டுகிற பெஞ்சமின் நெதன்யாகுவிற்கு இது அறுதல் தரும் வசனம் அல்ல. “நீ அவனைப் பார்த்து, நீ கொலை செய்து, கொள்ளையடித்திருக்கிறாய் இல்லையா? நாய்கள் நாபோத்தின் இரத்தத்தை நக்கின ஸ்தலத்திலே உன்னுடைய இரத்தத்தையும் நாய்கள் நக்கும்” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று சொல் என்றார்.

நாபோத்தின் கதை இன்று பலஸ்தீனியர்களின் கதையாகும், அவர்களின் நிலங்கள் மேற்குக் கரையில் யூதக் காலனிகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக அபகரிக்கப்படுகின்றன. இதே அதிகாரத்தில் இப்படி ஒரு வசனம் உண்டு. ஆகாபைப்போல் உலகில் கெட்டவன் எவனும் இருந்ததில்லை. ஆகாப்பை நெதன்யாகுவுடன் பொருத்திப்பார்த்தால் அது ஒரு தற்செயலான நிகழ்வுப்பொருத்தம் என்று எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். எபிரேயக் கடவுள் வஞ்சம் தீர்க்கும் கடவுள். அவரே சொல்லுகிறார்: பிரியமானவர்களே, பழிவாங்குதல் எனக்குரியது. கடவுளாகத் தன்னை நினைத்துக்கொளும் டோலண்ட் டிரம்ப் இதைதான் சொல்லுகிறார்: நான் உங்கள் பழிவாங்கல். எதற்கும் விவிலியத்தை மேற்கொள் காட்டும் நெதன்யாகு கவனமாக இருப்பது நல்லது.

நன்றி: காக்கைச் சிறகினிலே. இது வெறுமனே மறு பதிப்பல்ல. திருத்தங்களும், புதிய தகவல்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

●
(கூட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், இலங்கைத் தமிழரான இவர் இங்கிலாந்தின் பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்று அங்கேயே பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இவரது நூல்கள் ஆக்ஸ்போர்ட், கேம்பிரிட்ஜ், ஹார்ட்டுவோர்ட் பல்கலைக் கழகங்களின் வெளியீடுகளாக வந்துள்ளன. தமிழ், ஆங்கிலம், ஜெர்மன், ஸ்பானிஷ், இத்தாலியன், கொரியன், மலேயன், சீன மொழிகளிலும் இவரது நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.)

கட்டுரை

(தடம் பதித்த தமிழர்கள். வளவதுரையன். அன்பார் பதிப்பகம், 8/37, பி.ஏ.ஓய்.நகர், குழந்தை இயேசு கோவில் அருகில், புதுக்கோட்டை சாலை, தஞ்சாவூர் - 613005).

பொதுப்பார்வைக்கு வராத புதிய தகவல்கள்

பாவண்ணன்

சிறிற்றிலக்கியப் புலவரொருவர் ஒருமுறை செவ்வூர் என்னும் ஊருக்குச் சென்றார். நெடுந்தொலைவு நடந்தே வந்ததால் அவருக்கு பசிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. பெருமூச்சுடன் ஒரு வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்தார். அந்த வீட்டில் ஏராளமானவர்கள் நடமாடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் திண்ணையின் பக்கம் திரும்பி அவரைப் பார்த்தபடி சென்றார்களே தவிர, ஒருவர் கூட அவருக்குப் பக்கத்தில் வந்து விசாரிக்கவில்லை. ஒரு வாய்வார்த்தையாகக்கூட சாப்பிடுகிறீர்களா என்று ஒருவரும் கேட்கவில்லை. அச்சூழலைக் கண்டு மிகவும் மனம் புண்பட்ட புலவர், வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்தபடியே எரிச்சலில் ஒரு வெண்பாவைப் பாடினார்.

எவ்வூர்க்குப் போனாலும் எவ்வுலகம் சென்றாலும்
செவ்வூர்க்குச் செல்லமனம் செல்லாதே - அவ்வூரார்
பார்த்திருக்க உண்பார், பசித்தோர் முகம் பாரார்,
கோத்திரத்துக் கேற்ற குணம்

அது வரைக்கும் தத்தம் போக்கில் நடமாடிக்கொண்டிருந்த வீட்டு மனிதர்கள் பாட்டுச் சத்தத்தைக் கேட்டு ஓடோடி வந்தனர். பிழை நிகழ்ந்துவிட்டதை அப்போதுதான் உணர்ந்தனர். பாடல் வரிகள் ஒரு சாபமாக மாறிவிடக்கூடாது என அஞ்சினர். அவருடைய காலில் விழுந்து மன்னிப்பு கேட்டனர். உடனே அவர் உணவு உண்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். மீண்டும் புலவரின் காலில் விழுந்து பாடலை மாற்றிப் பாடும்படி கேட்டுக்கொண்டனர். வயிறார உண்டு முடித்த புலவர் மனம்குளிர்ந்து, அதே பாடலை வேறு வகையில் அமைத்து அவர்களிடம் பாடிக் காட்டினார்.

எவ்வூர்க்குப் போனாலும் எவ்வுலகம் சென்றாலும் செவ்வூர்க்குச் செல்ல மனம் செல்லுமே - அவ்வூரார் பார்த்திருக்க உண்ணார், பசித்தோர் முகம் பார்ப்பார், கோத்திரத்துக் கேற்ற குணம்

அதற்குப் பிறகுதான் அந்த வீட்டு மனிதர்கள் அமைதியடைந்தனர். இப்படி ஒரு செவிவழிக்கதையும் இரு பாடல்களும் எப்படியோ நிலைத்துவிட்டன. அந்தப் புலவர் வாழ்ந்த காலம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகும். அவர் பெயர் பாடுவார் முத்தப்பர். சிற்றிலக்கிய மரபைச் சேர்ந்தவர்.

இந்த அளவுக்குத்தான் நம் பொதுவெளியில் விவரங்கள் தெரிந்திருக்கிறதே தவிர, மற்ற செய்திகள் எதுவும் தெரியாது. வளவ.துரையன் தனக்கே உரிய ஆர்வத்தின் காரணமாக முத்தப்பரைப் பற்றிய தகவல்களைத் தேடித் திரட்டி ஒரு கட்டுரையாக எழுதியிருக்கிறார். அவருடைய கட்டுரைத் தொகுதியின் முதல் கட்டுரையே முத்தப்பரைப் பற்றிய கட்டுரைதான்.

முத்தப்பர் பெரிய முருக பக்தர். குன்றக்குடி முருகன் பதிகம், பழநியாண்டவர் பதிகம் என இரு நூல்களை எழுதியவர். ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒரு பழமொழியை இணைத்துப் பாடிய செயங்கொண்டார் சதகம் என்னும் நூல் முக்கியமான படைப்பாக இலக்கிய ஆர்வலர்களால் மதிப்பிடப்படுகிறது. இவையெல்லாம் புதிய தகவல்கள். தன் முயற்சியால் வளவ. துரையன் அவற்றையெல்லாம் திரட்டித் தொகுத்து முத்தப்பரைப் பற்றிய கட்டுரையில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

முத்தப்பரைப் போல முப்பத்துநான்கு ஆளுமைகளைப் பற்றிய கட்டுரைகளோடு தடம்பதித்த தமிழர்கள் என்ற தலைப்பில் நூலாக்கியிருக்கிறார் வளவ.துரையன். சுருக்கமும் செறிவும் கொண்ட ஒவ்வொரு கட்டுரையும் குறிப்பிட்ட ஆளுமையை நம் கண்முன்னால் கொண்டுவந்து நிறுத்துகிறது. தமிழில்

பயண இலக்கியத்தைத் தொடங்கிவைத்த படகாலு நரசிம்மலு நாயுடு, நாடகத்தந்தை என போற்றப்படும் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், சுதந்திரப்போராட்ட வீரராகவும் வழக்கறிஞராகவும் விளங்கிய சோமசுந்தர பாரதியார், மொழிபெயர்ப்பாளரான த.நா.குமாரசாமி, பாரதியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய வ.ரா., நாவலாசிரியரும் விமர்சகரும் மொழிபெயர்ப்பாளருமான க.நா.சுப்பிரமணியம், சுதந்திரப்போராட்ட வீரராகவும் நாவலாசிரியராகவும் விளங்கிய வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள், கலைக்களஞ்சியத்தை உருவாக்கிய பெ.தூரன், குன்றக்குடி அடிகளார், குழந்தைக்கவிஞர் வள்ளியப்பா, இசைக்குயிலாக நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்த எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி என பல அரிய ஆளுமைகள் இந்தப் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கட்டுரையும் ஓர் ஆளுமையைப் பற்றி வெளியுலகம் இதுவரை அறிந்த தகவல்களுக்கு அப்பால் புதிய தகவல்களோடு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே இத்தொகுதியின் முதன்மைச் சிறப்பு.

தியாகராசர் என்னும் பெயரைப் படித்ததுமே நம் நினைவுக்கு வருவது மதுரை தியாகராசர் கல்லூரி. அது அவரால் உருவாக்கப்பட்டது. அதற்கு அப்பால், அவரைப் பற்றிய முழுச் சித்திரத்தையும் அறிந்துகொள்வதற்கு நம் சூழலில் இடமில்லை. வளவ. துரையன் நாம் அறிந்திராத அத்தகவல்களைத் திரட்டி ஒரு கட்டுரையாக எழுதியிருக்கிறார்.

தியாகராசர் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றபோதும் தொடக்கப்பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத்திலேயே தந்தையை இழந்த காரணத்தால், அவருடைய உறவினர்களின் ஆதரவைத் தேடி இலங்கைக்குச் சென்றார். அங்கிருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்து பள்ளியிறுதி வரைக்கும் படித்து முடித்தார். பிறகு 'மார்னிங் லீடர்' என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் 1914இல் பணிபுரிந்தார். அந்தக் காலகட்டத்தில் தேயிலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரிவதற்காக தமிழகத்திலிருந்து அழைத்துச் செல்லப்படும் தமிழர்கள் தடுப்புக்காவல் முகாமில் முதலில் நிறுத்திவைக்கப்படுவதும் நோய்த்தடுப்பு ஊசி போடுவதும் ஒரு வழக்கமாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்தது. நோயற்றவர்கள் என உறுதி செய்துகொள்வதற்காக அந்த முகாமிலேயே குறிப்பிட்ட நாட்கள் வரைக்கும் சிற்றறைகளில் தங்கவைக்கப்பட்டனர். பிறகு, அவ்வாறு உறுதி செய்யப்பட்டவர்கள் என்பதற்கான அடையாளமென சூட்டுக்கோலால் ஒரு வடுவை ஏற்படுத்தினர். அதற்குப் பிறகே வேலைகளைக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர். அந்தக் காலத்தில் அதுதான் வழக்கமாக இருந்தது.

தமிழர்களுக்கு மட்டுமே இந்த நடைமுறை கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆங்கிலேயர்களுக்கு அவ்விதமான எந்த நெருக்கடிகளும் இல்லை. இந்த வேறுபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டி தியாகராசர் தம்முடைய பத்திரிகையில் ஏராளமான கட்டுரைகளை எழுதினார். பிறகு அவற்றையெல்லாம் தொகுத்து ஒரு நூலாகவும் கொண்டு வந்தார். அரசு கடைபிடிக்கும் வேறுபாடுகள் சுட்டிக் காட்டப்பட்டதும், அவற்றை நீக்கவேண்டிய நெருக்கடி அரசுக்கு ஏற்பட்டது. முற்றிலும் நீக்கவில்லை என்றபோதும் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டோம் என்று காட்டிக்கொள்வதற்காவது சில நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்தது. அதுவே மக்களின் துயரத்தை பெருமளவு குறைத்தது. தியாகராசரின் முன்முயற்சி போற்றுதற்குரியது.

1916இல் தியாகராசர் தமிழ்நாட்டுக்குத் திரும்பிவந்தார். தமிழ்நாட்டில் உள்ள முக்கிய நகரங்களில் துணி ஆலைகளைத் தொடங்கி நடத்தினார். 1921இல் மதுரைக்கு வருகை புரிந்த காந்தியடிகள் தியாகராசரின் விருந்தினராகத் தங்கியிருந்தார். அவருடைய வீட்டில் தங்கியிருந்த சமயத்தில்தான் அவர் அரையாடையுடன் வாழும் முடிவை எடுத்தார். விடுதலைக்குப் பிறகு கல்வியைப் பரவலாக்கும் பொருட்டு பல கல்லூரிகளையும் பள்ளிகளையும் உருவாக்கினார். திருக்குறள் நெறியைப் பரப்பும் வகையில் குறள்நெறி என்னும் மாத இதழைத் தொடங்கி நடத்தித் வந்தார்.

தியாகராசரைப் போலவே அவருடைய மனைவியான இராதா அம்மையாரின் வாழ்க்கையும் வாசகர்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய ஒன்றாகும். திருமணத்துக்குப் பிறகே அந்த அம்மையார் எழுத்து கூட்டிப் படிக்கத் தொடங்கினார். ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளையிடம் தமிழ்க் கல்வி பெற்றார். தன் தீவிரமான ஆர்வத்தின் காரணமாக அவர் வெகுவேகமாக எல்லாவற்றையும் கற்றார். நற்றிணைக்கு உரை எழுதும் அளவுக்கு அவர் தேர்ச்சி கொண்டவராக இருந்தார். திருவாசகத்தை முன்வைத்து ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டமும் பெற்றார். அரிச்சுவடியில் தொடங்கி முனைவர் பட்டம் வரைக்கும் சென்று வெற்றி பெற்றதற்கு அவருடைய ஆர்வமும் உழைப்பும் தான் காரணங்கள். முயற்சி செய்தால் முடியாதது என உலகில் எதுவுமில்லை என்பதற்கு இராதா அம்மையாரின் வாழ்க்கையே நல்ல எடுத்துக்காட்டு. வளவ. துரையன் கட்டுரை தியாகராசரைப் பற்றி ஒரு முழுமையான சித்திரத்தை அளிக்கிறது.

வளவ. துரையன் குறிப்பிட்டிருக்கும் மற்றொரு முக்கியமான புலவர் கார்மேகக்கோனார். அவர் பேருருக்கு அருகில் உள்ள அகத்தார் இருப்பு என்னும்

சிறூரில் பிறந்தவர். அவருடைய தந்தையார் ஆயர்பாடிக் கோனார். அந்த ஊரிலேயே இருந்த தொடக்கப்பள்ளியில் மகனைப் படிக்கவைத்தார் அவர். மகனை உயர்படிப்பு படிக்கவைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட ஆயர்பாடிக் கோனார், மகனை அழைத்துக்கொண்டு மதுரை தமிழ்ச்சங்கத்துக்குச் சென்றார். மதுரை தமிழ்ச்சங்கத்தை நடத்தி வந்த செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் முதல்வரைச் சந்தித்து தன் மகனைச் சேர்க்க வந்திருக்கும் செய்தியைச் சொன்னார். முதல்வர் சிறுவனின் ஆர்வத்தைச் சோதிக்கும் விதமாக ஏதேனும் ஒரு தமிழ்ப் பாடலைச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொண்டார். உடனே ஓளவையார் எழுதிய பாலும் தெளிதேனும் பாடலைப் பாடினார் மாணவர். அவர் பதம் பிரித்துப் பாடிய விதத்தையும் தமிழின் உச்சரிப்பையும் கேட்டு மகிழ்ந்த முதல்வர் அவருக்கு உடனே பள்ளியில் இடம் கொடுத்துவிட்டார். இலக்கண இலக்கியங்களில் இயல்பாகவே ஆர்வம் கொண்டிருந்த கார்மேகக்கோனார், எல்லா வகுப்புகளிலும் முதல் நிலையில் தேறி, இறுதித்தேர்வில் பாண்டித்துரைத் தேவரிடம் தங்கப்பதக்கம் பெற்றார்.

ஒருமுறை அவர் அமர்ந்திருந்த வகுப்பில் பாடம் நடந்துகொண்டிருந்தபோது வகுப்பைப் பார்வையிடுவதற்காக உ.வே.சா. வந்தார். வகுப்பில் அழகர் கலம்பகம் என்னும் பாடல் பகுதியை ஆசிரியர் கற்பித்துக்கொண்டிருந்தார். உ.வே.சா, மாணவராக இருந்த கார்மேகக் கோனாரிடம் கலம்பகத்திலிருந்து ஒரு பாடலைக் கூறுமாறு கேட்டார். உடனே சற்றும் தயங்காமல் கோனார் கலம்பகத்தில் தனக்குப் பிடித்தமான ஒரு பாடலைப் பாடினார். அவருடைய பாடும் நேர்த்தியால் கவரப்பட்ட உ.வே.சா, அப்பாடலில் இடம்பெற்ற ஒரு வரியைக் குறிப்பிட்டு அதன் நயத்தைக் கூறுமாறு சொன்னார். கார்மேகக்கோனாரும் தனக்குத் தெரிந்த நயத்தைத் தெளிவுபட எடுத்துரைத்தார். மனம் மகிழ்ந்த உ.வே. சா, அம்மாணவரைப் பாராட்டிவிட்டுச் சென்றார்.

சில ஆண்டுகள் கழிந்தன. மதுரையில் இருந்த அமெரிக்கன் கல்லூரியில் தமிழாசிரியர் பணியிடத்தை நிரப்புவதற்காகக் கல்லூரி முதல்வர் விளம்பரம் அளித்திருந்தார். எண்ணற்ற தமிழ்ப்புலவர்கள் அப்பதவிக்கு விண்ணப்பித்திருந்தனர். கார்மேகக்கோனாரும் அவர்களில் ஒருவர். கல்லூரி முதல்வர் எல்லா விண்ணப்பங்களையும் கொண்டுசென்று உ.வே. சா.விடம் அளித்துவிட்டு தகுதியானவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார். விண்ணப்பங்களைப் புரட்டிப் பார்த்த உ.வே.சா,

அத்தொகுதியில் கார்மேகக்கோனாரின் பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுத்தார். அப்பதவியில் இணைந்த கார்மேகக்கோனார் முப்பத்தேழு ஆண்டுக்காலம் அக்கல்லூரியிலேயே பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

இயல்பான தமிழார்வம் ஒருவரை வாழ்க்கையில் எந்த அளவுக்கு உயர்த்தும் என்பதற்கும் தமிழிலக்கியப் பாடல்கள் ஒருவரை மதிப்பிட எப்படியெல்லாம் உதவும் என்பதற்கும் கார்மேகக்கோனாரின் வாழ்க்கை நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

வளவ.துரையன் குறிப்பிட்டிருக்கும் இன்னொரு ஆளுமை வல்லிக்கண்ணன். இளமையில் படிக்கக் கிடைத்த மணிக்கொடி இதழ்கள் வழியாக இலக்கியத்தின்பால் ஈர்க்கப்பட்டவர் அவர். பள்ளிப்படிப்பை முடித்திருந்த அவருக்கு 1937இல் ராமநாதபுரம் மாவட்டம் பரமக்குடியில் வேளாண்மைத்துறை அலுவலகத்தில் எழுத்தர் வேலை கிடைத்தது. ஓய்வுப்பொழுதை வாசிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் செலவழித்தார். அவர் எழுதிய சந்திரகாந்தக்கல் என்னும் சிறுகதை அப்போது பிரசண்டவிகடன் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அதை அறிந்த அவருடைய மேல் அதிகாரி அவரை அழைத்து அரசுப்பணியில் இருப்பவர்கள் உயரதிகாரிக்குத் தெரிவிக்காமல் எந்தப் பத்திரிகையிலும் எழுதக்கூடாது என்றும் ஒவ்வொரு முறையும் எழுத்துமூலம் மேலிடத்தின் அனுமதி பெற்ற பிறகே எழுத வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார். அதிகாரியின் கண்டிப்பான குரல் வல்லிக்கண்ணனுக்குச் சோர்வை அளித்தது.

நான்காண்டுகள் வரைக்கும் எப்படியோ அந்த வேலையில் தாக்குப்பிடித்து வந்த வல்லிக்கண்ணன், ஒரு கட்டத்தில் அந்த வேலையை உதறிவிட்டு வெளியேறினார். நான்காண்டு காலம் நெல்லை, காரைக்குடி, புதுக்கோட்டை, துறையூர் என பல ஊர்களில் அலைந்து, பல இதழ்களில் வேலை செய்த பிறகு கடைசியில் சென்னைக்குச் சென்றார். இறுதி வரைக்கும் எழுத்தாளராகவே வாழ்ந்தார்.

வளவ.துரையனின் பட்டியலில் இடம்பிடித்திருக்கும் மற்றொரு தமிழறிஞர் பெரியசாமித்தாரன். தமிழில் குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியத்தை முதன்முதலாக உருவாக்கியவர். அவர் கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட நடவடிக்கைகளை ஆர்வத்துடன் கவனிப்பவராக இருந்தார். 1931இல் பக்தசிங் தூக்கிலிடப்பட்ட செய்தியை அறிந்ததும் இறுதியாண்டுப் படிப்பைக்கூட முடிக்காமல் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறினார். சுதந்திரப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறைக்குச்

சென்றார். சிறையிலிருந்து விடுதலையானதும் அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் தொடங்கி நடத்திவந்த பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அங்கு வந்து தங்கியிருந்த காந்தியடிகளை வரவேற்கும் வாய்ப்பையும் பெற்றார். தமிழிசையின்பால் நாட்டம் கொண்டிருந்த தூரன் பாடுவதற்கு இசைவாக ஏராளமான பாடல்களைப் புனைந்தார். அவை அனைத்தும் எட்டுத் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. சிறுவர்களுக்கான பல நூல்களையும் சில அறிவியல் நூல்களையும் எழுதினார். பாரதியார் பற்றி அவர் எழுதிய ஆய்வுநூல்கள் மிகமுக்கியமானவை. சுதேசமித்திரன் இதழில் வெளிவந்த பாரதியாரின் படைப்புகளை முதன்முதலாகத் தொகுத்து வெளியிட்டார்.

ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட் ஏனும் இதழைப்போல தமிழில் வெளிவந்த ஒரு மாத இதழ் மஞ்சரி. அதன் ஆசிரியர் பொறுப்பில் இருந்து அப்பத்திரிகையை வாசகர்களிடையில் பரவலாக்கியவர் தி.ஜ.ர. அவரைப் பற்றிய கட்டுரையும் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. கர்ணமாக வேலை பார்த்துவந்த தன் தந்தையாரோடு ஊரூராகச் செல்லவேண்டிய நெருக்கடியின் காரணமாக, நீண்ட காலம் அவரால் கல்வி கற்கமுடியாமல் போய்விட்டது. இளைஞரானதும் அவரும் கர்ணமாக வேலை பார்த்தார். சமரசபோதினி, ஊழியன், சுதந்திரச்சங்கு, ஜயபாரதி, ஹனுமான், சக்தி போன்ற இதழ்களில் துணையாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அதற்குப் பிறகு மஞ்சரி இதழில் ஆசிரியராக இருந்தார். சிறுகதையாசிரியராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் விளங்கினார். அவருடைய மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்த லூயி ஃபிஷரின் மகாத்மா காந்தியடிகளைப் பற்றிய நூல் இன்றளவும் பல தலைமுறைகளாகத் தொடர்ந்து வாசிக்கப்பட்டு வருகிறது. தி.ஜ.ர. மிகச்சிறந்த கட்டுரையாசிரியர்.

கடந்த நூற்றாண்டின் ஐம்பதுகளிலேயே திருக்கோயில்களில் தமிழிலும் அர்ச்சனை நடைபெற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து ஒரு சமூக உரையாடலைத் தொடங்கியவர் குன்றக்குடி அடிகளார். சைவ மடாதிபதியாக இருந்தபோதும் சமய வேற்றுமை பாராமல் அனைவரோடும் அன்போடு பழகும் பண்பை உடையவர் அவர். திருமடத்தில் அனைத்து வகுப்பினரையும் அனுமதித்ததோடு பணிகளிலும் அமர்த்தினார். அருள்நெறிக்கூட்ட அன்பர்கள் அனைவரும் தத்தம் பெயருக்குப் பின்னால் சாதிப்பெயரை இணைக்கும் பழக்கத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றினார். கல்விக்கூடங்களை அமைத்தல் என்பது அரசின் கடமை மட்டுமில்லை என்று

கருதிய அடிகளார் தெய்வீகப்பேரவை வழியாகவும் பல அறக்கட்டளைகள் வழியாகவும் பல கல்வி நிலையங்களை உருவாக்கினார். வளவ.துரையனின் விரிவான கட்டுரை அடிகளாரின் ஆளுமைப்பண்பை உணர்ந்துகொள்ளும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பெரும்பாலான பாடகர்கள் தெலுங்கில் பாடுவதற்கு விரும்பியிருந்த காலகட்டத்தில் இசைக்குயில் எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி பல மேடைகளில் தொடர்ந்து தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடி அரங்கத்தினரை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தினார். ஒருமுறை தேவகோட்டை என்னும் மாநாட்டில் தமிழிசை மாநாடு நடைபெற்றது. மற்ற பாடகர்கள் அனைவரும் ஒன்று அல்லது இரண்டு பாடல்களை மட்டும் தமிழில் பாடிய சூழலில், எம்.எஸ். அவர்கள் நிகழ்ச்சி முழுதும் தமிழ்ப் பாடல்களை மட்டுமே பாடி தமிழிசை இயக்கத்துக்கு தன் ஆதரவைத் தெரிவித்தார். சேவாகிராமத்தில் காந்தியடிகளின் ஆசிரமத்தில் அவர் முன்னிலையிலேயே பிரார்த்தனைக்கூட்டத்தில் எம்.எஸ். பாடியிருக்கிறார். நவகாளியிலிருந்து திரும்பி வந்து தில்லியில் தங்கியிருந்த சமயத்திலும் காந்தியடிகள் முன்னிலையில் பாடியிருக்கிறார்.

தம் இசை நிகழ்ச்சிகள் வழியாகக் கிடைத்த செல்வத்தையெல்லாம் எம்.எஸ். பிறருக்காகவே

செலவிட்டார். சென்னை கிண்டியில் கட்டப்பட்ட காந்தி மண்டப நிதிக்காக சில சிறப்பு இசை நிகழ்ச்சிகள் செய்து, அப்போது திரட்டிய தொகையை அப்படியே நன்கொடையாகக் கொடுத்தார். 1849இல் தில்லியில் தமிழ்ப்பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்தவும் 1953இல் ராமகிருஷ்ணா மிஷன் நிதிக்காகவும் 1956இல் சங்கீத வித்வத் சபைக் கட்டட நிதிக்காகவும் இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினார். தில்லியில் கமலா நேரு மருத்துவமனையைக் கட்டுவதற்கான நிதித்தேவைக்காகவும் எட்டயபுரத்தில் பாரதி நினைவுச்சின்னம் எழுப்புவதற்கான நிதிக்காகவும் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றார். இசைத்தட்டுகளின் வழியாகக் கிடைக்கும் உரிமைத்தொகையை முழுவதுமாக ஆலயங்களுக்கே செல்லும் வகையில் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

பொதுப்பார்வைக்கு வராத பல தகவல்களைத் திரட்டித் தொகுத்திருக்கும் வளவ.துரையனின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. ஒரு வாசகர் தனித்தனியாக இருபது முப்பது புத்தகங்களைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியவற்றை இந்த ஒரு புத்தகத்தின் வழியாகவே தெரிந்துகொள்ளமுடியும்.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்

அஞ்சலி

மார்க்சிய சிந்தனையாளரும் அறிவியல் தமிழறிஞரும் தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக அறிவியல் களஞ்சிய முதன்மைப் பதிப்பாசிரியரும், 'சமூக விஞ்ஞானம்' ஆசிரியர் குழு உறுப்பினரும் தென்னக ஆய்வு மையத்தில் செழுமிய பங்களிப்பாற்றியவருமான தோழர் முனைவர் உ.லோ.செந்தமிழ் கோதை அவர்களின் மறைவுக்கு 'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்' அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

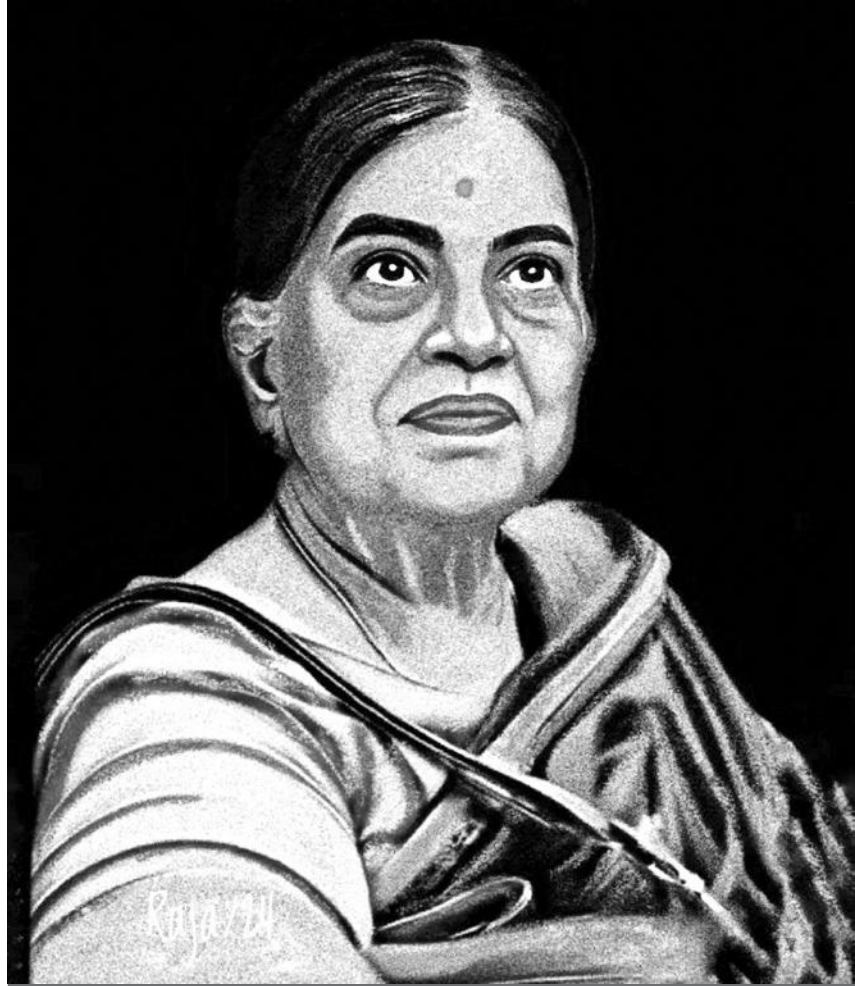

அஞ்சலி

பேராசிரியர்
ஆர்.சம்பகலட்சுமி
(1932-2024)

பேராசிரியர் ஆர். சம்பகலட்சுமி மறைந்துவிட்டார் என்கிற செய்தியை நண்பர் ச. அருண்பிரசாத் கடந்த திங்கள் கிழமை (29.01.2024) அன்று முற்பகலில் தெரிவித்தார். கேட்டவுடன் வருத்தமாக இருந்தது. எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் நெருக்கமான பழக்கம் எதுவுமில்லை. ஆயினும் புலமை உலகிற்கு அவருடைய மறைவு ஏற்படுத்தியுள்ள இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாதது என்பதால் வருத்தம் அடைந்தேன். இரண்டொரு முறை நேரில் பார்த்துள்ளேன். அவருடன் உரையாடியதில்லை. ஆயினும் அவர் பிறருடன் உரையாடும் போது கூர்மையாகவும் கவனமாகவும் கேட்டு, கருத்துகளைப் பகிர்ந்துகொள்வதைப் பார்த்துள்ளேன். தமிழ்நாட்டுச் சமூக - சமய வரலாறு குறித்த ஆர்வமுடைய மாணவன் என்ற வகையில், அவர் எழுத்துகளை ஓரளவு வாசித்துள்ளேன்.

பேராசிரியர் ஆர். சம்பகலட்சுமி 92 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து மறைந்துள்ளார். அவருடைய பெரு வாழ்வு கொண்டாடுவதற்குரியது. அவருடைய புகழ்

க.காமராசன்

தென்னிந்திய, குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்று ஆய்வில் என்றும் நிலைத்து நிற்கும். இப்படிப்பட்ட பேராசிரியர் மறைந்த பிறகு, பெரிய அளவில் அஞ்சலி செய்திகள், குறிப்புகள் வெளியாகவில்லை என்பது வியப்பாக உள்ளது. அதுமட்டுமில்லாமல் அவருடைய வாழ்க்கை குறித்த குறிப்புகள்கூட நூல் ஆசிரியர் குறிப்பு என்கிற அளவில்தான் கிடைத்தன.

ஸ்ரீரங்கத்தில் பிறந்தவர் ஆர். சம்பகலட்சுமி. இவருடன் பிறந்தவர்கள் புகழ்பெற்ற கர்நாடக இசைப் பாடகர் ஆர். ஜெயலட்சுமி; நாணயவியல் ஆய்வாளர் ஆர். வனஜா (இந்தச் செய்திகளை இணையத்தில் ந. கணேசன் பகிர்ந்திருந்தார்). அவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறையில் முதுகலைப் பட்டமும், முனைவர் பட்டமும் பெற்றவர். அங்கே 1959ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பண்டைய வரலாறு - தொல்லியல் துறையில் விரிவுரையாளராக 1961 முதல் 1972 ஆம் ஆண்டு வரை பணியாற்றினார். பிறகு ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்று ஆய்வு மையத்தில் ஓய்வுபெறும் வரை பணியாற்றினார். பல்வேறு முக்கியமான வரலாற்று ஆய்வுக் கருத்தரங்குகளில் பங்குபெற்று, கட்டுரைகள் வாசித்துள்ளார். தலைமையேற்று நடத்தியுள்ளார். இந்திய வரலாற்று ஆய்வுக் கழகத்திற்கும் தலைமைப் பொறுப்புகளை வகித்துள்ளார்.

இந்திய வரலாற்று ஆய்வுக் கழகமும், நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனமும் இணைந்து தலைசிறந்த வரலாற்று ஆய்வுநூல்களைத் தாய்மொழிகளில் வெளியிடும் திட்டத்தில் தமிழ் வெளியீட்டு ஒருங்கிணைப்பாளராகப் பணியாற்றினார். அந்தத் திட்டத்தில்தான் டி.டி. கோசம்பி (பண்டைய இந்தியா அதன் பண்பாடும் நாகரிகமும் பற்றிய வரலாறு), ஆர்.எஸ். சர்மா (இந்திய நிலமானிய முறை : சுமார் கி.பி. 300-1200; பழங்கால இந்தியாவில் அரசியல் கொள்கைகள் நிலையங்கள் - சில தோற்றங்கள்), சுவீர ஜெயஸ்வால் (வைணவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் : வைணவம் கி. பி. 300 லிருந்து கி. பி. 500 வரை), இபின் ஹஸன் (முகலாயப் பேரரசின் மைய அமைப்பு : 1657 வரையில் அது நடைமுறையில் செயல்பட்ட விதம்), ஸய்யத் நூருல் ஹஸன் (முகலாய இந்தியாவில் நில உடைமை உறவுகளைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்கள்) முதலான தலைசிறந்த வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களுடைய எழுத்துகள் தமிழில் வெளிவந்தன. இவர்களுடைய எழுத்துகள் தமிழில் வரலாற்று அறிவியல் நோக்கை உருவாக்குவதிலும், சமூக வரலாற்று ஆய்வுகள்

மேற்கொள்வதிலும் பெரும் தாக்கத்தைச் செலுத்தின என்பது வெளிப்படை. ஆயினும் பேராசிரியர் சம்பகலட்சுமி அவர்களுடைய எழுத்துகள் மிகமிக காலம் தாழ்ந்தே தமிழில் வந்தன.

சண்பகலட்சுமி தமிழ் ஆய்வுலகத்தையும் - ஆங்கில ஆய்வுலகத்தையும் நன்கு அறிந்தவராக இருந்தார். அவர் எந்த அளவுக்குத் தமிழில் வெளியான சீரிய வரலாற்று ஆய்வு நூல்களைக் கவனித்தார் என்பதை, ரோஜா முத்தையா நூலகத்திற்கு அவர் வழங்கியுள்ள நூல் சேகரிப்பிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே எழுதினார். அவர் வரலாற்று ஆராய்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபட்ட காலத்தில், மார்க்சிய வரலாற்று ஆய்வு முறையியல் கல்வித்துறை முறையியலாக ஏற்பு பெற்றுவிட்டது. அம்முறையியலில் பயிற்சிபெற்ற வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்கள், கல்விப்புல வரலாற்று ஆய்வுகளில் முக்கியமானவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். பேராசிரியர் சம்பகலட்சுமி எவ்வாறு மார்க்சிய ஆய்வுமுறையில் ஈர்க்கப்பட்டு, பயிற்சி பெற்றார் எனத் தெரியவில்லை. ஆனால் இன்று கிடைக்கக் கூடிய அவருடைய எழுத்துகள், மார்க்சிய சமூக வரலாற்று ஆய்வு முறையில் அவருக்கு இருந்த ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டையும் புலமையையும் காட்டுகின்றன. மார்க்சிய சமூக வரலாற்று ஆய்வு முறையியலைத் தமிழ்நாட்டுச் சமூக வரலாற்று ஆய்வுகளுக்குச் செம்மையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டின் பண்டைய - இடைக்கால நகரமயம் குறித்த ஆர்.சம்பகலட்சுமி அவர்களுடைய ஆய்வுகள் மிக ஆழ்ந்த வாதவிவாதங்களைக் கோருகின்றன. தமிழகத்து நகர உருவாக்கம் பற்றிக் கோட்டுப்பாட்டுவகையில் மிக விரிவாக, ஆழமாக ஆராய்ந்தவர். இவர் தமிழகத்தில் வரலாற்றுத் தொடக்க கால நகர உருவாக்கம் (கி.மு.3நூ.- கி.பி.3நூ.), முன்னிடைக்கால நகர உருவாக்கம் (கி.பி.6நூ.-கி.பி.13) என நகர உருவாக்கத்தின் காலகட்டங்களை வகைப்படுத்துகிறார். மேலும் அவர் முதல்நிலை நகர உருவாக்கம், இரண்டாம்நிலை நகர உருவாக்கம் எனவும் நகர உருவாக்கத்தின் இயல்பின்படியும் வகைப்படுத்துகிறார். 'முதல்நிலை நகர உருவாக்கம்' என்பது மிக நீண்ட காலமாக நடைபெறும் உள்ளார்ந்த சமூக மாற்றங்களால் அரசு, சமயம் முதலான பண்பாட்டு நிறுவனங்களுடன் உருப்பெறும் நகர உருவாக்கம் ஆகும். இந்த முதல்நிலை நகர உருவாக்கத்தின் செல்வாக்கால் விளையும் நகர உருவாக்கமே 'இரண்டாம்நிலை நகர உருவாக்கம்' ஆகும். வரலாற்றுத் தொடக்க

காலத் தமிழகத்தில் நடைபெற்ற நகர உருவாக்கம் கங்கைச் சமவெளியுடனும் ஆந்திராவுடனும் தரைவழி வணிகத்தாலும் மத்தியக் கிழக்குப் பகுதிகளுடனான கடல்வழி வணிகத்தாலும் உருவான 'இரண்டாம்நிலை நகர உருவாக்கம்' எனக் கருதுகின்றார். இந்நகர உருவாக்கம் தமிழகத்தில் உள்ளார்ந்து நடைபெற்ற மாற்றங்களால் அல்லாமல், கிரேக்க வணிகம் ஏற்படுத்திய 'வியப்பூட்டும் வகையிலான மாற்ற'த்தால் ஏற்பட்ட 'நகர்புறப் புரட்சி' எனக் கூறுகின்றார். தக்காணத்தில் ஏற்பட்ட நகர உருவாக்கமும் 'இரண்டாம்நிலை நகர உருவாக்கம்' என்றாலும், அதற்கும் பண்டைய தமிழகத்து 'இரண்டாம்நிலை' உருவாக்கத்திற்கும் வேறுபாடு காண்கிறார். "எவ்வாறாயினும், தக்காணத்து சாதவாகனர்களைப் போன்றல்லாமல், இந்த [பண்டைய தமிழகத்து] இரண்டாம்தர நகர உருவாக்கத்தின் வளர்ச்சி, 'இரண்டாம்நிலை அரசு உருவாக்க'த்தோடு கொஞ்சம்கூட தொடர்புடையதாகத் தெரியவில்லை; இப்பகுதி தக்காணம், ஆந்திரப் பகுதிகளைவிடக் குறைந்த அளவே மெளரியப் பேரரசின் அரசியல் பண்பாட்டுச் செல்வாக்குக்கு ஆட்பட்டது. வேறுவிதமாகச் சொன்னால், அயல் தாக்கத்தால் உருவான நகரத் தோற்றத்தில், அத்துடன் தொடர்புடைய அரசியல்போக்கு தொழிற்படவில்லை; அடிப்படையான உருமாற்றம் எதுவும் நிகழவில்லை. பண்டைய தமிழ்ச் சமூகம், அதனுடைய இனக்குழுப் பண்புகளிலிருந்து விடுபட்டு, முழுநிறைவான அரசு அமைப்பு சார்ந்த சமூகமாக மலரவில்லை" என்பது ஆர்.சம்பகலட்சுமியின் கூற்று(2010:16). மேலும் நகரமயம் குறித்த ஆய்வுகளில் கி.பி. 4ம் நூற்றாண்டு வாக்கில் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடன் - சீனாவுடன் ஏற்பட்ட வணிகத் தொடர்பால் காஞ்சி நகரம் எழுச்சியுறுவதை மிக முக்கியமான அம்சமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இது இந்திய வரலாற்றில் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டில் நகரமய வீழ்ச்சி என்பதற்கு மாறான போக்கு ஆகும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

நகரமயத்துடன் தொடர்புடைய வணிகம், சமயம், கருத்துநிலை, மரபுத்தொடர்ச்சி குறித்தும் ஆழ்ந்த வாதவிவாதங்களைக் கோரும் ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளார். எவ்வாறாயினும், மார்க்சிய சமூக வரலாற்று ஆய்வு முறையியலைப் பேராசிரியர் ஆர். சம்பலட்சுமி பயன்படுத்திய போதிலும், தேசியவாத வரலாற்று ஆசிரியர்கள் மேற்கொண்ட பல நோக்குகளையும் ஆய்வு முடிவுகளையும் கேள்விக்குட்படுத்தாமல், தொடர்ந்து இறுகப் பற்றி

இருந்தார். அதன் விளைவே மேற்கூறிய தமிழ்நாட்டுப் பழம் வரலாற்று உருவாக்கத்தை "இரண்டாம்நிலை"-யினதாகக் கருதிய கோட்பாட்டுச் சிந்திப்பு ஆகும். மேலும் வேளிர்கள் பற்றிய தொன்மக் கதையை வரலாற்று உண்மைத் தரவாகத் தேசியவாத வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பாவித்ததுபோலவே, இவரும் பாவித்தார். இதனால் அவருடைய சமூக வரலாற்று ஆய்வுகள் எந்த விதத்திலும் முக்கியத்துவம் குறைந்தவை ஆகமாட்டா. தமிழ்நாட்டு அவைதிக - பக்தி மரபுகள், இடைக்கால நகர உருவாக்கங்கள் ஆகியவை குறித்த தலைசிறந்த, முக்கியத்துவமிக்க, ஆழ்ந்து கற்கவேண்டிய ஆய்வுகளை விட்டுச்சென்றுள்ளார்.

எங்களுடைய பேராசிரியர் இரா. சீனிவாசன் அவர்கள், செம்மொழித் தமிழாய்வு நிறுவனத்தின் நல்கையுடன் மாநிலக் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையில் நடத்திய "மணிமேகலையில் சமயமும் மெய்யியலும்" என்கிற கருத்தரங்கைத் தொடங்கி வைத்து தலைமையுரை ஆற்றினார் பேராசிரியர் ஆர். சம்பகலட்சுமி. அந்த உரை மிக முக்கியமானது. மணிமேகலையின் தத்துவ வாதம் செளத்திராந்திகப் பௌத்த பிரிவைச் சாந்தது, பௌத்தத் தருக்கம் தமிழ்நாட்டில் உருவானது என்கிற கிருஷ்ணசாமி அய்யங்காரின் ஆய்வுமுடிவை நன்றாக வலியுறுத்திக் காட்டினார். அதன் சமூக வரலாற்றுப் பின்புல அமைவை, காஞ்சி நகர - அறிவுப் பண்பாட்டு உருவாக்கத்துடன் இணைத்து தெளிவுபடுத்தினார்.

தமிழ்நாடு சமூக வரலாறு குறித்த சீரிய ஆய்வுகளையும் உரையாடல்களையும் மேற்கொள்வது பேராசிரியர் ஆர். சம்பகலட்சுமி அவர்களுக்குச் செலுத்தும் உண்மையான அஞ்சலிகள் ஆகும். அவருடைய எழுத்துகள் அனைத்தும் முறையாகத் தொகுத்துப் பதிப்பிக்கப்படுவதும், தமிழாக்கம் செய்யப்படுவதும் அவசியமான பணிகள் ஆகும்.

பேராசிரியர் ஆர். சம்பகலட்சுமி அவர்களின் நூல்கள்:

- 1981 Vaishnava Iconography. Orient Longman.
- 1996 Trade, ideology, and urbanization: South India 300 BC to AD 1300. Oxford University Press.
- 2001 The Hindu Temple, Roli, Delhi.
- 2011 Religion, Tradition, and Ideology: Pre-colonial South India. Oxford University Press.

●
கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்,
மொழிபெயர்ப்பாளர், ஊடகவியலாளர்

பருவ மாற்று பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகள் தரும் சிறுதானியங்கள் உற்பத்தி தேவை மற்றும் தேவைப்படும் மாற்று செயல் திட்டங்கள்

முனைவர். அரிந்தம் கட்டக்

தமிழாக்கம்:

முனைவர் தி.ராஜ் பிரவின்
சீ.கதிரேசன்

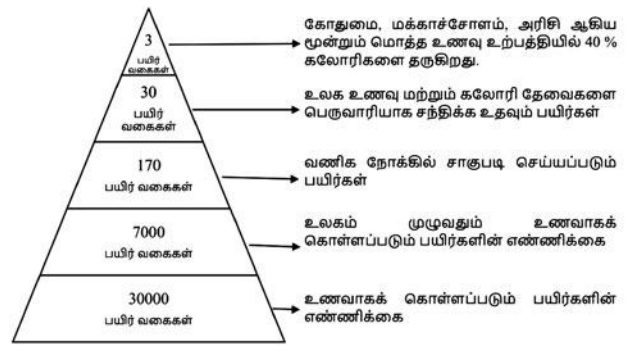
தற்போது உள்ள பருவ மாற்று பிரச்சினைகளுக்கும், பெருகிவரும் மக்கள் தொகை மற்றும் அவர்களின் உணவுத் தேவைகள், ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள் பிரச்சினைகள் உடல்நலத் தேவைகளை சந்திப்பதில் சிறு தானியங்கள் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. குறிப்பாக குறிகிய காலத்தில் வளம் குன்றிய இடங்களில்கூட சிறு தானியங்களை அதிகளவில் சாகுபடி செய்து நமது பல நடைமுறை பிரச்சினைகளுக்கு உரிய தீர்வுகள் காணவும் மற்றும் நமது வளர்ச்சிக்கான இலக்குகளை நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட காலத்திற்குள் அடையச் செய்ய முடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நமது முன்னோடி விவசாயிகள், தொழில்முனைவோர் இனப்பெருக்க நிபுணர்கள் மற்றும் விரிவாக்கப் பணியாளர்களை ஒருங்கிணைத்து அவர்களின் உற்பத்தி தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் வேளாண் மற்றும் சார்ந்த வளர்ச்சித் துறைகள் வாயிலாக அதிகளவு மானியங்கள் மற்றும் ஊக்கத்தொகைகள் வழங்கி தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால உணவுத் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டியது அவசியம்.

கடந்த சில வருடங்களாக உலகம் முழுவதும் சிறுதானியங்களின் உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித்திறன் பெருக்கம், அவற்றின் சந்தை தேவைகள், மேற்கொள்ள வேண்டிய புதிய மதிப்புக் கூட்டல் மற்றும் தேவைப்படும் விரிவாக்க முயற்சிகளைப் பற்றிய விவாதம் அதிகளவில் நடைபெற்று வருகிறது. குறிப்பாக அண்மையில் வெளியான ஐக்கிய நாடுகளின் கணக்கீடுகள்படி உலக முழுவதும் மக்கள்தொகையின் பெருக்கம் 2100ல் 10 பில்லியன் என்ற அளவை எட்டிவிடும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்ட நிலையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 40% பயிர் இழப்புகள் பூச்சி மற்றும் நோய் தாக்குதல்களால் ஏற்படுகிறது என்று கணிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் தற்போதைய பருவமாற்று பிரச்சினைகள் (Climate change issues), குறைந்து வரும் உயிரினப் பன்மையம் (Loss of biodiversity), அதிகளவில் ஏற்பட்டுள்ள நிலச்சீரழிவு (Land degradation) மற்றும் தண்ணீர் பற்றாக்குறை (Water scarcity) பிரச்சினைகள் போன்றவை நமது உணவு உற்பத்திக்குப் பெரிய சவால்களாக உருவாகி வருகிறது. மேலும் அடுத்த 35 ஆண்டுகளில் சுமார் 2.6 மில்லியன் மக்கள் நமது பூமியில் நேரடியாக விவசாயத்தை நம்பி வாழும் நிலையில் நமது சர்வதேச உணவு மற்றும் வேளாண் நிறுவனத்தின் (Food and Agriculture Organisation) புள்ளிவிபரங்களின், படி நமது உணவு உற்பத்தியை வருட அளவில் 60% வரை உயர்த்தினால் மட்டுமே நம்மால் நமது மக்கள்தொகை உயர்விற்கு ஏற்ப உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி உலக மக்களின் பெருவாரியான மக்களின் உணவுத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய முடியும். இத்தகைய நடைமுறை சூழலில் பருவ மாற்று பிரச்சினைகள் காரணமாக நமது உணவு தானிய உற்பத்தி வீழ்ச்சிகள் மற்றும் அவற்றின் விலை உயர்வுகள் (Price rise) போன்றவை பற்றி எதிர்கால கணிப்புகள், நமக்கு உணவு தன்னிறைவு சந்திக்கும் ஆபத்துகளை வெளிச்சம் போட்டு காட்டுவதாக உள்ளது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

உணவு தானிய வளர்ச்சி விகித வீழ்ச்சிகள் மற்றும் விலை உயர்வுகளும்:

வ. எண்	பயிர்	உற்பத்தி இழப்புகள்	விலை உயர்வுகள்
1.	அரிசி	23%	89% விலை உயர்வு
2.	கோதுமை	13%	75% விலை உயர்வு
3.	மக்காச்சோளம்	12%	90% விலை உயர்வு
4.	பிற பயிர்கள்	8%	83% விலை உயர்வு

மேற்கண்ட புள்ளிவிபரங்கள் நாம் பார்க்கும் போது வருகின்ற 2030ல் பருவமாற்று பிரச்சினைகள் காரணமாக ஏற்படும் வேளாண் உற்பத்தி இழப்பு விகிதங்கள் அளவு மற்றும் விலை உயர்வுகள் எதிர்காலத்தில் பெருவாரியான ஏழை எளிய மற்றும் நடுத்தர மக்களின் உணவு உரிமைகளைப் பறிப்பதாக உள்ளது. இதனால் பல கோடி மக்கள் பாதிக்கப்படும் நடைமுறை சூழல் தற்போது மாற்றுப் பயிர்கள் சாகுபடி பெருக்கம் நமக்கு முன்பே உள்ள எதிர்கால வேளாண் வாய்ப்பாக உள்ளது. குறிப்பாக, பருவமாற்று பிரச்சினைகள் தாங்கி வளரும் தன்மை கொண்ட சிறு தானியங்களின் உற்பத்திப் பெருக்கம் வாயிலாக நம்மால் நமது எதிர்கால உணவுத் தேவைகளைச் சந்திக்க முடியும்.

மேற்கண்ட உணவு கோபுர வரைபடம் (Food pyramid) நமக்கு தற்போது உலகில் உள்ள அதிகளவில் பயன்படுத்தாத உணவுப் பொருட்களை வெளிச்சம் போட்டு காட்டுவதாக உள்ளது. இதில் அதிகளவில் சிறு தானியங்கள் காணப்படும் நடைமுறை சூழலில் இவை பருவமாற்று பிரச்சினைகளைத் தாங்கி வளரும் தன்மை கொண்டதாகவும் நமது எதிர்கால உணவு பாதுகாப்பு பிரச்சினைகள், ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகளுக்கும் நல்ல தீர்வுகளைத் தருவதாகவும் உள்ளது.

சிறுதானிய உற்பத்திப் பெருக்கம் தேவைப்படும் சந்தை வாய்ப்புகள் மற்றும் விரிவாக்க முயற்சிகள்

நமது இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்பு உலகம் முழுவதும் பசுமைப் புரட்சியின் (Green revolution) விளைவாக அரிசி மற்றும் கோதுமையின் உற்பத்தி வெகுவாகப் பெருகி நம்மால் பெருவாரியான மக்களின் உணவுத் தேவையைச் சந்திக்க முடிந்தது. ஆனால் அவற்றிற்கு வழங்கப்பட்ட தொடர் ஊக்கம் காரணமாக சிறு தானிய உற்பத்தியில் பெருக்கம் அதிகளவில் காணப்படவில்லை. இருப்பினும் புள்ளி விபரங்களைக் கொண்டு பார்க்கும்போது சுமார் 97% உலக சிறுதானிய உற்பத்தி வளரும் நாடுகளில்

மேற்கொள்ளப்படுவதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. உலகின் மிகவும் பழமையான உணவாக உள்ள சிறு தானியங்கள் முதன் முதலாக நமது நாட்டிலும், ஆப்பிரிக்கா நாடுகளில் தான் உணவு தானியங்களாகப் பழக்கப்பட்டு (Domesticated) வளர்க்கப்பட்டது. இருப்பினும் சிறு தானிய உற்பத்திக்கு அதிகப்படியான ஊக்கம் தரப்படாத காரணத்தாலும் வேளாண் சந்தைகளின் அதிக விலைக்கு கொள்முதல் செய்யும் வகையில் வேளாண் கொள்கைகள் வகுக்கப்படாத நடைமுறைச் சூழல் காரணமாக அவற்றின் உற்பத்தி பெருக்க விகிதம் குறைந்தே காணப்படுகிறது. இத்தகைய நடைமுறைச் சூழலில் சிறு தானியங்களின் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான தேவை மற்றும் முக்கியத்துவம் பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்வது அவசியம்.

சிறுதானியங்களின் முக்கியத்துவம்

<p>நமது பூமிக்கு</p>	<ul style="list-style-type: none"> • சிறுதானியங்கள் மிக வேகமாக வளரும் தன்மை கொண்டது. • இயற்கை முறையில் குறைந்தளவு வேளாண் இடுபொருட்களைக் கொண்டு சாகுபடி செய்ய முடியும். • குறைந்தளவு தண்ணீரில் வளரும் தன்மை கொண்டது.
----------------------	--

<p>நமது விவசாயிகளுக்கு</p>	<ul style="list-style-type: none"> • பூச்சி மற்றும் நோய் தாக்குதல்களால் பாதிப்புகள் கிடையாது. • அதிகளவு மகசூல் கிடைக்கும். • மிகக் குறைவான இயற்கைச் சீற்றங்களைத் தாங்கி வளரும் தன்மை கொண்டது. • உணவு, கால்நடை, தீவனம், உயிரி எரிபொருள் (Bio fuel) உற்பத்தியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. • விவசாயிகளுக்கு நீடித்த மற்றும் நிலையான வருமானம் பெற பெரிதும் துணை செய்கிறது.
<p>உடல்நலப் பிரச்சினைகளுக்கு</p>	<ul style="list-style-type: none"> • நுண்ணூட்டச்சத்துகள் பெற உதவுகிறது. • அதிகளவு புரதச் சத்துகள் மற்றும் வைட்டமின்கள் கொண்டது. • அதிக நார்ச்சத்து மற்றும் உயிரகத்துப்பிகள் (Anti-oxidants) கொண்டது. • அதிகளவு பீனாலிக் அமிலங்கள் மற்றும் பைட்டோ ஹார்மோன்கள் கொண்டது.

இவ்வாறு நமது பூமிக்கும் விவசாயிகளுக்கும் மற்றும் மனிதர்களின் உடல்நலப் பிரச்சினைகளுக்கு உதவும் மற்றும் தீர்வுகளைத் தரும் சிறு தானியங்கள் நமது வளங்குன்றா வளர்ச்சி குறிக்கோள்களை (Sustainable Development Goals) அடையவும் பெரிதும் துணை புரிகிறது. குறிப்பாக, பசி ஒழிப்பு (Zero hunger), நல்ல உடல்நிலை (Good health), ஏற்புடைய வேலை மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி (Decent work and economic growth), பொறுப்புடன் கூடிய நுகர்வு மற்றும் உற்பத்தி (Responsible consumption and production), பருவ மாற்று பிரச்சினைகள் (Climate change issues) மற்றும் பூமியில் வாழ்க்கை (Life on earth) போன்ற வளர்ச்சி இலக்குகளை அடையச் செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

உலக அளவில் சிறுதானிய உற்பத்தி புள்ளி விபரங்கள்:

இந்தியா	38%	மாலி	6%
நைஜர்	12%	சீனா	5%
இதர நாடுகள்	12%	புர்கினா பாசோ	4%
சூடான்	9%	எத்தியோப்பியா	3%
நைஜீரியா	7%	சௌகல்	2%

இவ்வாறு உலக அளவில் நமது நாடு சிறு தானிய உற்பத்தியில் முதலிடத்திலும் அடுத்தபடியாக ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தின் சிறிய நாடுகளே அதிகளவு சிறுதானிய உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதை புள்ளி விபரங்களின் அடிப்படையில் நாம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இந்தியாவில் சிறு தானியங்கள் உற்பத்தி புள்ளி விபரங்கள்:

நமது நாட்டில் பெருவாரியாக சிறுதானியங்களை உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்களைப் பற்றிய புள்ளி விபரங்கள் கீழே தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வ. எண்	மாநிலங்கள்	உற்பத்தி
1.	ராஜஸ்தான்	27%
2.	மஹாராஷ்டிரா	15%
3.	உத்திரப் பிரதேசம்	14%
4.	மத்தியப் பிரதேசம்	8%
5.	குஜராத்	7%
6.	தமிழ்நாடு	4%
7.	ஆந்திரா	2%
8.	பஞ்சாப் மற்றும் சிறு மாநிலங்கள்	2%
9.	உத்தரகாண்ட்	1%

சிறு தானிய உற்பத்தியில் தேவைப்படும் புதிய செயல் திட்டங்கள்:

- தற்போது உலகம் முழுவதும் சிறு தானிய ஆண்டு கொண்டாடப்படும் சூழலில் இவற்றின் முக்கியத்துவம் மனித குலத்திற்கு இவற்றின் பயன்பாடுகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை மேற்கொள்ளச் செய்ய அதிகளவில் பரப்புரை பிரச்சாரங்கள் (Awareness campaign) மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.
- தற்போது மிகவும் குறுகிய காலத்தில் மிகவும் குறைந்த அளவு மழை நீரைக் கொண்டு சாகுபடி

செய்யப்படும் சிறு தானியங்களின் சாகுபடி பரப்பளவை அதிகரிக்கச் செய்வது அவசியம்.

- தற்போதைய பாரம்பரிய பயிர் இனப்பெருக்க முறைகளுக்கு (Traditional plant breeding technique) மாற்றாக புதிய முறையிலான குறுகிய கால திறம் இனப்பெருக்க முறைகளைப் பின்பற்றி அதிகளவு புதிய சிறுதானிய ரகங்களை உருவாக்கி நமது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டும். மேலும் தற்போதைய சாகுபடி முறைகளுக்கு மாற்றாக சிறுதானிய உற்பத்தியை அல்லது சாகுபடி செய்ய அதிகளவு பயிர் தீவிரப்படுத்துதல் (Crop intensification) முறையை விவசாயிகள் பின்பற்றச் செய்வது அவசியம்.
- புதியதாக சிறுதானிய சாகுபடியில் நமது வளர்ச்சி இலக்குகளை அடைய சிறப்பு திட்டங்களை விவசாயிகளின் நில வளம், மண்ணின் தன்மை, வானிலை, நீரின் தன்மை மற்றும் பிற பயிர்களின் சாகுபடி அடிப்படையில் மேற்கொள்ளவும் சாகுபடி செய்யப்பட சிறு தானியங்களை முறையே சேமித்து நுகர்வு சந்தைகளில் விற்பனை செய்யும் வகையில் புதிய கட்டமைப்பு மற்றும் மதிப்புக் கூட்டும் வசதிகளை மேற்கொண்டு நமது சிறுதானிய உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்க வேண்டும்.
- நமது முன்னோடி விவசாயிகள் (Progressive farmers), தொழில் முனைவோர், இனப்பெருக்க நிபுணர்கள் விரிவாக்கப் பணியாளர்கள் முறையே ஒருங்கிணைத்து அவர்களை அதிகப்படியாக சிறுதானிய உற்பத்திப் பெருக்கம் மதிப்புக்கூட்டுதல் மற்றும் சந்தைப்படுத்துதல் வாயிலாக ஒரு உற்பத்திப் பெருக்கத்தை ஏற்பாடாகி செய்ய அதிகளவிலான மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் வாயிலாக அதிகளவிலான மானியங்கள், ஊக்கத்தொகைகள் (Subsidies and Incentives) வழங்கி சிறு தானிய உற்பத்திக்கு தொடர் ஊக்கம் வழங்கப்பட்டால், நம்மால் மிகவும் குறுகிய காலத்தில் சிறுதானிய உற்பத்தியில் மிகப்பெரிய அளவிலான முன்னேற்றத்தை அடையச் செய்ய முடியும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.
- தற்போது கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு (Pregnant ladies) கம்பு மிகவும் உகந்ததாகவும் அவர்கள் உடல் நலத்திற்குத் தேவைப்படும் ஃபோலிக் அமிலம் (Folic acid) அதிகளவில் கம்பில் உள்ளதால் அதனை அவர்கள் அதிகளவு எடுத்துக்கொள்வது அவர்களது உடல் நலத்திற்கு நன்மை என்பதை

அதிகளவு பரப்புரைகள் வாயிலாக நமது நாட்டி பெண்களுக்குத் தெரிவிப்பதன் வாயிலாக நமது வேளாண் சந்தைகளில் கம்பின் தேவையைப் பெருக்கியும், பல லட்சம் சிறு விவசாயிகளை கம்பு சாகுபடியில் ஈடுபடச் செய்து அவர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவ முடியும்.

முடிவுரை:

தற்போது பெருகி வரும் பருவ மாற்று பிரச்சினைகள், மக்கள்தொகை பெருக்கத்திற்கு ஏற்பவும் நமது ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள் பிரச்சினைகளுக்கு உரிய தீர்வுகள் பெறுவதிலும் சிறுதானியங்கள் உற்பத்தி முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இத்தகைய நடைமுறைச் சூழலில் அவற்றின் உற்பத்திச் பெருக்கத்திற்குத் தேவைப்படும் ஆக்கபூர்வமான புதிய முறையிலான இனப்பெருக்க முறைகள் வாயிலாக குறுகிய காலகட்டத்தில் சாகுபடி செய்யப்பட்டு அதிகளவு மகசூல் தரும் புதிய சிறுதானிய ரகங்களை நாம் உருவாக்கவேண்டிய அவசியம். மேலும் சிறுதானிய பாதுகாப்பு மற்றும் மதிப்புக் கூட்டலுக்குத் தேவைப்படும் புதிய சேமிப்பு மற்றும் மதிப்புக் கூட்டு வசதிகளை நாம் பெருக்கவேண்டியது அவசியம். மேலும் மத்திய

மற்றும் மாநில அரசுகளின் வேளாண் மற்றும் வளர்ச்சி துறைகள் வாயிலாக அதிகளவு மானியங்கள் மற்றும் ஊக்கத்தொகைகள் சிறுதானியங்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டும். மேலும் கர்ப்பிணி பெண்களின் உடல் நலத்திற்குப் பெரிதும் உதவும் சிறு தானியங்களின் உற்பத்தி மற்றும் பயன்பாட்டிற்கு அதிகளவிலான விழிப்புணர்வு பரப்புரைகள் வாயிலாக நம்மால் வேளாண் சந்தைகளில் சிறுதானிய உற்பத்தியின் தேவையை உருவாக்கி, அதிகளவு சிறுதானியங்களைச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் பெரிதும் பயன்பெறும்படி உதவ முடியும்.

கட்டுரையாளர், மூத்த விஞ்ஞானி, செயல்பாட்டு மற்றும் பரிணாம சூழலியல் துறை, வியன்னா பல்கலைக்கழகம், ஆஸ்ட்ரியா.

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள்:

முனைவர் தி.ராஜ் பிரவின்: இணைப் பேராசிரியர் (வேளாண் விரிவாக்கம்) வேளாண் கல்லூரி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், செட்டிநாடு - 630102

சீ.கதிரேசன்: வேளாண் விரிவாக்கம் மற்றும் ஊரக சமூகவியல் துறை, தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர் - 641003

அஞ்சலி

இந்தியாவின் தலைசிறந்த வரலாற்றியல் பேராசிரியரும் அயோத்தி பாபர் மசூதி இடிப்புக்கு எதிராகக் கையெழுத்திட்ட அறிவுஜீவிகளுல் ஒருவருமான தோழர் சம்பகலட்சுமி அவர்களின் மறைவுக்கு நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம் அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

கட்டுரை

பின்நவீனத்துவம்: அடிப்படைகளும் அடையாளங்களும்

பாரதிபாலன்

பின்நவீனத்துவம் என்பது இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நவீனத்துவத்திற்கு ஒரு எதிர்வினையானது எனலாம். எனவே பின்நவீனத்துவத்தை நவீனத்துவம் தொடர்பாக மட்டுமே புரிந்துகொள்ள முடியும். பின்நவீனத்துவம் அதன் மையத்தில், நவீனத்துவம் ஆதரிக்கும் ஒன்றை நிராகரிக்கிறது. பின்நவீனத்துவம் பல வழிகளில் நவீனத்துவத்தைப் போலவே தோன்றினாலும், இதன் போக்குகள், அணுகுமுறைகள் நவீனத்துவத்திலிருந்து வேறுபடுகிறது.

பின்நவீனத்துவம் சமகாலத் தத்துவச் சூழலில் ஒரு முக்கியமான அரசியல் நீரோட்டமாக உருவெடுத்து, நவீனத்துவம் குறித்த ஆழமான மற்றும் தொலைநோக்கு விமர்சனத்தை வழங்கியுள்ளது. இது சமூகக் கோட்பாடுகள் விவாதிக்கப்பட்டு மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட அனைத்துப் பாரம்பரிய மற்றும் நவீன வகை சிந்தனைகளுக்கும் சவால் விடுத்துள்ளது.

பின்நவீனத்துவம் பகுத்தறிவு பற்றிய நுட்பமான விமர்சனத்தை வழங்குகிறது; அத்தியாவசியவாதம் மற்றும் உலகளாவியவாதம். உண்மையில், பின்நவீனத்துவம் என்பது தத்துவத்தின் நிலப்பரப்பிற்குள் ஒரு புதிய போக்கு ஆகும்.

பின்நவீனத்துவம் போன்ற விஷயங்களைப் பற்றி சிந்திப்பவர்கள் பின்நவீனத்துவம் என்பது நவீனத்துவத்திலிருந்து விடுபடுவதா அல்லது நவீனத்துவத்தின் தொடர்ச்சியா அல்லது இரண்டுமாதிரி என குழப்பமடைவர்.

முதல்நிலை:

நவீனத்துவத்திலிருந்து வேறுபடுவதாகப் புரிந்து 'கொள்ளப்பட்ட' பின்நவீனத்துவம் என்ற சொல், இருபதாம் நூற்றாண்டின் மேற்கத்தியக் கலாச்சாரத்தின் 'நிஹிலிசத்தை' விவரிக்க 1917 ஆம் ஆண்டில் ஜெர்மன் தத்துவஞானி ரூடால்ஃப் பன்விட்ஸ் என்பவரால் முதன்முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது - இது அவர் பிரெட்ரிக் நீட்சேவிடமிருந்து எடுத்த கருப்பொருளாகும்.

1934 ஆம் ஆண்டில் இலக்கிய விமர்சகர் ஃபெடரிகோ டி ஒனிஸின் படைப்புகளில் இலக்கிய நவீனத்துவத்திற்கு எதிரான பின்னடைவைக் குறிக்க இது மீண்டும் தோன்றியது.

இது முதன்முதலில் 1939 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்தது. இது இறையியலாளர் பெர்னார்ட் ஐடிங்ஸ் பெல் என்பவரால் இரண்டு வெவ்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டது, இது மதச்சார்பற்ற நவீனத்துவத்தின் தோல்வி மற்றும் மதத்திற்குத் திரும்புவதை அங்கீகரிப்பதைக் குறிக்கிறது. மேலும் வரலாற்றாசிரியர் அர்னால்ட் டோய்ன்பீயால் முதல் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய வெகுஜன சமூகத்தின் எழுச்சியைக் குறிக்க, இதில் தொழிலாளர் வர்க்கம் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை விட முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

பின்னர் 1950 களிலும் 1960 களிலும் இலக்கிய நவீனத்துவத்திற்கு எதிரான பிற்போக்குத்தனத்தைக் குறிப்பிட்டு இலக்கியத் திறனாய்வில் இது பயன்படுத்தப்பட்டது. உண்மையில், இலக்கிய ஆய்வுத் துறையில்தான் 'பின்நவீனத்துவம்' என்ற சொல் பரவலான பயன்பாட்டையும், மிகவும் தீவிரமான விவாதத்தையும் பெற்றுள்ளது. இலக்கியத்திற்கான பின்நவீனத்துவத்தின் விளைவுகளையும் வெளிப்பாடுகளையும் கோட்பாட்டுரீதியாகச் சித்திரிக்கப் பல முயற்சிகள் நடந்துள்ளன. இவை அனைத்தும் பொதுவாக வரலாற்று அல்லது முறையான வரையறையின் சிக்கல்களில் இயங்குகின்றன.

பின்நவீனத்துவ நாவல்களின் மேலாதிக்கப் பண்பு, மூலப் படைப்பை எழுதுவது இயலாத காரியம் என்ற பாசாங்கும், அவற்றின் முரண்பாடான கருப்பொருள் 'எழுத்தின் முடிவு...' பற்றி எழுதுவதும் ஆகும். இதன் விளைவாக இயற்கையைவிட

கலையே பிரதிபலிப்புப் பொருளாக மாறியது மற்றும் சுய-நனவான பிரதிபலிப்பு உருவானது.

பின்நவீனத்துவம் 1970 களில், கட்டிடக்கலையில் வந்தது. சர்வதேச பாணியின் பயன்பாட்டின் மிகவும் உலகளாவிய தன்மை பல்வேறு கட்டிடங்களின் வெவ்வேறு செயல்பாடுகளை அடையாளம் காணத் தவறிய வடிவமைப்புகளுக்கு வழிவகுத்தது. வீட்டுவசதி, அலுவலகங்கள் மற்றும் கலாச்சார நிறுவனங்கள் அனைத்தும் ஒரே மாதிரியாகத் தெரிந்தன, இந்த ஸ்டைலிஸ்ட் சீரான தன்மை அவற்றின் சுற்றுச்சூழலுக்கு எதையும் சேர்க்க இயலாமைக்காக விமர்சிக்கப்பட்டது.

பின்நவீனத்துவ தத்துவத்தின் முன்னோடிகள்

பிரெஞ்சு மெய்யியலாளர் ஜீன்-பிராங்கோயின் லியோடார்ட் (1926-98) பின்நவீனத்துவ தத்துவத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். அவர் "பின்நவீனத்துவத்தை மெட்டா கதையாடல்களை நோக்கிய இணக்கமின்மை என்று வரையறுக்கிறேன். இந்த இயலாமை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அறிவியலின் முன்னேற்றத்தின் விளைவாகும்:

லியோடார்டின் கூற்றுப்படி, பின்நவீனத்துவம் என்பது பன்முகத்தன்மையில் நம்பிக்கை அல்லது துண்டாடலைக் குறிக்கலாம்.

மார்க்சிய பிரெஞ்சு தத்துவஞானி ஜீன் பவுட்ரிலார்ட் சமகால சமூகம் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் முன்னணி விமர்சகர்களில் ஒருவராவார், இவர் பெரும்பாலும் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாட்டின் ஆதரவாளராகக் காணப்படுகிறார். பின்நவீனத்துவ சமூகத்தின் நுகர்வுத் தன்மையைத் தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் உதவியுடன் சித்திரிக்க முயன்றார்.

1970 களில் பௌட்ரில்லார்ட் பின்நவீனத்துவத்தில் ஒரு திருப்பத்தைக் கொண்டுவந்தார். நவீன சமூகக் கோட்பாட்டின் வரம்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு புதிய வகையான சமூகப் பகுப்பாய்வை உருவாக்கினார். நவீன சமூகம் மற்றும் கோட்பாட்டின் மீதான ஒரு விமர்சனத்தை முன்வைக்கும் போது, நவீனத்துவத்தின் சகாப்தமும் செவ்வியல் சமூகக் கோட்பாட்டின் பாரம்பரியமும் காலாவதியாகிவிட்டன என்றும், பின்நவீனத்துவ சகாப்தத்திற்குப் போதுமான ஒரு புதுமையான சமூக பகுப்பாய்வு முறை நமக்குத் தேவை என்றும் பவுட்ரிலார்ட் கூறுகிறார்.

மைக்கேல் ஃபூக்கோ (1926-94) பின்நவீனத்துவத்தின் கருத்தை அதிகாரம் / அறிவின் பின்னணியில் வரையறுக்கிறார். மேலும் ஃபூக்கோ தனது தனித்துவமான சிந்தனை முறையில் 'கிளாசிக்கல்'

அறிவார்ந்த சிந்தனையின் அடிப்படைகளை உடைக்கிறார். ஞானம் என்பது மெய்ஞானம், தெய்வீகம் அல்லது உலகளாவியது அல்ல என்று அவர் கூறினார். ஃபூக்கோ உண்மையைப் பற்றிப் பேசவில்லை, மாறாக 'உண்மையின் ஆட்சிகள்' பற்றிப் பேசுகிறார். அதாவது 'உண்மைகளாகக் கருதப்படும்' அறிவின் கட்டமைப்புகள், நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரலாற்று நிலைமைகளின் கீழ். அவர் அறிவு என்பது பரந்த தன்மை கொண்டது என்கிறார்.

அல்ஜீரியாவில் பிறந்த ஜாக் டெர்ரிடா (1930-2004), சமகாலத் தத்துவத்தில் பின்நவீனத்துவத்தின் இடத்தை நிறுவியவர்களில் முக்கியமானவர் மிகவும் துல்லியமாக ஒரு பிந்தைய கட்டமைப்புவாதி என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட இவர், 1960 களின் பிற்பகுதியில் உரைநடைகளின் கவனமான பகுப்பாய்வு, புதுமையான விமர்சனக் கண்ணோட்டம் மற்றும் கடினமான பாணி என்ற வகையில் 1960 களில் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்ட புத்தகங்களுக்காகப் புகழப்பட்டவர்

பின்நவீனத்துவத்தை பின்வருமாறு வரையறுக்கலாம்:

1. பின்நவீனத்துவம் என்ற சொல்லே குறிப்பிடுவது போல, நவீனத்துவத்திற்குப் புறம்பானது. இது உலகளாவியவாதம், பகுத்தறிவுவாதம் மற்றும் அத்தியாவசியவாதம் போன்ற அனைத்து அடிப்படை நவீன கொள்கைகளையும் நிராகரிக்கிறது.
2. மெட்டா-கதையாடல்கள் அல்லது பிரமாண்டமான கதையாடல்கள் என்ற கருத்தையும் இது நிராகரிக்கிறது.
3. உண்மையின் மீதான நவீனத்துவ நம்பிக்கையை இறுதி அடித்தளமாகவும் அது மறுக்கிறது.
4. இது ஹைப்பர்-ரியாலிட்டி மற்றும் சிமுலாக்ரம் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.
5. உள்ளூர்வாதம், சிதைத்தல் போன்ற பல்வேறு புதிய முறைகளை உருவாக்குகிறது.
6. உண்மை, யதார்த்தம், பகுத்தறிவு, பண்பாடு, மொழி ஆகிய வேறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு சமூகத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் உரிய பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும்.

எனவே பின்நவீனத்துவம் என்பது ஒரு சமகால தத்துவமாகும். இது சிதைவு, பிளவு அல்லது பன்முகத்தன்மையின் மீது தனது நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறது மற்றும் அறிவின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் வேறுபட்ட மற்றும் தனித்துவமான முறையில் அதன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

பின்நவீனத்துவத்தின் பண்புகள்:

நவீனத்துவம் மற்றும் பின்நவீனத்துவத்தின் சில ஒத்த பண்புகள் காரணமாக, விமர்சகர்கள் சில நேரங்களில் ஒன்றை மற்றொன்றிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காண்பதில் குழப்பமடைகிறார்கள். பின்நவீனத்துவத்தின் சிறப்பியல்புகளை நவீனத்துவத்துடன் ஒப்பிட்டும், முரணாகவும் விவாதித்தால் அது மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

நவீனத்துவத்தைப் போலவே, பின்நவீனத்துவமும் முழுமையான உண்மை இல்லை. உண்மை ஒப்பீட்டளவில் உள்ளது என்ற கருத்தை நம்புகிறது. பின்நவீனத்துவம் உண்மை என்பது மனிதப் புரிதலில் பிரதிபலிக்கப்படுவதில்லை, மாறாக மனம் தனது சொந்த யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கும்போது கட்டமைக்கப்படுகிறது என்று வலியுறுத்துகிறது. எனவே, உண்மைகளும் பொய்யும் ஒன்றுக்கொன்று மாறக்கூடியவை.

நவீனத்துவம் மேற்கின் கருத்துக்கள், மதிப்புகள், நம்பிக்கைகள், பண்பாடு மற்றும் விதிமுறைகள் மீது நம்பிக்கை வைக்கும்போது, பின்நவீனத்துவம் மேற்கத்திய மதிப்புகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளை மனித அனுபவத்தின் ஒரு சிறிய பகுதியாக நிராகரிக்கிறது மற்றும் பெரும்பாலும் அத்தகைய கருத்துக்கள், நம்பிக்கைகள், பண்பாடு மற்றும் நெறிமுறைகளை நிராகரிக்கிறது.

நவீனத்துவம் அனுபவம் மற்றும் வாழ்க்கையின் ஆழமான உண்மைகளை வெளிப்படுத்த முயற்சிக்கும் அதே வேளையில், பின்நவீனத்துவம் "ஆழமானது" என்று சந்தேகிக்கிறது, ஏனெனில் அத்தகைய கருத்துக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட மேற்கத்திய மதிப்பு முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

நவீனத்துவம் பொருள்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளின் மேற்பரப்பிற்கு அடியில் ஆழத்தையும் உள் அர்த்தத்தையும் கண்டுபிடிக்க முயற்சிக்கும்போது, பின்நவீனத்துவம் வெளிப்புற பிம்பத்தில் கவனம் செலுத்த விரும்புகிறது மற்றும் பொருள்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளின் உட்புறத்துடன் தொடர்புடைய முடிவுகளை எடுப்பதையோ அல்லது அடிப்படை அர்த்தங்களைப் பரிந்துரைப்பதையோ தவிர்க்கிறது.

நவீனத்துவம் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கியத்தில் மையக் கருப்பொருள் மற்றும் ஒன்றுபட்ட பார்வையை மையமாகக் கொண்டிருந்தாலும், பின்நவீனத்துவம் மனித அனுபவத்தை நிலையற்றதாகவும், முரண்பாடானதாகவும், தெளிவற்றதாகவும், முடிவில்லாததாகவும், தீர்மானிக்க முடியாததாகவும்,

முடிக்கப்படாததாகவும், துண்டாடப்பட்டதாகவும், இடைநிறுத்தப்பட்டதாகவும், "பிளவுபட்டதாகவும்" பார்க்கிறது. எனவே, இது முரண்பாடான, துண்டு துண்டான, தெளிவற்ற, தீர்மானிக்க முடியாத, முடிக்கப்படாத, "சிதைந்த" உலகின் பார்வையில் கவனம் செலுத்துகிறது.

நவீன எழுத்தாளர்கள் தங்கள் படைப்புகளை வாசகர்களை மையமிட்டுச் செலுத்துகிறார்கள் என்றால் பின்நவீனத்துவ எழுத்தாளர் ஒரு "திறந்த" படைப்பை உருவாக்குகிறார். அதில் வாசகர் தனது சொந்த அனுபவங்களை, பிணைப்பினை உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் தனது சொந்த அனுபவங்களையும் அதில் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும்

பின்நவீனத்துவ எழுத்தின் சிறப்பியல்புகள்:

பின்நவீனத்துவ எழுத்தாளர்கள் தங்கள் எழுத்தில் கேலியையும் நகைச்சுவையையும் முதலில் பயன்படுத்தவில்லை. ஆனால் பல பின்நவீனத்துவ எழுத்தாளர்களுக்கு, இவை அவர்களின் பாணியின் அடையாளங்களாக மாறின. பின்நவீனத்துவ எழுத்தாளர்கள் இரண்டாம் உலகப் போர், பனிப்போர், சதிக் கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றால் மிகவும் விரக்தியடைந்துள்ளனர். அவர்கள் அதை மறைமுக வழியில் இருந்து பிரிக்க முயற்சிக்கிறார்கள், பின்நவீனத்துவவாதிகள் தீவிரமான விஷயங்களை விளையாட்டுத்தனமாகவும் நகைச்சுவையாகவும் அணுகுவது பொதுவானது.

பின்நவீனத்துவம் மற்றும் இடைநவீனத்துவத்துடன் தொடர்புடைய, பாஸ்டிச் என்பது பல கூறுகளை ஒன்றிணைத்தல் அல்லது "ஒட்டுதல்" என்பதாகும். பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்தில், பல பின்நவீனத்துவ எழுத்தாளர்கள் முந்தைய இலக்கிய வகைகள் மற்றும் பாணிகளின் கூறுகளை ஒன்றிணைத்து, அல்லது ஒரு புதிய கதையாடல் குரலை உருவாக்க அல்லது தங்கள் சமகாலத்தவர்களின் எழுத்து குறித்து கருத்து தெரிவிக்கப் பயன்படுத்துகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, வில்லியம் எஸ்.பர்ரோஸ் அறிவியல் புனைகதை, துப்பறியும் புனைகதை, மேற்கத்தியர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்; மார்கரெட் அட்வட் அறிவியல் புனைகதை மற்றும் விசித்திரக் கதைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்; தாமஸ் பைன்சோன், துப்பறியும் புனைகதை, அறிவியல் புனைகதை ஆகியவற்றின் கூறுகளைப் பயன்படுத்துகிறார்.

மெட்டாபிக்ஷன்:

பல பின்நவீனத்துவ எழுத்தாளர்கள் தங்கள் எழுத்தில் மெட்டாபிக்ஷனைக் கொண்டுள்ளனர், இது

அடிப்படையில், எழுத்தைப் பற்றி எழுதுவதாகும். அதன் தன்மையை வாசகருக்கு உணர்த்தும் முயற்சி, மற்றும் சில நேரங்களில், ஆசிரியரின் இருப்பு. கதையாடலில் வெளிப்படையான மாற்றங்களை அனுமதிக்கவும், காலப்போக்கில் சாத்தியமற்ற பாய்ச்சல்களை அனுமதிக்கவும், அல்லது ஒரு கதை சொல்லியாக உணர்ச்சியின் வேகத்தைப் பராமரிக்கவும் எழுத்தாளர்கள் சில நேரங்களில் இந்த நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். மெட்டாபிக்ஷன் முதன்மையாக நவீனத்துவ இலக்கியம் மற்றும் பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்துடன் தொடர்புடையது என்றாலும், ஹோமரின் கதைகள் மற்றும் சவுசரின் 14 ஆம் நூற்றாண்டின் கேன்டர்பரி கதைகள் வரை காணப்படுகிறது.

ஹிஸ்டோரியோகிராஃபிக் மெட்டாபிக்ஷன்:

இந்தச் சொல் உண்மையான வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் கதாபாத்திரங்களையும் கற்பனை செய்யும் நாவல்களைக் குறிக்க லிண்டா ஹட்சியோனால் உருவாக்கப்பட்டது. உண்மையான வரலாற்று நிகழ்வுகள் அல்லது புள்ளிவிவரங்களை கற்பனை செய்யும் படைப்புகளைக் குறிக்க லிண்டா ஹட்சியோன் "வரலாற்று மெட்டாபிக்ஷன்" என்ற வார்த்தையை உருவாக்கினார்; எடுத்துக்காட்டாக, ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் மரிஜுவானா புகைக்கும் காட்சி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தி பிரெஞ்சு லெப்டினென்ட் வுமன் என்ற நூலில் விக்டோரியன் காலத்தைப் பற்றி ஜான் ஃபெளல்ஸ் விவரிக்கிறார்.

தற்காலிகச் சிதைவு:

நவீனத்துவ புனைகதைகளில் இது ஒரு பொதுவான நுட்பமாகும்: நவீன மற்றும் பின்நவீனத்துவ இலக்கியங்களில் சிதைவு மற்றும் தொடர்ச்சி அல்லாத கதையாடல்கள் மைய அம்சங்களாகும். பின்நவீனத்துவ புனைகதைகளில் தற்காலிக சிதைவு பல்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது, பெரும்பாலும் முரண்பாட்டிற்காக. இந்த இலக்கியத்தில் ஆசிரியர் காலப்போக்கில் முன்னும் பின்னுமாக தாவலாம் அல்லது பொருந்தாத பண்பாடு மற்றும் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இருக்கலாம்.

தொழில்நுட்பக் கலாச்சாரம் மற்றும் ஹைப்ரியாலிடி:

ஃப்ரெடரிக் ஜேம்சன் பின்நவீனத்துவத்தை "பிந்தைய முதலாளித்துவத்தின் கலாச்சார தர்க்கம்" என்று அழைத்தார். அவரது விவாதத்தின் படி, சமூகம் முதலாளித்துவத்தைத் தாண்டி தகவல் யுகத்திற்கு நகர்ந்துள்ளது. இதில் நாம் தொடர்ந்து விளம்பரங்கள், வீடியோக்கள் மற்றும் தயாரிப்புகளால்

தாக்கம் பெறுகிறோம் பல பின்நவீனத்துவ எழுத்தாளர்கள் உண்மையான விளம்பரங்களைப் பிரதிபலிக்கும் தயாரிப்புகளைக் கண்டுபிடிப்பதன் மூலமோ அல்லது தொழில்நுட்பத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியாத சூழ்நிலைகளில் தங்கள் கதாபாத்திரங்களை வைப்பதன் மூலமோ இதை தங்கள் படைப்புகளில் பிரதிபலிக்கிறார்கள்.

சித்தப்பிரமை:

சித்தப்பிரமை என்பது உலகின் குழப்பங்களுக்குப் பின்னால் ஒரு ஒழுங்குமுறை அமைப்பு உள்ளது என்ற நம்பிக்கை. பின்நவீனத்துவவாதிகளைப் பொறுத்தவரை, எந்த ஒழுங்கு முறையும் இல்லை. எனவே ஒழுங்கைத் தேடுவது பயனற்றது மற்றும் அபத்தமானது. பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்தின் முன்மாதிரியாக நீண்ட காலமாகக் கருதப்படும் பைன்சோனின் தி க்ரையிங் ஆஃப் லோட் 49, "தற்செயலான அல்லது சதி - அல்லது ஒரு கொடுமான நகைச்சுவையாக" இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை முன்வைக்கிறது. இது பெரும்பாலும் தொழில்நுட்ப கலாச்சாரம் மற்றும் ஹைபர் ரியாலிட்டியின் கருப்பொருளுடன் ஒத்துப்போகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, கர்ட் வொன்னெகுட்டின் பிரேக்ஃபாஸ்ட் ஆஃப் சாம்பியன்ஸ் படத்தில், டுவைன் ஹூவர் என்ற கதாபாத்திரம் உலகில் உள்ள அனைவரும் ஒரு ரோபோ என்றும், அவர் மட்டுமே மனிதர் என்றும் நம்பும்போது வன்முறையாக மாறுகிறார்.

மேஜிக்கல் ரியலிசம்

மிக முக்கியமான பின்நவீனத்துவ உத்தியான மேஜிக்கல் ரியலிசம் என்பது நிஜமாகவோ அல்லது சாதாரணமாகவோ தோன்றும் ஒரு கதையாடலில் அற்புதமான அல்லது சாத்தியமற்ற கூறுகளை அறிமுகப்படுத்துவதாகும். மேஜிக்கல் ரியலிசம் நாவல்களில் சாதாரண வாழ்க்கையில் நிகழும் கனவுகள், முன்னர் இறந்த கதாபாத்திரங்கள் திரும்ப வருதல், மிகவும் சிக்கலான கதைக்களங்கள், காலத்தின் மாற்றங்கள் மற்றும் தொன்மங்கள் மற்றும் விசித்திரக் கதைகள் கதையின் ஒரு பகுதியாக மாறுவது ஆகியவை அடங்கும். பல விமர்சகர்கள் மேஜிக்கல் ரியலிசம் அதன் வேர்கள் தென் அமெரிக்க எழுத்தாளர்களான ஜார்ஜ் லூயிஸ் போர்கல் மற்றும் கேப்ரியல் கார்சியா மார்க்வெல் ஆகியோரின் படைப்புகளில் கொண்டுள்ளது என்று வாதிடுகின்றனர், மேலும் சிலர் அதை லத்தீன் அமெரிக்க பாணியாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர். ஜார்ஜ் லூயிஸ் போர்ஹெஸின் ஹிஸ்டோரியா யுனிவர்சல் டி லா இன்ஃபாமியா, மேஜிக் ரியலிசத்தின் முதல் படைப்பாக பலரால் கருதப்படுகிறது. இது தவிர, கொலம்பிய நாவலாசிரியர் கேப்ரியல் கார்சியா

மார்க்வெஸின் "தனிமையின் நூறு ஆண்டுகள்" (1967), "கலரா பெருந்தொற்றின் போதான காதல்" (1985), சல்மான் ருஷ்டியின் "இரவின் குழந்தைகள்" (1981), ஹாருகி முரகாமி எழுதிய "கடற்கரையில் காஃப்கா" (2022), எலிசபெத் கிரேவரின் "துக்க கதவு" (1985) ஆகியவை மேலைய மேஜிக் ரியலிசத்திற்கு சில எடுத்துக்காட்டுகள். தமிழிலும் பிற இந்திய மொழிகளிலும் பின் நவீனத்துவப் படைப்பு முற்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன.

தமிழில் பின்நவீனத்துவத்தை அறிமுகம் செய்வவர்கள்:

தமிழவன், எழுத்தாளர் நாகார்ஜுனன், பிரேம், ரமேஷ் பிரேதன் க.பூரணசந்திரன், நோயல் இருதயராஜ், எம்.டி.முத்துக்குமாரசாமி, கோணங்கி, ச.ராஜநாயகம் போன்றவர்கள். ஞானி மற்றும் சிலர் அதை மார்க்ஸியத்துடன் இணைத்து சிந்தனைசெய்தனர். பின்னர் பலர் பின்நவீனத்துடன் படைப்புகளைப் படைத்தளித்தனர்.

கட்டுரையாளர், பேராசிரியர் மற்றும் இயக்குநர் தமிழியல் மற்றும் பண்பாட்டுப்புலம் தமிழ்நாடு திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்ச மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

சிவூவை, சுப்பரபாரதிமணியன்,
விலை: ரூ.1200
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புத்தக
நிலையம், சென்னை

நெசவுத்தொழிலின் ஒரு குறியீட்டுக்களம்

சி.ஆர்.ரவீந்திரன்

மனித வாழ்க்கைக்கு அடிப்படைத் தேவைகளாக இருப்பவை உணவு, உடை, உறைவிடம். இவைகளின் பின்னணியில் மனித உழைப்பு தவிர்க்க முடியாதபடி இருக்கிறது. அதுதான் சமுதாயம் என்ற ஓர் அமைப்பின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. உழைப்பு சக்தியின் தோற்றத்தையும் மாற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் ஒருங்கிணைந்து வரலாற்றை மனிதர்கள் வடிவமைக்கிறார்கள். அந்த வரலாற்றின் உள்ளீடாக அமைந்துள்ள நிகழ்வுகளை ஒருங்கிணைத்து வாழ்க்கையில் வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொண்டு அதை மதிப்பீடு செய்கிறோம்.

இந்த வகையான ஒரு புரிதலையும் அறிதலையும் உணவுபூர்வமாக உள்வாங்கிக்கொண்டு இந்த நாவலில் கொங்கு பகுதியை முன் நிறுத்தி சுப்பரபாதி மணியன் வடிவமைத்திருக்கிறார். அதை வாசிப்பின் வாயிலாக உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

நீர் வளமும் நிலவளமும் மனித வளமும் மிகுந்த இந்தியா அதன் இயல்பிலேயே பன்முகத்தன்மை உடைய ஒன்றாக நின்று நிலவி வந்தது கடந்த 300 வருட உலகின் வளர்ச்சிப் போக்கில் நீண்ட மாற்றங்களின் தாக்கங்கள் இந்தியாவையும் மாற்றி அமைத்தன. கடந்த 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இந்தியாவில் தனித் தன்மைகள் தொடர்ந்து புதிய தாக்கங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு வேகமாக வளரத் தொடங்கின.

அந்த வரலாற்று மாற்றங்களை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு இந்தியாவின் வளர்ச்சியை இவர் மதிப்பீடு செய்கிறார், நாவல் அனுபவம் மூலம்.

ஐரோப்பியரின் வருகை தொடர்ந்து கிறிஸ்தவமும் முகமதிய மதமும் இந்திய மக்களிடையே படிப்படியாக பரவி வாழ்க்கையை மாற்றி அமைத்தன. குறிப்பாக அரேபியர், ஆங்கிலேயர்கள், புரட்சிக்காரர்கள் போர்ச்சுகீசியர் சீனர் போன்ற பிற நாட்டினர் நாட்டையே கைப்பற்றி தொடர்ந்து செயல்பட்டு ஆதிக்கம் செலுத்த முனைந்தனர். காலம் காலமாக அறியாமையிலும் ஏழ்மையிலும் வறுமையிலும் வாழ்ந்து வந்த மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக் குறித்து கிறிஸ்துவ முகமதிய மதங்களின் பரவர்களின் விளைவாகப் புதிய வாழ்க்கையை வடிவமைத்துக் கொள்ளும் மக்களின் மன மாற்றங்களையும் புதிய உறவு நிலைகளையும் தொடர்ந்து அடையாளப்படுத்துகிறார். வரலாற்றின் நீண்ட காலமாகப் பயன்படுத்தாமல் கிடந்த பல வகையான மரபுப் பழக்கங்களைப் பயன்படுத்தி ஒரு சில மனிதர்களின் வாயிலாக இனம் காட்டுகிறார் இந்த நாவலில் கொங்கு மனிதர்களின் அனுபவம் மூலம்.

தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாகப் புதிய தொழில்களையும் வேலை வாய்ப்புகளையும் தேடி விரிந்த நிலப்பரப்பின் பல பகுதிகளுக்கும்

புலம்பெயரும் உழைக்கும் மக்களின் மனப்போக்குகளையும் வாழ்க்கை மாற்றங்களையும் அன்னிய மற்றும் இந்திய மதங்களின் தாக்கங்களையும் தொழிற்சங்க தோற்றங்களையும், வளர்ச்சியையும் தொடர்ந்து பதிவு செய்கிறார்.

பல வகையான இந்திய மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளுக்குள் ஊடுருவும் கிறிஸ்து மதத்தின் பின் தங்கிய வறுமை மிகுந்த ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கையில் வறுமையைப் போக்க முனைவதோடு கல்வி மருத்துவம் புதிய கலாச்சார வாழ்க்கை முறைகளிலும் விரிவான, பரவலான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் அவர்கள் தங்களை உயர்த்திக்கொள்ள வாய்ப்பளித்திருக்கிறார்கள்.

கொங்கு மக்களின் 300 ஆண்டுகளின் வாழ்க்கை மாற்றங்களின் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளைத் தனிப்பட்ட அளவிலும் விரிவான அளவிலும் தகுந்த யதார்த்தமான இயல்பு வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை முன்வைத்தும் மனதை நெகிழ்ச்சியும் விதத்தில் இந்த நாவலை வடிவமைத்து இருக்கிறார்... கிறிஸ்தவக் குடும்பம் ஒன்றின் பல்வேறு தலைமுறை வாழ்க்கையை நெசவாளர் பின்னணியில் ஆரம்பித்து பின்னலாடை தொட்டு வெவ்வேறு வேலை முறை வாழ்க்கையில் மாறுபடுவதை இந்த நாவல் காட்டுகிறது.

நாவலை மூன்று பாகங்களாக பிரித்து தொழிலிலும் அதன் உற்பத்தி உறவுகளிலும் நிகழ்ந்த மாற்றங்களையும் வழக்கு போக்குகளையும் தகுந்த தகவல்களையும் அடிப்படை ஆதாரங்களையும் முன்வைத்து எதிரும் புதிர்மான மனப்போக்குகள் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் புலப்படுத்துகிறார்.

கதை சொல்லும் மரபிலிருந்து மாறுபடும் கற்பனையான களங்களைத் தவிர்த்து, வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் பின்னணியில் மாறிக்கொண்டிருக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையை நம்பகத் தன்மையுடன் விளக்குகிறார். இதற்கு ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்துவ வாழ்வின் ஆதாரங்கள் உதவுகின்றன.

வளர்ச்சி குறைந்த ஒரு காலகட்டத்தில் கைத்தொழில் அளவில் கைத்தறி நெசவு போன்றவை வளர்ந்ததைத் துல்லியமாகச் சித்திரிக்கிறார்.

அறிவியல் பொருளாதார வளர்ச்சியின் விளைவாக கைத்தொழிலைக் குறைத்து இயந்திரங்களின் உதவியால் உற்பத்தியில் அளவு மாற்றங்களையும் இரண்டாவது பாகத்தில் சித்திரிக்கிறார். மின்சக்தியையும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நெசவுத் தொழிலை பெருமளவுக்கு நவீனப்படுத்திய செயல்முறைகளையும் மூன்றாம் பாகத்தில் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

இதற்காக கோவை மாவட்டத்தின் சோமனூர், செகனந்தாளி கிராமம், திருப்பூர் மற்றும் வேலூர், திருப்பத்தூர் ஆகிய ஊர்களைக் களனாகக் கொள்கிறார்.

ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் நெசவுத் தொழிலாளர்கள், மில் தொழிலாளர்கள் போதிய அளவுக்கு வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவுசெய்ய நிகழ்த்திய வரலாற்று சிறப்பு மிகுந்த போராட்டங்களின் வாயிலாக உரிமைகளைப் பெற முயன்ற நிகழ்வுகளையும் இவர் ஆவணப்படுத்தி இருக்கிறார். இதில் கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல்களின் வாயிலாக விவரிப்புகளையும் குறைத்து எளிய உரைநடையின் வாயிலாக கருத்துப் பரிமாற்றங்களை நிகழ்த்திக்கொள்ளும் புதிய உத்தியைக் கையாண்டு உள்ளார்.

மதக் கருத்துக்களைக் கூட தர்க்கரீதியாகவும் உரையாடலின் வாயிலாகவும் பரிமாறிக் கொள்ளும் முறையில் மாறுபட்ட ஒரு முறையைக் கையாண்டு உள்ளார்.

வெவ்வேறு காலக் கட்டத்தில் மொழியின் மாறுபாடும் காட்டப்படுகிறது என்பதும் முக்கியமானது.

கடந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அரசியல் தலைவர்களையும் அவர்களின் தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களையும் அதன் விளைவுகளையும் ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் நேரடியாகவும் வெளிப்படையாகவும் சித்திரித்துக் காட்டுகிறார். அதில் நெசவு, பஞ்சாலை தொழில்கள் முதன்மை பெறுகின்றன. அங்கங்கே மாறுபட்ட மனிதர்களின் சித்திரிப்பு வாயிலாக கதைத்தன்மையைக் கையாண்டாலும் வரலாற்றுத் தன்மையையும் எதார்த்தத்தையும் தவிர்க்கவில்லை.

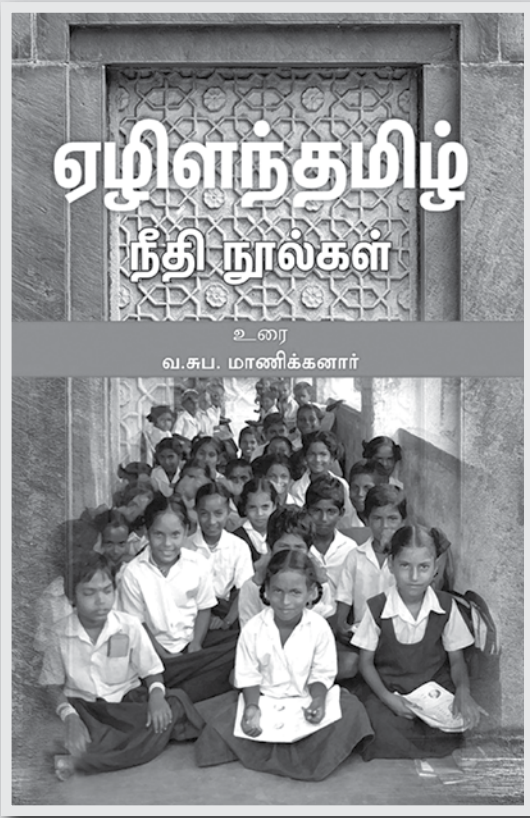
300 ஆண்டுக் கால மனித வாழ்க்கையை நிகழ்ச்சிகளின் சித்திரிப்பு வாயிலாகக் காட்டி மாறுபட்ட ஒரு வாழ்க்கை வரலாற்றைப் புதிய முறையில் அறிவுப்படுத்தும் வகையில் இந்த நாவல் வடிவமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

மாறுபட்ட பல்வேறு கதைகளின் தொகுப்பாகவும் அசலான நமது காலத்து வரலாறாகவும் அமைந்துள்ள “சிலுவை” நாவல் ஏராளமான வரலாற்று நிகழ்வுகளை அரசியல் சமூகம் ஆன்மீகம் தொழில்நுட்பம் கொண்டதான வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் கலாச்சார பண்பாட்டு தன்மைகளைக் கடந்த 300 ஆண்டுகளின் காலகட்டத்தில் உள்ளடக்கிய மாறுபட்ட ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்தில் சிலுவை நாவலைப் படைத்திருக்கிறார் சுப்ரபாரதிமணியன். கடந்த நூற்றாண்டுகளைக் கொங்கு பகுதி சார்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை வரலாறாகச் சிலுவை நாவல் விளங்குகிறது.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்.

ஏழிளந்தமிழ்: குழந்தைகளுக்கான மரபுவழி செய்யுள் பாடத்திட்டம்

ஆ. கார்த்திகேயன்

செய்யுள் கற்பித்தல் நீண்ட நெடிய மரபு கொண்டது. செய்யுளை ஒதுவதற்கேற்ப அருஞ் சொற்பொருளைச் சுட்டல், சந்தி, புணர்ச்சி விதிகளால் செய்யுளைப் பிரித்துக் காட்டல் பதப்பொருளைத் திரட்டிப் பொழிப்புரை தருதல், போன்ற படிநிலைகள் செய்யுள் கற்பித்தலில் உள்ளன. நமது குழந்தைகள் நமது செய்யுள் பாடல்களைக் கற்கவேண்டி ஓளவையார் போன்ற புலவர் நேர்த்தியான, எளிமையான பாடல்கள் உருவாக்கி உள்ளனர்.

- 1) ஆத்திசூடி
- 2) கொன்றை வேந்தன்
- 3) மூதுரை
- 4) நல்வழி
- 5) வெற்றி வேற்கை
- 6) நன்னெறி
- 7) உலகநீதி

இவற்றுள் முதல் நான்கு நூல்கள் ஓளவையாராலும் ஐந்தாவது நூல் அதிவீரராம பாண்டியராலும், நன்னெறி சிவப்பிரகாசராலும் உலகநீதி உலோகநாதராலும் படைக்கப்பட்டன. இவைதாம் இங்கு ஏழிளந்தமிழ் என்று சுட்டப்பெறுகின்றன. இத்தொகுப்பினுள் அடங்கியுள்ள செய்யுட்களுக்கு பேராசிரியர் வ.சுப.மாணிக்கனார் உரை எழுதியுள்ளார். அவரது உரையும் செய்யுள் நுட்பமும் கற்பித்தல் கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கியுள்ளன. (Pedagogic principles). இப்பாடல்களில் வரும் கருப்பொருளை (thematic or idea-tional content)

பெளத்த, சமண சமய அறக்கோட்பாட்டுடனும், திருக்குறள் போன்ற தமிழ் அறநூல்களுடனும் ஒப்புநோக்கிக் காணலாம். ஔவையார் என்ற பெயரே பெளத்தத்தோடு தொடர்புடைய பெயரோ?

அரிச்சுவடி அறிமுகம்:

"அறஞ் செய விரும்பு" என அறக்கருத்துகளைப் பட்டியலிடும்போதே அவற்றுடன் அரிச்சுவடியையும் கலந்து (integrate) வழங்குகின்ற முறை மிகவும் கவனிக்கத் தக்கது. "அறஞ் செய விரும்பு" முதல் "அஃகஞ் சுருக்கேல்" என்பது வரை உயிரெழுத்துகள். அறஞ் செய விரும்பு என்பதனை அடுத்து ஆறுவது சினம் வருவதால் அ குறில் என்பதும் ஆ நெடில் என்பதும் (contrast) வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகிறது. உச்சரிப்புப் பயிற்சி இந்த இணைகளைக் (pair of words) கொண்டு கற்பித்து விடலாம்.

"கண்டொன்று சொல்லேல்" முதல் "அனந்த லாடேல்" வரை மெய்யெழுத்துகளை அறிமுகம் செய்யும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

மொழி முதல் வரும் மெய்கள், (Initially occurring consonants) மொழி முதல் வாரா மெய்கள் (Initially non-occurring consonants) என்ற நிலையில் பாடல்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளவற்றை நிதானிக்கலாம். மெல்லின எழுத்துகளில் ஞகரம், நகரம், மகரம் ஆகிய மூன்றும் சொல் முதல் வரும்.

"ஞயம் பட வுரை"
"நன்றி மறவேல்"
"மன்று பறித்துண்ணேல்"

மற்ற மூன்று மெய்யெழுத்துக்கள் மொழி முதல் வாரா. எனவே அவற்றை இடையில் வைத்து செய்யுள் அமைந்துள்ளன.

"இணக்கமறிந் திணங்கு"
"அனந்த லாடேல்"

எழுத்து தன்னையே சுட்ட முதலில் வரலாம். இதனை உணர்த்த "ஙப்போல் வளை" என்ற செய்யுள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே இடையின யெழுத்துகள் வருகை முறையையும் (distribution) கவனிக்கலாம். உயிர், மெய் எழுத்துகளைத் தொடர்ந்து உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் அணி வகுக்கின்றன.

"கடிவது மற
காப்பது விரதம்
கிழமைப் படவாழ்
கீழ்மை யகற்று
குணமது கைவிடேல்
கூடிப் பிரியேல்"

க, கா, கி, கீ, கு, கூ என உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் வரிசையில் உள்ளன.

ஔவையார் படைத்த கொன்றை வேந்தன் தொகுப்பிலும் உயிர், மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள், என்ற நிரலில் செய்யுள்கள் அமைந்துள்ளன. "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" / "ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று" / "இல்லற மல்லது நல்லற மன்று" / "ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்" இங்கும் நெடுங்கணக்கு அறிமுகப்படுத்தி இருப்பதை அறிக!

சொற்களஞ்சியம்:

ஏழிளந்தமிழ் பாடல்களில் சொற்கள் எளிமையும் கடினமும் கொண்டு விளங்குவதனைக் காணலாம். அறம், சினம், ஆலயம், ஐயம், தேட்டை, ஈயார், போன்ற புதுச்சொற்களைக் கற்பிக்க வாய்ப்புள்ளது. தந்தை, தாய், அன்னை, பிதா போன்ற உறவுமுறைச் சொற்கள் அறிமுகப்படுத்தலாம்.

யானை, பூனை, பாம்பு, தேரை போன்ற விலங்குகளின் பெயர்கள் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். தென்னை முதலாய மரங்களைக் கற்பிக்க வாய்ப்புள்ளது. குழந்தைகளுக்கேற்ற சொந்தேர்வுக்கும் பலவித பொருள் உறவுகளை (Sense relations) தொடர்பு படுத்திக் காட்டவும் முடியும். ஒரு சொல் பல பொருள், பல சொல் ஒரு பொருள், எதிர்ச்சொல், ஆகுபெயர் போன்றவற்றைப் பொருள் உறவுகள் என்பர்.

எளிய வாக்கியங்கள்:

தமிழ் மொழி அமைப்பில் இரு வகையான வாக்கியங்கள் எளிமையான அமைப்பைக் கொண்டவை. ஒன்று: 1) பெயர்+பெயர் (பயனிலை) எண்ணற்ற வாக்கியங்களை இவ்வமைப்பில் உருவாக்கலாம். ஆத்திசூடியில் உள்ள பாடல்களில் பெரும் பகுதியை இந்த அமைப்பில் அடக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக:

"ஏற்பது இகழ்ச்சி"

இச்செய்யுளில் 'ஏற்பது' என்பதும் 'இகழ்ச்சி' என்பதும் தொழிற்பெயர் தாம். முதலில் வருவது எழுவாயாகவும், இரண்டாவது வருவது (பெயர்) பயனிலையாகவும் தொழிற்படுகின்றன. இம்மாதிரியான வாக்கியங்கள் வினையற்ற வாக்கியங்கள்.

'ஆறுவது சினம்'
'காப்பது விரதம்'
'ஏவாமக்கள் மூவாமருந்து'
'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்'
'மோனம் என்பது ஞான வரம்பு'

இவை யாவும் வினையில்லா வாக்கியங்கள்.

எளிய வினையோடமைந்து உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் வரும் செய்யுள் பலப்பல.

'ஐய மிட்டுண்'
'ஓப்புர வெழுகு'
'ஙப்போல் வளை'
'ஞயம்பட வுரை'
'இயல்வது கரவேல்'

எளியவற்றிலிருந்து கடினத்தை நோக்கிச் செல்வது கற்பித்தல் விதி. இவ்விதியை நமது பாரம்பரிய குழந்தைகளுக்கான பாடல்களில் பயன்படுத்தி இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

தீருப்புரை (Repetition):

எழுத்து, அசை, சீர், சொல், தொடர், வாக்கியம் ஆகிய மொழிக்கூறுகளைத் திருப்புரையாகப் பயன்படுத்துவது இலக்கிய உத்தியாகும். ஏழிளந்தமிழ் இவ்வுத்தியை வெற்றிகரமாகக் கையாண்டுள்ளது. ஆத்திசூடியில் -ஏல் என்னும் எதிர்மறை ஓட்டு திரும்பத் திரும்ப வந்து ஓசை நயம் பயக்கின்றது. எ-கா:

"மறவேல் / இடங்கொடேல் / விளம்பேல் / பேசேல் /இகழேல்"

அவ்வாறே கொன்றை வேந்தன் செய்யுள்களில் முதற் சீரும் மூன்றாவது சீரும் எதுகை பெற்று வருவது (இரண்டாம் எழுத்து திருப்புரையாக) ஓசை இன்பம் தருவதோடு சொல்ல வரும் கருத்தையும் வலியுறுத்துவதாய் அமைந்துள்ளன. எ-கா :

"அன்னையும் ----- முன்னறி
ஆலயம்----- சாலவும்
இல்லறம்----- நல்லறம்
ஈயார்----- தீயார்
ஏவா----- மூவா "

திருப்புரை உத்தி எளிதாக மனப்பாடம் செய்வதற்கும் ஏதுவாக அமைகிறது. மூதுரையில் அடிதோறும் எதுகை அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. 'வேண்டாம்' என்ற சொல் திருப்புரையாக வந்து சில பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. "ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்" என்ற பாடலில் வேண்டாம் என்ற சொல் திருப்புரையாக வந்து ஒழுங்கமைவு தருகின்றது. இப்படிப் பல கோணங்களிலும் ஒலி, ஓசை நயம் ஆகியவற்றைக் கற்பிக்க

ஏழிளந்தமிழ் வழிவகை செய்கிறது.

கருத்து வளம்:

என்றும் எல்லா மக்களுக்கும் பொருந்தும் படியான நல்ல வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வளமான கருத்துகளை ஏழிளந்தமிழ் வாரி வழங்குகின்றது. நல்லவற்றைத் தேர்வு செய்து குழந்தைகட்கு வழங்கலாம். கல்வி, வேளாண்மை, விருந்தோம்பல், சுற்றத்தோடு வாழ்தல், அறம்

செய்தல், தீயவற்றினின்றும் விலகியிருத்தல், தாய் தந்தை பேணுதல் போன்ற கருத்துகள் (Themes) கொண்ட பாடல்கள் உள்ளன. "ஆற்று வெள்ளத்தினால் உண்டாகும் மேடும் பள்ளமும் போலச் செல்வம் வளரும் குறையும் ; ஆதலால் வந்து இருப்பவர்களும் குச் சோறு இடுங்கள்; தண்ணீரும் கொடுங்கள். அதனால் மனம் தூய்மையுற்று விளங்கும் "(நல்வழி). பொருள் இருக்கும் போதே அறத்தைச் செய்க என்பதை வலியுறுத்தும் இப்பாடல் போல பல உள்ளன. "அறஞ் செய விரும்பு" என்ற ஒற்றை வரிப் பாடல் முதல் நான்கு வரி வெண்பா வரை பாடல்களை அளவு கருதித் தேர்வு செய்யலாம்.

இலக்கிய வளம்:

ஏழிளந்தமிழில் உள்ள பாடல்கள் இலக்கிய வளமும் நலமும் பெற்று மிளிக்கின்றன. சொல்ல வரும் செய்தியை நேரடியாகப் பளிச்சென்று சொல்லுதல் பல பாடல்களில் காண்கின்றோம். "சீரைத் தேடின ஏரைத் தேடு" சிறப்பாக வாழ விரும்பின் உழு தொழிலைச் செய் என்று நேரடியாக சொல்ல வந்ததைச் சொல்லுதல். இதற்கு மாறாக குறிப்பாகப் பொருளை உணர்த்துவதும் சில செய்யுள்களில் காணப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, " யானைக்கில்லை தானமும் தருமமும்" யானைக்கு நீண்ட கை இருப்பினும் அது தானமும் தருமமும் செய்வதில்லை. செல்வம் பெருகி இருப்பவரெல்லாம் தானம் செய்வதில்லை. செய்வதற்கு மனம் வேண்டும். சொன்னதைக் கொண்டு சொல்லாததைக் குறிப்பால் உணர்தல் செய்யுள் பயிற்றுவித்தல் பாற்படும்.

இப்பாடல்களில் உவமையும் உருவகமும் அமைந்த பாடல்கள் உள்ளன.

"பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகும் என்னாகும் / மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்",

"அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவை போல்",

மடைத்தலையில் ஓடுமீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடி யிருக்குமாம் கொக்கு",

நற்றா மரைக்கயத்தில் நல்லன்னம் சேர்ந்தாற்போல்"

இப்படிச் சிறந்த உவமைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கற்பிக்கலாம்.

சோர்க்கை விதிகள்:

பேரா. வ.சுப.மாணிக்கனார் தமிழுள்ளம் கொண்டவர். குழந்தைகளுக்காயினும் சந்தி, புணர்ச்சி விதிப்படி செய்யுள் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவரது அவா. செய்யுளை எளிமைப்படுத்துகிறோம் என்று சீரையும் அசையையும் குலைப்பது அவருக்கு உடன்பாடன்று. இரட்டைக்காப்பியங்கள்

பதிப்புரையில் முன்னுரையில் இதனை வலியுறுத்துவார்.

உயிர் முன் உயிர்
உயிர் முன் மெய்
மெய் முன் உயிர்
மெய் முன் மெய்
குற்றயிர் முன் உயிர்
குற்றயிர் முன் மெய்

இவை அடையும் மாற்றங்களைக் குழந்தைகள் கற்க வேண்டும் என்பதே அவரது அறிவுரை.

- 1) ஞாயம்பட வுரை (உரை)
- 2) இல்லற மல்லது நல்லற மில்லை
- 3) உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு.
- 4) குற்றம் பார்க்கிற் சுற்ற மில்லை
- 5) புணை தல்லது நெடும் புனல் ஏகேல்.

புணை மீது அல்லது என்றோ; குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை என்றோ எளிமைப்படுத்தி அச்சிட்டுக் கற்பதை அவர் பரிந்துரை செய்யவில்லை. ஒரு சில விதிகள், தான். அவற்றை மாணவர்களுக்குத் தொடக்கத்திலேயே கற்பிக்க வேண்டும்.

முடிவுரை:

ஏழிளந்தமிழில் குழந்தைகளுக்கேற்ற அருமையான பாடல்கள் உள்ளன. அவை நமது பழைய புலவர்களால் பல காலகட்டங்களில் எழுதப்பட்டவை.

எளிமையை மனதில் கொண்டு படைக்கப்பட்டவை. பண்டை தமிழ்ச் செய்யுட்களைக் கற்கச் சாளரங்களாக விளங்குகின்றன. தற்கால குழந்தைக் கவிஞர்களின் பாடல் மிகவும் எளிதானவை. மொழி கற்பிப்பது தனி மனிதனின் மொழி நடத்தையை மாற்றியமைப்பது மட்டுமன்று. அது ஒரு மொழி வளர்ச்சியோடு தொடர்புடைய நடவடிக்கையுமாகும். நமது செய்யுள், இலக்கியங்களைக் கற்பதும் கற்பிப்பதும் நல்ல மனப்பாங்கு (positive attitude) உருவாக அடிப்படையாக அமையும். குழந்தைகளுக்கு இளமையிலே இதனை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏழிளந்தமிழ் இதற்கு உற்ற துணையாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

குறிப்பு:

தஞ்சை பேரா.மு இளமுருகன் இல்லத் திருமண 'விழாவில்' ஏழிளந்தமிழ் நூல் பங்கேற்றவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இக்கட்டுரைக்கு இந்நூலே தரவுத்தளம். அவர்க்கு நன்றி.

துணை நூல்கள்:

- 1) ஏழிளந்தமிழ், (2023) வெளியீடு: ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் திருவருள் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.
- 2) சிவத்தம்பி, தமிழ் கற்பித்தலில் உன்னதம். நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் லிமிடெட், சென்னை

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர்

வாழ்த்துகள்

தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை சார்பில் வழங்கப்படும் தமிழ் மாமணி 2023க்கான விருது பெறும் எழுத்தாளர் கொ.மா.கோதண்டம் (ஆய்வுத்தமிழ்) மற்றும் க.பூர்ணச்சந்திரன் (படைப்புத்தமிழ்) உள்ளிட்ட விருதாளர்களுக்கு நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

கட்டுரை

சிவராஜ் கவிதைகளில் சமூகப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள்

- கோ.திருநாவுக்கரசு

இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கது புதுக்கவிதையாகும்.

கற்பனைகள் ஆசையோடு குதித்தெழும்போது சுவையான கவிதை பிரசவமாகிறது. எண்ணங்கள் தடையின்றி இதிலிருந்து இதுவரை என்ற வரம்பின்றி பிரவாகம்போல் ஓடும்போது அபூர்வமான முத்துக்கள் சிதறுகின்றன என்று கண்ணதாசன் புதுக்கவிதைக்கு விளக்கம் அளிக்கிறார்.

அந்த வகையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஆத்தங்கரைப்பட்டியில் பிறந்த கவிஞர் சிவராஜ் கிராமத்தை விட்டு நகரத்துக்கு வந்தவர்களில் இவரும் ஒருவர். தங்களது பூர்வீக இருப்பிடத்தைப் பற்றி நினைவுகூரும் தருணங்கள் கவிஞனுக்கு வாய்த்துவிடுகிறது.

தன்னுடன் பால்யத்தில் வாழ்ந்த நண்பர்கள் குறித்தும் தமக்கு கற்பித்த ஆசிரியர்களையும் நினைகூர்ந்து இந்த ஏக்கம் கவலையெல்லாம் கவிதைகளாக மாறும்போது அக்கவிதைகளின் வழியே

முழு கிராமத்தின் அவலங்களையும் கிராமத்தின் துயரங்களையும் பதிவு செய்யும் கவிஞனாகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொள்வது இயல்பாகப் பலருக்கும் அமைந்துவிடும். அவ்வகையில் சிவராஜின் கவிதைகளில் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் குறித்து இக்கட்டுரை ஆய்கின்றது.

சமுதாயம்

சமூகம் சமுதாயம் ஆகிய இரு சொற்களும் மக்கள் கூட்டம் என்ற எளிமையான பொருள் உடையனவாகும். சமூகம் என்ற சொல் ஓர் இனத்தைப் பற்றியும் அவ்வின மக்கள் நாட்டைப் பற்றியும் அல்லது உலக மக்கள் அனைவரையும் குறிப்பதாக அமைகின்றது. அது பயன்படுத்தப்படும் இடத்துக்கும், பிரச்சனையின் தன்மைக்கும் ஏற்ப இதனுடைய பொருள் வரையறை அமைகின்றன.

“சமூகம் - கூட்டம் திறம்” என்றும், சமுதாயம் - கூட்டம், சங்கம், பொதுவானது, மக்களின்திறன், பொருளின் திறன், உடன்படிக்கை

(வையாபுரிப்பிள்ளை, 1997) என்றும் கழகத்தமிழ் அகராதி இச்சொல்லுக்குப் பொருள் தருகிறது என எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை கூறுவார்.

சமூகப் பண்பாடு

ஒரு சமூகத்தின் மதிப்புகளைப் பாதுகாத்து, வழிமுறையினரும் பேணத்தகும் அளவில் கற்பிப்பது இச்சமூகத்தின் பண்பாடாகும். பண்பெனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுக்குதல் (அ.விசுவநாதன் (உ.ஆ.), 2011) என்று கலித்தொகை குறிப்பிடுகின்றது.

பண்பாடு பற்றி அறிஞர் கூறும்போது பண்பாடு என்னுஞ்சொல் அண்மைக்கால ஆக்கமாகும். எனினும் பண்பு, பண்புடைமை, பண்படுத்துதல் முதலிய சொற்கள் இதற்குமுன் வழக்கில் உள்ளவையாகும். இது குறித்து வள்ளுவர் அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை ஆகிய ஐந்து பண்புநலன்களின் கூட்டத்தை பண்புடைமை என்று, அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு ஐந்துசால் பூன்றிய தூண் (பரிமேலழகர் (உ.ஆ.), 1976) வள்ளுவர் கூறியுள்ளதை உணரமுடிகிறது.

உலகில் பலவகை உயிரினங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு உயிரினமும் தமக்குள் தொடர்புகொண்டு கூட்டு வாழ்வை மேற்கொண்டு வருகின்றன. இது உலக இயற்கையாக அமைந்துள்ளது. உலகில் முதலில் தோன்றிய மனிதர்களும் ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து குழுக்களாகவும், நாடோடிகளாகவும் வாழ்ந்துள்ளனர். இங்ஙனம் சேர்ந்து வாழும் அமைப்பும் சமுதாய விழுமியமாக அமைகிறது.

ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பில் ஒரு பொது வாழ்க்கை வழியைப் பின்பற்றிக் கூட்டாக வாழும் மக்கள் தொகுதி சமுதாயம் (Community) எனப்படும். இது மக்கள் ஒன்றுகூடி ஒன்றுபட்ட எண்ணத்துடன் ஓர் இடத்தில் வாழும் அமைப்பைக் குறிக்கின்றது (ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார், வாழ்வியல் களஞ்சியம் தொகுதி -8, 1991) விளக்கம் கூறுவதைக் காணலாம்.

வேளாண் சமூகத்தையும், அவர்களின் உற்பத்தி ஈடுபாட்டையும் அதன் மீதான நேசத்தையும் தமது கவிதைகளில் கவிஞர் சிவராஜ் பதித்துள்ள நிலையை, தண்ணீர் பாய்ச்சி

.....
நடவு நட்டு
நீர்பாய்ச்சி
களை எடுத்து

.....
கதிர் அறுத்து
போர் அடித்து
பொற்குவியலாய்
நெற்குவியலை
மூட்டைகளாய்
வண்டியில் ஏற்றி
இறக்கினேன்
பண்ணையார் வீட்டில் (சிவராஜ், 2004)

இக்கவிதையில் தண்ணீர் பாய்ச்சி, ஏர் உழுது, விதை விதைத்து, நாத்து பறிச்சு, சேரடிச்சு, நடவு நட்டு, களை எடுத்து, கதிர் அறுத்து, போரடித்து, மூட்டை கட்டி வண்டியில் ஏற்றி பண்ணையார் வீட்டில் இறக்கினான் என்று தொழிலாளியின் உழைப்பு களவாடப்படுவதையும், முதலாளி என்னும் நிலை இன்னும் இருப்பதையும் பொதுமைச் சிந்தனை இல்லையே என்று நெஞ்சம் குமுறுவதையும் காணமுடிகிறது. பொதுவாக, எல்லா மக்களிடத்தும் சரிநிகர் சமானம் என்னும் நிலை வர வேண்டும் என்று பொது விழுமியப் பண்பாட்டை கவிதை மூலம் பறைசாற்றுகிறார்.

மேலும் மேற்கண்ட கவிதைக்கு வலிமை சேர்ப்பதாக மனிதன் தனித்து வாழும் இயல்புடையன் அல்லன். கூடிவாழும் இயல்பு கொண்டவன். இந்தக் கூட்டு வாழ்க்கையைச் சமுதாயம் என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றோம். இந்தச் சமுதாய அமைப்பில் இருக்கும் குறைபாடுகளும் வறுமைக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. தனியுடைமைச் சமுதாயத்தில் ஒருவர் எவ்வளவு நிலத்தை வேண்டுமானாலும் சேகரித்துக்கொள்ளலாம். எத்தனை தொழில்கள் வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம். இதனால் நிலமும் மூலதனமும் தொழில்நுட்பங்களும் வலிமை படைத்த சிலரிடத்தில் இன்னும் குவிகின்றன. ஏனையோர் அங்கு கூலிக்கு உழைப்பவர்களாக நிற்கின்றனர்.

இவர்களுக்குக் கிடைக்கும் கூலியின் மதிப்பு இவர்களின் உழைப்பின் மதிப்பைவிடக் குறைவாகவே உள்ளது என்பதை, கவிஞர் மு.மேத்தா 'அறுவடை' என்னும் தலைப்பில் அமைந்த கவிதையில்,

அறுத்த நெல்லை - எடுத்துப்போக
ஆள் வருவாரு - பொன்னா
ஆள் வருவாரு - நெல்லை
அள்ளிக்கிட்டு - நமக்குக் கொஞ்சம்
கூழ் தருவாரு (மு.மேத்தா, 2017)

என்று நிலமற்ற விவசாயிகளின் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதையும், உழைத்தவர்கள் மனம் நொந்து புலம்புவதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு நிலமென்பது ஏட்டில் பதிந்த அறிக்கையாகும். தாழ்த்தப்பட்டோர் பயன்படுத்த வேண்டிய தரிசு நிலங்களைப் பலரின் பிடியிலிருந்து மீட்பதென்பது பெரும் சவாலாக அமைகிறது என்ற கவிஞர் மு.மேத்தாவின் கருத்து கவிஞர் சிவராஜின் கவிதைக்கு வலிமை சேர்ப்பதாக அமைந்துள்ளதை பொது பண்பாட்டு விழுமியமாகக் காணமுடிகிறது.

'வரவுத் திருவை' என்னும் கவிதையில் ஒருநாள் பகல் பொழுதை கழிக்க பெரும் பாடுபடும் மக்களின் வாழ்க்கையை சக அக்கறையோடு படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார் கவிஞர் சிவராஜ்.

வரவுத் திருவையை அரைச்சுட்டுத் தர்ரேன்னு
தூக்கிட்டு போனவ கொண்டாந்து போடுறதா, கனம்
பொறுக்காமல் இறங்கும் திருவை வரகு என்ற

தானியத்தை உமிபோக்கி எடுப்பதற்காக, காட்டாத்துல
ஓலை எடுத்தாந்து சாக்குத் துணி வச்ச பூசி பட்டு
போட்டாச்சு. வரகை அரைக்க கொடுக்கிறவங்க வரகு
மூட்டையைக் கொண்டு வந்து கொடுக்க மாட்டாங்க.
நாமே எடுத்து வந்து புள்ளைங்களை தூங்க வைச்சு,
காஞ்ச திருவையில் சாணி மொழுவி ஒணத்தி
வரவள்ளி போட்டு திருவையைப் பூட்டி இழுத்தா,
கைமாத்தி கைமாத்தி விடிய விடிய வரவள்ளி போட்டு
இழுத்து, பசியெடுக்க யெடுக்க பச்சத் தண்ணிய
குடிச்சிக்கிட்டு புடிங்கிக்கிட்டு வரும் திருவக்குச்சிய
அடிச்சிக்குட்டு, தலை சுத்துனாக்க வெத்தலையைப்
போட்டுக்கிட்டு

வெளக்க கொளுத்தி
கொஞ்சமா வச்சிக்கிட்டு,
உமிய தள்ளிவிட்டு
பீராய்ஞ்சு பொடச்சு
கலஅரிசி அளந்தாக்க
படிஅரிசி கிடைக்கும்
பகல் பொழுது ஓடும்
சுழலும் திருவைபோல்

(சிவராஜ், 2003)

ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கைப்
போராட்டத்தையும், வறுமை நிலையையும் சமூக
அக்கறையோடு எடுத்துக்காட்டுவதோடு வறுமை
இன்னும் ஒழிக்கப்படவில்லையே என்று கவிஞர்
வருந்துவதைக் காணமுடிகிறது.

ஒரு நாடு பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அங்கு
நிமிர்ந்து நிற்கும் மலைகளையும், வளைந்தோடும்
நதிகளையும் விளைந்துள்ள பயிர்களையும் கவிஞர்கள்
குறிப்பிடுவது வழக்கம். தமிழ்க் காப்பியங்களில்
காணப்படும் நாட்டுப் பாடல்கள் யாவும் இத்தகைய
மரபைப் பின்பற்றியுள்ளன.

‘பெருமை பேசுதல்’ என்னும் நிலையிலிருந்து
‘உண்மை பேசுதல்’ என்னும் நிலைக்கு கவிதையின்
உள்ளடக்கம் இங்கு மாறியுள்ளது. பச்சை
வயல்களும் பனிமலை நதிகளும் மட்டுமல்ல பசித்த
வயிறுகளும் தான் பாரதமாகும் (மீரா, 1982)

என்னும் கவிதை வளங்கள் மிகுந்திருந்தும்
நம் நாட்டில் வறுமை இன்னும் ஒழியவில்லையே
என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. பசித்துன்பம்
ஒழியும் வரை பச்சை வயல்களிலும் பனிமலை
நதிகளிலும் நாம் பெருமை கொள்ள முடியாது
என்னும் உணர்வையும் இக்கவிதையில் கவிஞர் மீரா
எடுத்துக்காட்டியிருப்பது மேற்கண்ட கவிஞர் சிவராஜ்
கவிதைக்கு வலுவூட்டுகிறது.

‘செப்புக்காசு’ கவிதை ஒரு கிராமிய மனிதனின்
மனசை வாழ்வோடு சேர்த்துக்கட்டி, சுமைபோல
சுமப்பதையும், அதிலுள்ள ஓர் ஆன்மா என்றுமே
தவித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

அதில்வரும் அண்ணன் வாழ்க்கைப்பாடு,
எவ்வளவு சொல்லியும் மாளாது.

கரும்புக்குத் தண்ணிகட்ட
இரும்பருவா எடுக்கையிலே
நெஞ்சு வலிக்குதுன்னு
நின்ன அண்ணன்
குனிஞ்சதுதான்
நின்ன அண்ணன்
குனிஞ்சதுதான்
குனிஞ்சது குனிஞ்சதுதான்

(சிவராஜ், 2019)

மனித மனங்களில் உள்ள வலிகளின் உச்சத்தை,
இதைவிடவும் எழுதிவிட முடியாது. வயிற்றுப்
பசிக்காகப் போராடும் மக்களின் வறுமை நிலையை,
சித்திரை மாதத்துப் பணியில் நித்திரையைத்
தொலைத்து, சாணம், எடுத்து வாசல் பெருக்கி,
கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்து வருகையில் அடுப்பில்
கஞ்சி வெந்திருக்கும், ஏனம் கழுவி நீராரம் குடிக்க
கோழி கூவும், அக்கம் பக்கத்து ஒப்படியாள்
மருமவளோடு அஞ்சாறு மைல் இருக்கும் முந்திரிக்
காடடைந்தால் பொழுது விடியும். மரத்தின்கீழ்
குனிந்து சருகையெல்லாம் சீய்த்தால் கிடைத்தாலும்
கிடைக்கும் ஒண்ணு ரெண்டு கொட்டை, பாம்பை
மிதித்தும் கேள் கொட்டிய இடத்தில் புகையிலை
வைத்தும் வயிற்றுக்காய் விரையும் படலம். காலில்
தைத்த காரமுள்ளின் வலி செருப்பாய் ஆகும்.
சேலையில் ஏறிய ஊவம்பழம் பிள்ளையின் நினைவாய்
குத்தும், நா வறண்டு பசியெடுக்கையில் முந்திரிக்காய்
பறித்து தொண்டையை நனைத்தால் கரகரப்பாய் குரல்
மாறும்.

உச்சி வெயில் மண்டையைப் பிளக்கையில்
மேலப்பள்ள கிழவி குளத்தில் கலங்கலாய்
கிடக்கும் ஓலத்தண்ணியில் விழுந்து எழுந்தால்
உடம்பெல்லாம் வியர்க்குராய் சேடைப்பூத்து
எரியும். குளவி கொத்தி கண்ணு
வீங்கியிருக்கும், முந்திரிப்பால் பட்டயிடமெல்லாம்
வெந்து போயிருக்கும். திக்குதெச தெரியாமல்
திரும்பி வருகையில் மேலக்காத்து ஆளத்தள்ளும்,
கண்ணு

மண்ணு தெரியாமல் மண்ணள்ளித் தூத்தும்
கொதிக்கும் வாரி மணலில் நடந்து கால்கள்
கொப்பளித்துப் போகும்.
மெல்லக் கடை வந்து எடைக்குப் போட்டா
பாதி விலையிலும் பாதி சொல்வான் பாவி.
தோலின் விலைக்கே பருப்பையும் கொடுத்து
வீட்டுக்கு வந்தால்,

வெட்டி வெட்டி, இழுத்த
பிள்ளையின்
காய்ச்சலுக்காய்
இரவெல்லாம்
இவளும் எரிவாள்
விளக்கோடு

(சிவராஜ், 2019)

வறுமையைப் போக்க விடியற்காலத்தே எழுந்து
முந்திரிக்கொட்டையைச் சேகரித்து அதை விற்பனை

செய்து அவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை வைத்து தம் வறுமைப்பசியைப் போக்க வீட்டுக்கு வந்தால், பிள்ளையின் நிலைகண்டு விடியும்வரை எரியும் விளக்கோடு விளக்காய் தாயும் விழித்திருக்கும் நிலையை நிதர்சனமாய், உண்மையாய் தம் எழுத்துகள் மூலம் வறுமைநிலை தாண்டவமாடும் சூழலை சமூக அக்கறையோடு எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

செவலையெனும் சித்தப்பா, கவிதையில்,
பொய்ய வயக்காட்டில்
இடுப்ப மட்டும் சேற்றிலே
தவழ்ந்து கொண்டு வரும்பொழுது
செவலையைப் பார்க்க பாவமா இருக்கும்
அன்னக்கி அதுக்கு
புண்ணாக்கு கிடைக்கும்
அது நடந்ததெல்லாம்
நேர்கோடாக்கினால்
ஆசியாக் கண்டத்தையே
அளந்து வந்திருக்கும்
அப்பா போனதுக்கப்புறம்
செவலைதான்
எங்களுக்கு சோறு போட்டுச்சு
மூட்டை ஏத்தி வந்தப்ப
கால் முறிஞ்ச செவலையை
அடிமடாய் ஏற்றிப் போனான் யாவாரி.
எங்களை விட்டுப் பிரிந்த
செவலை இறந்து போனாலும்
எந்தத் தப்பிலாவதும்
தவுலிலாவதும்
அழுதுகொண்டுதான் இருக்கும்
எங்களைப் போல (சிவராஜ், 2003)

மேற்கண்ட கவிதை முத்தாய்ப்பாய் இத்தொகுப்பில் உள்ளது. ஆநிரைகளை விட்டுவிட்டு, உழவனின் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அது நடந்ததெல்லாம் நேர்கோடாக்கினால், ஆசியாக் கண்டத்தையே அளந்து வந்திருக்கும். பொய்ய வயக்காட்டில் இடுப்பு மட்டும் சேற்றிலே தவழ்ந்துகொண்டு வரும்பொழுது செவலையைப் பார்க்க பாவமாக இருக்கும். அன்னிக்கு அதுக்கு புண்ணாக்கு கிடைக்கும்.

அப்பா போனதுக்கப்புறம் செவலைதான் சோறு போட்டுச்சு, எங்களை விட்டுப் பிரிந்த செவலை இறந்து போனாலும் எந்தத் தப்பிலாவதும் தவிலிலாவதும் அமுதகொண்டுதான் இருக்கும் எங்களைப் போல. இந்தக் கவிதை முடியும் இடத்தில் நமக்குக் கண்ணீர்த்துளி தொடங்கிவிடும். நல்ல கவிதைகள் அழவைக்கும், ஒரு நாள் எழவைக்கும் அந்த சக்தி சிவராஜின் கவிதைகளுக்கு இருக்கிறது. இக்கவிதை உண்மையைப் பேசுகிறது கவிதைக்கும் கவிஞனின் வாழ்க்கைக்கும் தொடர்புள்ள பண்பாட்டு விழுமியத்தைக் காட்டுகிறது.

முடிவுரை

சமூக மக்களின் வாழ்க்கையில் நடைபெறும் அவலங்களையும் வறுமைக்கோட்டையும், அவர்கள் ஒரு வேலை சாப்பாட்டுக்கு வழியின்றி போராடும் மக்களின் வாழ்க்கையையும் உண்மைச் சம்பவங்களையும் தம் கவிதைகளில் பதிவிட்டுள்ளார். சமுதாயச் சூழலைப் பல வகைகளில் சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளார். மனிதன் நல்வாழ்வெய்திட வறுமை என்னும் பெருநோயைப் போக்க வேண்டும் என்று தம் கவிதைகளில் மானிடத்துக்கு எடுத்தியம்பியுள்ளார். இது போன்ற கவிதைகளின் மூலம் தன்னையும் இன்றுவரை நிலைநிறுத்தி கொண்டுள்ளார்.

நடைமுறையில் உள்ள பல்வேறு சிக்கல்களும் கவிதையாக உருவெடுத்திருக்கின்றன. சமூகத்தை நோக்கி மனம் வெதும்பி பாடியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகள் பல்வேறு காலங்களில் பலவித எதிர்ப்புகளைத் தாண்டி சமூக சிக்கல்களையும், சமூக அவலங்களையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டு, தனிமனிதனைச் சீர்படுத்தும் வகையிலும் சமூகத்தைத் திருத்தும் வகையிலும் ஏராளமான கவிதைகள் வந்துள்ளன. அந்த வகையில் கவிஞர் சிவராஜின் கவிதைகள் மெய்ப்பித்துக் காட்டுகின்றன. மக்களிடையே காணப்படும் நல்விழுமியங்கள் காலத்துக்கே மாற்றம் பெறும் சூழலையும் இவரது கவிதைகளில் பதிவிட்டுள்ளார் என்பதை அறிய முடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. சிவராஜ் (2004), எழுத்தின் நிஜங்கள், பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, முதற்பதிப்பு.
2. சிவராஜ் (2019), கிளையின் மீதொரு குளம், படி வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு.
3. சிவராஜ் (2003), நிலமிசை, காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு.
4. சிங்காரவேலு முதலியார், ஆ. (1991), வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி-8, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
5. பரிமேலழகர் (உ.ஆ.) (1976), திருக்குறள், கழக வெளியீடு, சென்னை.
6. மீரா (1982), ஊர்வலம், விஜயா பதிப்பகம், கோவை, நான்காம் பதிப்பு.
7. மு.மேத்தா (2017), கண்ணீர்ப் பூக்கள், கவிதா பப்ளிகேஷன், சென்னை.
8. விசுவநாதன் அ. (உ.ஆ.) (2011), கலித்தொகை மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி.) லிட்., சென்னை.
9. வையாபுரிப்பிள்ளை. எஸ் (1997), கழகத்தமிழ் அகராதி, திருநெல்வேலி சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 13 ஆம் பதிப்பு.

கட்டுரையாளர், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

27.11.2023 அன்று திண்டுக்கலில் செளந்தரராஜா வித்யாலயா (CBSE) பள்ளியுடன் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் இணைந்து நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை பள்ளியின் முதல்வர் திருமதி. லூசியா ரெமி அவர்கள் திறந்துவைத்தார். இதில் பள்ளி ஆசிரியர்கள், மாணவ - மாணவிகள், என்சிபிஎச் கிளை மேலாளர் அய்யப்பன் மற்றும் விற்பனையாளர்கள் நடராஜன், சரவணன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஓடு லேண்ட்லோசுள்!

**உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள்
தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற
புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்**

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட..
41-பி, சிடகோ இண்டஸ்டிரியல் என்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

பிப்ரவரி மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

1168	542	3087	3097	6304	3625	3979	2158
1881	7775	3089	3096	6305	3626	4070	2159
3629	5688	3090	3098	6307	6863	8962	7777
3627	5686	3091	3099	6308	7830	8963	7778
6455	6862	3092	3100	6309	7972	8960	3631
2064	3624	3093	6301	6310	896	8961	2824
2823	3086	3094	6302	1880	3977	2156	2825
7776	3088	3095	6303	2154	3978	2157	3628

தனி இதழ் ₹ 45.00
ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00,
ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00
சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106,
திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554,
சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726,
ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773,
விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

கட்டுரை

இலக்கிய வரலாற்று வரைவியல், |
இரா. சீனிவாசன்,
பரிசல் புத்தக நிலையம், சென்னை, 2022.
ரூ. 380/-

பன்மொழிச் சூழல் இயல்புக்கு மாறாகவே இருக்கும்

முனைவர் கே. பழனிவேலு

தமிழில் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் ஏராளமாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அனைத்துப் பல்கலைக்கழகப் பகுதி ஒன்றுக்கான தமிழ் மொழிப்பாடத்திட்டத்திலும் ஓர் அலகு என்ற அளவில் நான்கு தாள்களிலும் இலக்கிய வரலாறு கற்பிக்கப்படுகின்றது. இளநிலைத் தமிழ்ப் பாடத்திட்டங்களில் ஒன்று அல்லது இரண்டு தாள்களாகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பாடமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழக அரசின் போட்டித் தேர்வுகளில் தமிழ் மொழி வரலாறும் இலக்கிய வரலாறும் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. இதனால் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் அங்காடி மதிப்புடையவையாக மாறியிருக்கின்றன. அங்காடி மதிப்புடைய பொருள்கள் பல தரத்தில் பல விலைகளில் பல்கிப் பெருகுவதைத் தடுத்துவிட முடியாது என்பது உண்மையாகும். பரவலான வாசிப்பு, வேலை வாய்ப்புக்கு அடிப்படையாக இருத்தல், வணிக வாய்ப்பு, பொருள்களின் / நூல்களின் பெருக்கம் ஆகியவற்றால் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் தரத்தை நோக்கிச் சென்றிருக்க வேண்டும். மாறாக, விலை மலிவை முன்வைத்துத் தரமற்ற பொருள்களின் / நூல்களின் உற்பத்தி நிகழ்ந்துகொண்டே இருக்கின்றது.

ஆய்வு நூல்களைவிட இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் வணிக மதிப்பு உடையவையாக இருப்பதனால் மிகுதியாக வெளிவருகின்றன. நண்பர்களின் உதவியால் பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்துவிடலாம்; தெரிந்தவர்களைக் கொண்டு மாணவர்களை வாங்கச் செய்துவிடலாம் என்ற எண்ணத்திலும் ஏராளமான இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. எல்லோரும் வாழ்வில் ஒரு முறையாவது கவிதை எழுதிவிடுவதைப் போல எல்லாத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களும் ஓர் இலக்கிய வரலாற்று நூலை எழுதிப் பார்த்துவிட விரும்புகின்றார்களோ என்று நினைக்குமளவுக்கு இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் தமிழில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு இலக்கிய வரலாற்று நூலை எழுதுவது ஆசிரியர்களுக்கு எளிதாக இருக்கின்றது. நான்கு இலக்கிய வரலாற்று நூல்களைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு ஓர் இலக்கிய வரலாற்று நூலை எழுதிவிடுகின்ற நூட்பம் கைவரப்பெற்றவர்களாகப் பெரும்பாலான இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஒரே தகவலும் தொடரியல் மாறுபாடும் உடையவையாகப் பெரும்பாலான இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. இலக்கிய வரலாற்றுக்கான ஓர் அமைப்பாக்கம் உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது. அந்த அமைப்பாக்கத்தில் அடுத்தடுத்த நூல்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. அதாவது, செங்கல் அறுப்பதைப் போல இலக்கிய வரலாற்று நூல்களும் அறுத்தெடுக்கப்படுகின்றன. தமக்கு முன்னர் வெளிவந்துள்ள இலக்கிய வரலாற்று நூல்களிலிருந்து வேறுபட்டு, கூடுதல் தகவல்களுடன் அல்லது கருத்துகளை முன்வைக்கும் முறைமையால் வேறுபட்டு வெளிவந்துள்ள நூல்கள் மிகச் சிலவே ஆகும். தொடக்கால இலக்கிய வரலாற்று நூல்களையும் கால அடிப்படை மற்றும் இலக்கிய வகைமை அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட நூல்களையும் தவிர்த்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ள நூல்களைத் தொகுத்து ஆராய்ந்துபார்த்தால் இலக்கிய வரலாறுகள் எவ்வாறு தமிழின் புலமை மரபை ஒரு சட்டகத்திற்குள் அடக்கிவிட்டிருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள இயலும். புதிய செய்திகளோ, ஆராய்ச்சி மனப்பாங்கோ இன்றி முந்தைய தகவல்களே திருப்பத் திரும்ப முன்வைக்கப்படுகின்றன. பல்கிப் பெருகிவரும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் மதிப்புரைக்கோ, திறனாய்வுக்கோ உட்படுத்தப்படுவதே இல்லை. அதனால் இந்நூல்களின் நகலாக்க முறைகளும் போதாமைகளும் ஒப்புக்காகக் கூடப் பேசப்படுவதில்லை.

தமிழில் இலக்கிய வரலாறுகள் வெளிவந்துள்ள அளவுக்கு இலக்கிய வரலாறுகள் பற்றிய ஆய்வுகள் நிகழ்ந்ததாகவோ அவை நூல்களாக வெளிவந்ததாகவோ அறிய இயலவில்லை. கா. சிவத்தம்பியின் தமிழில் இலக்கிய வரலாறு (வரலாற்று எழுதியல் நோக்கு) என்ற நூல் வெளிவந்த பிறகு இலக்கிய வரலாறு

பற்றிய ஒரு மாறுபட்ட பார்வை உருவாகியுள்ளது. அதன் பிறகு, ஒரு சில இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வுகள் நிகழ்ந்திருந்தாலும் (இந்நூலாசிரியர் சில ஆய்வுகளின் தலைப்புகளை இந்நூலில் அளித்துள்ளார். இருந்தாலும்) அவை நூல்வடிவம் பெற்றுப் பரவலாக அறியப்பட்டனவாகத் தெரியவில்லை. இந்தச் சூழலில் இலக்கிய வரலாற்று வரைவியல் என்ற பெயரில் வெளிவந்திருக்கும் இரா. சீனிவாசனின் நூல் மிகுந்த கவனம் பெறுகின்றது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் ஒரு சட்டகத்திற்குள் அடங்கிவிட்ட நிலையில், அச்சட்டகத்தை மறுதலிப்பதுடன், இலக்கியம் தோன்றிய இடத்திற்கு, சமூகத்திற்கு முதன்மையளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடன் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு முழுவதையும் காட்டுவதாகத் தமிழில் தோன்றியுள்ள இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் இல்லை என்னும் கருத்தை முன்வைத்து, இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் அமையவேண்டிய முறைகளை விவாதித்துச் செல்லும் இந்நூல், 1.முன்னுரை 2.இலக்கிய வரலாறும் மொழியும் 3.இலக்கிய வரலாற்றின் நோக்கமும் தரவுகளும் 4. தமிழ் இலக்கியத்தின் பன்முகத் தன்மை 5.தமிழ் இலக்கியத்தின் மையமற்ற வளர்ச்சி 6.கலைகளுக்குப் பொதுக் கூறுகள் 7.வழக்காறும் நூல் உருவாக்கமும் 8.தமிழரின் சமஸ்கிருத ஆக்கங்கள் 9.நாட்டிய சாத்திரம் 10.அரண்மனைத்தோட்டமும் சோலையும் அரச ஆதரவும் இலக்கிய உருவாக்கமும் என்னும் பத்துத் தலைப்புகளில் அமைந்துள்ளது.

இந்நூலின் முன்னுரை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் பல்வேறு பரிமாணங்களை மீள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதற்கேற்ற விவாதங்களை முன்வைத்துச் செல்கின்றது. இலக்கிய வரலாற்றையும் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வுகளையும் வேறுபடுத்திக் காணவேண்டும் என்பதைச் சுட்டி இதுவரை வந்துள்ள நூல்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு முழுவதையும் உள்ளடக்கியதாக அமையவில்லை என்பதையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் விரிந்த எல்லை எழுத்து மரபுக்குக் முந்தைய வாய்மொழி மரபிலிருந்து நோக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் வற்புறுத்துகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண மரபுகள் சமஸ்கிருத மரபுகளிலிருந்து பிறந்தவை என்ற கூற்றினைப் பல்வேறு வாதங்களின் வழியாக மறுத்து சமஸ்கிருத மரபோ தமிழ் மரபோ இரண்டுக்கும் வாய்மொழி மரபுகளே அடிப்படையாக இருந்துள்ளன என்ற கருத்தை நிலை நிறுத்துகின்றது. இதனால், வாய்மொழி மரபிலிருந்து இலக்கிய மரபினைத் தொடங்கவேண்டும் என்று கருத்தினை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்கின்றது. ஒரு சமூகத்தின் மரபுகளைப் பதிவு செய்துள்ளதனாலேயே கருத்துகள் அனைத்தும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள மொழிக்குரியதாகிவிடாது என்ற கருத்தை இந்நூல் முன்வைக்க முயன்றுள்ளது.

டேவிட் ஷூல்மன் (தமிழின் வாழ்க்கை வரலாறு 2016), இரா.நாகசாமி (Mirror of Tamil and Sanskrit 2012) ஆகியோரின் நூல்கள் மூல மரபாக சமஸ்கிருத மரபையும் அதிலிருந்து கிளைத்தாகத் தமிழ் மரபினையும் சுட்டுகின்றன. வேதநெறி, ஆகமம், தொன்மம் ஆகிய சொல்லாடல்களால் கட்டப்பட்ட அந்நூல்களுக்கான மறுப்புரையை அளவையியல் நெறியில் முன்வைப்பதற்கான சாத்தியங்கள் இருப்பதை இந்நூலின் முன்னுரை வெளிப்படுத்துகின்றது. மேலும், இலக்கியம் தோன்றுவதற்கான சமூகப் பின்னணி, மொழியும் இலக்கியமும் அடைந்துள்ள பண்பட்ட நிலை ஆகியவை இலக்கியம் தோன்றுவதற்கான காரணிகளாக இருந்த முறைமை ஆராயப்பட வேண்டும் எனச் சுட்டுகின்றது.

பொதுவாக இலக்கிய வரலாறுகள் இலக்கியம் என்று வரையறை செய்யப்பட்டவற்றை (குறிப்பாக எழுத்தாக்கம் பெற்றுள்ளவற்றை) மட்டும் தரவாக எடுத்துக்கொண்டுள்ளதைச் சுட்டி, இத்தரவுகளின் அடிப்படையில் எழுதப்படும் வரலாறு ஒரு பக்கச் சார்பானதாகவும் இலக்கியங்களின் இயக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளாதவையாகவுமே இருக்கும் என இந்நூல் சுட்டுகின்றது. இலக்கியத்தை அது எழுதப்பட்டுள்ள அல்லது வழங்குகின்ற மொழியுடன் மட்டும் பொருத்திப் பார்க்காமல் ஒட்டுமொத்தச் சமூகத்துடனும் பொருத்திப் பார்க்கவேண்டும் என்றும் ஆக்கம் உருவான பகுதிகள், ஆக்கத்தை உருவாக்கியவரின் சமூக நிலை, சமயம் முதலியவற்றையும் இலக்கிய வரலாறு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் எனவும் சுட்டுகின்றது. இலக்கியங்களை அவை தோன்றிய சமூகத்துடனும் சமயத்துடனும் பொருத்தி ஆராயப்பட்ட பல இலக்கிய ஆய்வுகள் தமிழில் வெளிவந்துள்ளமையைத் தமிழ் ஆய்வு வரலாற்றில் காணமுடிகின்றது. பள்ளு இலக்கியங்கள் சமூகவியல் பார்வை (கோ. கேசவன்), மெலிவாரும் நலிவாரும் சேக்கிழாரும் (அ. மார்க்ஸ்), சிற்றிலக்கியங்கள் சில பார்வைகள் (அ. மார்க்ஸ்), பேரரசும் பெருந்தத்துவமும் (க. கைலாசபதி), இளங்கோவடிகள் யார் (தொ.மு.சி. ரகுநாதன்) போன்ற ஆய்வு நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்துள்ளன. இவை மார்க்சிய இயங்கியல் சார்ந்து எழுதப்பட்டிருப்பது தற்செயலானதன்று. அது போலவே, சேரநாட்டு இலக்கியங்கள், கொங்குநாட்டு இலக்கியங்கள், நாஞ்சில் நாட்டு இலக்கியங்கள் என நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. அது போலவே தமிழில் சமயம் சார்ந்து உருவாகியிருந்த இலக்கியங்கள் பற்றியும் (சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம், கிறித்தவம், இஸ்லாமியம்) நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. இவையன்றி வட்டாரம் சார்ந்த மக்களின் பண்பாடு, இலக்கிய வளம் பற்றியும் நூல்கள் (கெடலக்கரை நாகரிகம்) வெளிவந்துள்ளன. ஆனால், இந்நூல்களில் சுட்டப்பட்டிருக்கும் கருத்துகளை இலக்கிய வரலாற்று நூல்களை எழுதியுள்ள அறிஞர்கள் கவனத்தில் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

எழுத்து வடிவில் எழுதப்பட்டவற்றை, அச்சில் வெளிவந்துள்ளவற்றை மட்டுமே இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் கவனத்தில் கொண்டிருப்பதைச் சுட்டி, இத்தகு குறுகிய தரவுகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்படுவது எவ்வாறு முழுமையான வரலாறாக அமையமுடியும்? என்ற வினாவினை இந்நூலாசிரியர் எழுப்புகின்றார். அச்சேற்றப்படாமல், ஓலைச்சுவடிகளிலேயே பல நூல்கள் அடைபட்டுக் கிடைப்பதையும் வாய்மொழி மரபில் அல்லாமல் எழுத்துமரபில் அமைந்திருந்தாலும் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு அவை மூலமாக அமையாமல் இருப்பதையும் இந்நூல் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. தமிழ் இலக்கிய மரபில் உருவான பல நூல்கள் விளிம்புக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளதையும் அவற்றை உள்ளடக்காதவரை இலக்கிய வரலாறுகள் முழுமையானதாக ஆக முடியாது என்பதையும் நூல் சுட்டுகின்றது. அதே நேரம், “எல்லா ஆக்கங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இலக்கிய வரலாறு அமையவேண்டும். அப்போதுதான் ஒரு சமூகம் எந்த அளவுக்குச் சிந்தனை வளத்துடன் இயங்கியுள்ளது என்பதை அறியமுடியும். இலக்கியம் அல்லது நூல் என்பதை மொழியுடன் மட்டும் தொடர்புபடுத்தாமல் ஒட்டுமொத்தச் சமூகத்துடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கவேண்டும்” (ப. 21) என்ற கருத்தை நூல் முன்வைக்கின்றது.

எழுதப்பட்டுள்ள இலக்கியமும் அது அமைந்திருக்கும் இலக்கிய மரபும் சமூகத்தின் விளைபொருளாகும். அந்த வகையில் தமிழ்ச் சமூகத்தில் வழங்கிவரும் பல்வேறு ஆக்கங்கள் இலக்கிய மரபின் பின்புலத்தில் ஆராயத்தக்கனவாகும். விதிவிலக்காக ஒரு சில நூல்கள் வெளிவந்திருந்தாலும் பெரும்பாலான தமிழிலக்கிய வரலாறுகள் இலக்கிய மரபுகளின் தொடர்ச்சி, மாற்றம் ஆகியவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டு உருவானதாகத் தெரியவில்லை. எழுத்து வடிவில் அமைந்த, குறிப்பாக அச்சேறிய, பரவலான வாசிப்புக்கு உள்ளானவற்றை மட்டுமே கவனத்தில் கொண்டு இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால், இலக்கிய வரலாற்றில் உள்ளடங்காத ஏராளமான தமிழ் ஆக்கங்கள் அமைந்து கிடப்பதை இந்நூல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் பரவலாகக் காணப்படும் தொன்ம ஆக்கங்களும் தலபுராண ஆக்கங்களும் வடமொழி நூல்களின் வழிவந்தனவாகவே கருதப்படுகின்றன. ஆனால், அவை புழங்குகின்ற இடமாகவும் உருவாக்கப்பட்ட இடமாகவும் தமிழ் நிலப்பரப்பே திகழ்கின்றது. இந்த முரண்பாட்டினைத் தமது ஆய்வுப் பொருளாகக்கொள்ளும் இந்நூல், மொழியை இலக்கிய வரலாற்று வரைவியலுக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் இடத்தையே அடிப்படையாகக் கொள்ளவேண்டும் என வற்புறுத்தி அதற்கான அளவையியல் பூர்வமான காரணங்களையும் சுட்டுகின்றது. வடமொழியில் அமைந்துள்ள பல தொன்ம ஆக்கங்களையும் தமிழ் இலக்கிய

வரலாற்றுக்குள் கொண்டு வரவேண்டிய தேவை இருப்பதை இந்நூல் வலியுறுத்துகின்றது. இலக்கியம், கலை ஆகியவை எந்த மொழியில் இருந்தாலும் அது தான் ஒரு நிலப்பரப்பு சார்ந்தே தோன்றுகின்றது என்பதால் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு மொழியை அடிப்படை அலகாகக் கொள்ளாமல், மொழி தோன்றிய நிலத்தின் மரபினை அடிப்படை அலகாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை முதன்மையான கருத்தாக நூல் சுட்டுகின்றது.

பழங்காலத்தில் தோன்றிய நூல்கள் தனி ஒருவரால், ஒரு மனிதரின் தனிப்பட்ட சிந்தனையால் தோன்றியிருக்க முடியாது என்ற கருத்தை நூல் தெளிவாக முன்வைக்கின்றது. இலக்கிய நூல்கள், இலக்கண நூல்கள், ஆகமங்கள், தலபுராணங்கள், தத்துவ நூல்கள், சிற்ப நூல்கள், இசை நூல்கள் எனப் பல நூல்களும் வழக்காற்றில் இருந்தே உருவாகியுள்ளன என்ற கருத்தை நூல் பல்வேறு சான்றுகளுடன் எடுத்துரைக்கின்றது. இந்நூல்கள் வழக்காற்றிலிருந்து உருவானதால் வழக்காறுகள் மக்களின் பொதுக்கருத்தாக இயங்கியுள்ளதைக் காட்டி இவ்வழக்காறுகளே எந்த மொழியில் உருவான நூலுக்கும் பொது மூலங்களாகத் திகழ்ந்துள்ளன என்கின்றது. இதன் மூலம் ஒரு நூலாக்கத்தில் மொழி கருவி மட்டுமே என்ற கருத்தை நூல் முன்வைப்பதுடன், நூலின் கருத்துக்குத் தனி ஆசிரியரோ, தனி மொழியோ உரிமை கொண்டாட முடியாது என்ற கருத்தையும் முன்வைக்கின்றது. மேலும், தமிழில் தோன்றியுள்ள நூல்களுக்கு இணையான நூல்கள் சமஸ்கிருதம் பாலி பிராகிருத மொழிகளில் இருப்பதையும் ஒரு மொழியை மூல மொழியாகவும் பிறவற்றை வருமொழியாகவும் பார்க்கும் பார்வையைத் தவறு எனவும் நிறுவ முயல்கின்றது. ஒரு மூலக்கருத்து பதிவு செய்யப்படும்போது தம் காலச் சூழலுக்கேற்பப் பல்வேறு மொழிகளிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாகக் காண்பதே சரியானது எனவும் கருத்து மொழிக்குரியதன்று, அது வழங்கிய சமூகத்திற்கானது என்றும் சுட்டுகின்றது. சமூகத்தில் வழங்கிய இக்கருத்துகள் சமூகத்தில் நிலவிய கல்வி மரபுகளால் உருப்பெற்றனவே எனச் சுட்டி, இக்கல்வி மரபில் உருவான கருத்துகளே பல்வேறு மொழி இலக்கணங்களிலும் பிரதிபலித்துள்ளன என்கின்றது இந்த நூல். இதன் மூலம், ஒரு மொழியிலிருந்து (குறிப்பாக வடமொழி மரபிலிருந்து) பெறப்பட்டே தமிழ் இலக்கணங்கள் உருவாக்கப்பட்டன என்ற கருத்தினை மறுத்து, இரண்டு மொழிகளுக்குமான கருத்துகள் மக்கள் வழங்கில் வழங்கி வந்தன என்ற கருத்தை முன்வைப்பதுடன், தமிழ் மொழி பன்னாட்டு மொழியாக இயங்கிவருவதையும் தற்சார்பான ஆக்கங்கள், நீண்ட கல்வி மரபினை உடைய பெருமொழியாகத் தமிழ் இருப்பதையும் மற்ற மொழிகளுக்குத் தருமொழியாக அது இருப்பதையும் விளக்குகின்றது.

ஒரு நூல் தான் தோன்றிய இடத்தின் கருத்தினையே கொண்டிருக்கின்றது என்ற கருத்தை முன்வைக்கும் நூல், சமஸ்கிருத மொழியில் இயற்றப்பட்ட பல நூல்கள் தமிழ் நிலப்பகுதியில் இருந்தே உருவாகியுள்ளன என்பதை விரிவாக விளக்குகின்றது. குறிப்பாக, சமஸ்கிருத மொழியில் அமைந்துள்ள ஆகமங்கள், சிற்ப நூல்கள், தலபுராணங்கள் போன்றவையும் நாட்டிய சாத்திரம் தமிழ் நாட்டுப் பகுதியிலேயே உருவாகியுள்ளதையும் இவை தொடர்ந்து இந்தப் பகுதியிலேயே வழங்கிவருவதையும் விரிவாக நூல் விளக்குகின்றது. சமஸ்கிருத மொழியில் இருந்தாலும் இந்நூல்களின் கருத்துகள் தமிழ் மண்ணின் கருத்துகளே என்பதை நூல் அறுதியிட்டு முன்வைக்கின்றது. குறிப்பாக, வடமொழியில் அமைந்துள்ள பல அணியிலக்கண நூல்களும் நாட்டிய சாத்திரமும் தமிழ்ப் பகுதியின் செல்வங்களே என்பதை நூல் நிறுவ முனைந்துள்ளது.

இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கும் அரச அதிகார மையத்திற்கும் உள்ள உறவு இந்நூலின் இறுதியில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. அரச சார்ந்து உருவான இலக்கியங்களின் பண்புகளையும் அவ்வாறு உருவான இலக்கியங்களை அறிமுகப்படுத்துவதாகவும் இப்பகுதி அமைந்துள்ளது. தெலுங்கு மொழியில் அமைந்த நூல்கள், இசைப்பாடல்கள், சமய நூல்கள் பல அரச ஆதரவுடனும் அரசனைப் பற்றியதாகவும் அமைந்தமையை இப்பகுதி எடுத்துக்காட்டுவதுடன், சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள நூல்களைப் பற்றிய பல தகவல்களையும் இப்பகுதி வழங்குகின்றது. அதே நேரம், இவ்விலக்கியங்கள் பொதுமக்கள் இலக்கியங்களாக அன்றி, மேட்டிமைத் தன்மையுடன் இருப்பதையும் அவை எவ்வித உயிரோட்டமும் இன்றிப் பொழுதுபோக்கு நோக்கில் மட்டும் அமைந்திருப்பதையும் இப்பகுதி சுட்டுகின்றது.

தமிழில் வெளிவந்துள்ள இலக்கிய வரலாறுகள் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள நூல்களின் அறிமுகங்களாகவே இருக்க, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்பது ஒரு சமூகத்தின் சிந்தனை வரலாறாக வெளிப்படவேண்டும் என்பதை இந்நூல் வற்புறுத்துகின்றது. அவ்வாறு சிந்தனை வரலாறாக அமையுமிடத்திலேயே, இலக்கியத்தின் வரலாற்றை முழுதளாவிய நிலையில் வெளிப்படுத்துவதாக இலக்கிய வரலாறுகள் அமையும். குறிப்பாக, இலக்கிய ஆக்கங்கள் தனித்து நோக்கப்படாமல், சமகால ஆக்கங்களுடனும் சமூக அமைப்புகள், அவற்றின் வளர்ச்சி, பண்பாடு, கலைகள், சமயம் ஆகியவற்றுடனும் இணைத்து நோக்கப்படவேண்டும். அதற்காகவே தமிழ் இலக்கிய வரலாறுகள் இதுவரை தமது எல்லையில் இருந்து புறந்தள்ளி வைத்திருந்த, பெரும்பாலும் வடமொழியில் எழுதப்பட்ட அல்லது வடமொழி மரபினைத் தழுவினதாக அமைந்துள்ள, தலபுராணம், ஆகமம், தருக்க நூல்கள், நாட்டியசாத்திரம்,

அணியிலக்கண நூல்கள் ஆகிவற்றின் முதன்மையை இந்நூல் உணர்த்துகின்றது. இதன் மூலம் தமிழ் மொழி வழங்கிய நிலப்பகுதியில், வடமொழியிலும் பிற மொழிகளிலும் எழுந்துள்ள ஆக்கங்கள் பலவற்றைத் தமிழ் மரபு சார்ந்தவையாகவே காணவேண்டியுள்ளது என்பதை இந்நூல் வற்புறுத்துகின்றது. இக்கருத்தை நிறுவுவதற்காகத் தமிழ் நாட்டில் தோற்றம் பெற்ற பிறமொழி இலக்கியங்கள் பற்றிய பல்வேறு தகவல்களைத் தொகுத்தளித்துள்ளது. இதனால், வடமொழி மற்றும் பிற மொழி சார்ந்து இந்திய அளவில் பரவியுள்ள இலக்கியங்கள் மற்றும் பல மரபுகளுக்குத் தமிழே மூலம் என்பதை உணர்த்த முயன்றுள்ளது.

இந்தியா பன்மொழிச் சூழல் கொண்ட நாடு, பண்டைக் காலத்தில் இருந்தே இந்தப் பன்மொழிச் சூழல் ஒவ்வொரு நிலப்பகுதியிலும் இருந்துவந்துள்ளது. பன்மொழிச் சூழல் நிலவிய இந்நாட்டின் இலக்கியங்கள் பற்றி ஆய்வின் போது, குறிப்பாக இலக்கிய வரலாறு எழுதுதலின் போது இலக்கியங்களைத் தனிப்பட்டவையாகக் காண்பது, பன்மொழிச் சூழல் இயல்புக்கு மாறானதாகவே இருக்கும் என்ற கருதுகோளினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்நூல், அக்கருதுகோளினைப் பல்வேறு சான்றாதாரங்களுடனும் அளவையியல் நெறியில் நின்று நிறுவியுள்ளது. எந்த ஒரு கருத்தையும் ஒரு தளத்தில் மட்டும் நிறுத்திப் புரிந்துகொள்ளாமல்,

முழுதளவிய நிலையில் புரிந்துகொள்வதே அவசியமாகும். ஏனெனில், எந்தக் கருத்தும் சுயம்புவாகப் பிறப்பதில்லை. அது, பல்வேறு கருத்துகளில் கூட்டினாலேயே பிறக்கின்றது. தமிழ் மொழியில், இலக்கியத்தில் வழங்கிய பல கருத்துகள் பிறமொழியில் இருந்து, குறிப்பாக வடமொழியில் இருந்து கடன் பெற்றவையாக முன்வைக்கப்பட்ட பல ஆய்வுக் கருத்துகளை மறு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தவேண்டியுள்ளதை இந்நூல் மறைமுகமாகச் உணர்த்துகின்றது. இந்நூல் கூட்டும் கருத்துகளைத் தமிழ் ஆய்வுலகம் தொடர் உரையாடலுக்கு உட்படுத்த வேண்டியதும் புதிய இலக்கிய வரலாற்று எழுதுமுறையை உருவாக்கவேண்டியதும் அவசியமாகும்.

இலக்கிய வரலாறு, இலக்கியத்தை வாசிப்பதற்கும் இலக்கியத்தைத் திறனாய்வு செய்வதற்கும் மட்டும் பயன்படக்கூடியதன்று; அது, ஒரு நாட்டின் வரலாற்றை, சமூக, பண்பாட்டு வரலாற்றை மீள் கட்டமைப்புச் செய்வதற்கும் பயன்படக்கூடியது என்பதை இந்நூல் உணர்த்துகின்றது.

கட்டுரையாளர், இணைப்பேராசிரியர், சுப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழியற் புலம், புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி.

5.01.2024 அன்று கோவில்பட்டியில் நேஷனல் புக டிரஸ்ட், திருநெல்வேலி நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் சார்பில் 38வது தேசியப் புத்தகக் கண்காட்சியை கோவில்பட்டி எம்.எல்.ஏ கடம்பூர் செ.ராஜா துவக்கி வைத்தார். இதில் ரோட்டரி சங்கத் தலைவர் வெங்கடேஷ், கோவில்பட்டி வாசகர் வட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர் முத்துமுருகன், கமலா மருத்துவமனை நிர்வாக இயக்குனர் டாக்டர் சம்பத் குமார், பார்மஸ்பாபு, தேசிய நல்லாசிரியை விநாயகசுந்தரி, ரோட்டரி சங்க நிர்வாகிகள் சரவணன், ரவி மாணிக்கம், நடராஜன் மாரியப்பன், கிருஷ்ணசாமி, காந்தி மண்டப பொறுப்பாளர் திருப்பதிராஜா, என்சிபிஎச் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் திருநெல்வேலி கிளை மேலாளர் பூர்ணா ஏசுதாஸ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

Contribution of Noboru Karashima to South Indian Historiography *[Commemorative article]*

Dr.K.R.Sankaran

A French missionary (Abois Dubois) in order to understand the social traits of Indians, attempted at writing a book about Indian society from the anthropological point of view. His objective was to know the psychology, customs and conventions of Indians. Robert Caldwell contributed not only to philological studies; he registered and researched some cultural aspects of Dravidian society also. In the meantime, British administrative scholars tried to justify their governance in Indian subcontinent. At the same time, Karl Marx started studying Indian history and society from the economical point of view.

In the context of freedom struggle that was going on at the beginning of 20th century in north, Indian history was viewed with racial pride. But, in south, K.V.Subrahmanya Ayyer and S.Krishnaswami Aiyangar in 1917 and 1918 respectively published their books from the cultural points of view. Subsequently, many scholars in their works highlighted the importance of ancient polity of India on par with Europe. Meanwhile, through ethnic study Dravidian ideology was focused; through language Tamil polity was highlighted. Some scholars against the backdrop of dynastic rule researched Indian political ideology. In this line, came K.A.Nilakanta Sastri, R.Gopalan, R.Sathiyanaithaier, V.R.Ramachandra Dikshitar and others. Of them, K.A.Nilakanta Sastri promoted nationalist ideas when he was working in different universities. He set a base for South Indian Historiography, a tradition from which Noboru Karashima came. But, his method of research is different from the pioneer historians who generally focused in narration the political achievements of the dynasties and the rulers. Though laying an undisputable chronological foundation, they did not apply sociological and anthropological ideas. Generally, academic historians in Tamil Nadu seem to have aversion on Marxian ideology to be used as a tool in research, though it is widely under discussion.

D.D.Kosambi was the first to apply the idea of dialectical materialism to study historical trends that took place in India. He found the correlation between mode of production and historical discourse. Following this line, R.S.Sharma teased out the features of feudalism in India. In the same way, Irfan Habib and D.N.Jha brought to light the importance of agrarian history. His contemporaries from Tamil Nadu N.Subrahmanian, K.K.Pillai and A.Krishnasami Pillai published their research works. But, they did not apply dialectical materialism in research. K.Kailasapathy and A.Singaravelu started a new way of approach in studying Tamil society.

Political Geography of the Chola Country published in 1973 has been a trend setting work to understand South Indian History. It is not theory oriented work. But, it is standard work revealing

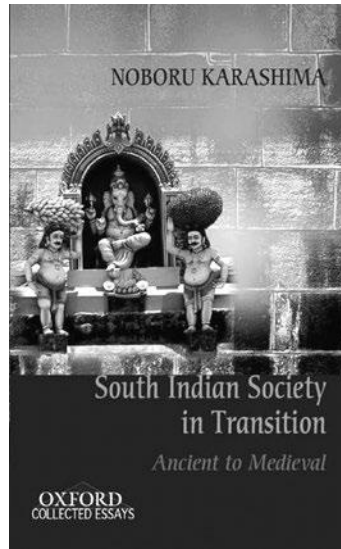
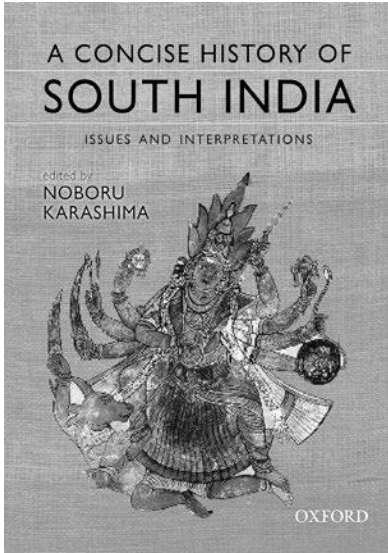
the functions of administrative institutions like Ur, Nadu, Valanadu, Saba and Nagaram. This work much influenced the scholars like Burton Stein, Kesavan Veluthat and others. Until 1980 when Peasant State and Society in Medieval South India published by Burton Stein, no critical account of South Indian History came out. It made a great fillip to start the research on South India. A good number of scholars came critical of this work. In a special issue of Studies in History his theory was criticized based on empirical data. This issue brought out an article The Chola State by Y.Subbarayalu. Scholars like Kenneth R.Hall, George W.Spencer and P.Shanmugam studied the Cholas from different angles in 1980s. In the same decade N.Sethuraman applied mathematical calculation to fix the regnal years of the Kings of Chola and Pandya dynasties. In 1980's research on South India came paramount. It was greatly encouraged by archaeologists, epigraphists and historians. In this context, in 1984 Noboru Karashima's book South Indian History and Society: Studies from the Inscriptions AD.800 to 1800 was published. This presentation is an appraisal of his research contributed to south India, highlighting few points.

Versatility on Languages

His proficiency on Japanese, Chinese, Tamil and English and his cognition of deciphering south Indian inscriptions enabled him to take up the research projects with scholars from India and Sri Lanka. He translated Chinese sources to study on the one hand and utilized the British museum records on the other hand. Lucid presentation in English made him a successful researcher. Simple presentation of analysed factors taken from the inscriptional sources gave him the merit. He emphasized a view that knowledge on different languages is essential to study the medieval history of south India. Regarding to it, his discussion on Velarpuram is the best example.

Primary sources

Noboru Karashima underwent training of estampaging, deciphering and interpreting south Indian inscriptions. He collected pieces of Chinese ceramics from different places in south India and used them as primary data for studying

trans-oceanic trade network during the medieval period of south-east Asian countries. He constituted a scholarly team and conducted field survey in south India, Sri Lanka, Burma, Thailand and Vietnam and other countries. He collected data even through a photograph of an inscription preserved in Buddhist monastery in Vietnam. He classified unearthed Chinese porcelains from south India from the point of Kilns. Marcopolo's travel accounts, inscripational studies and field survey helped his comparison to identify the porcelains from China and Thailand belonging to 13-14th centuries. The unique feature of these porcelains is that they have the pictures up to the shoulders. He said porcelains in blue and white colours belong to 14th century. He found such type of porcelains in Periyapattinam in Tamil Nadu. Along with them, he collected the coins of the Cholas and Pandyas. It was the port-town where Arabyan horses were uploaded from ships from Persia. So, Madurai Sultan made it an international trade centre. Naboru Karashima said that because of logistic location, Periyapattinam became a paramount trade centre under the Sultan of Madurai. It shows the historical continuum of this place. He studied the cartographical map of this place in Office Library and Revenue Record, London.

Study Area

Allur and Isanamangalam are the non-Brahmin and Brahmin settlements respectively forming the nucleus of his study areas from where he expanded the arena of his research. Against the backdrop of landholding society under the Cholas, he studied social and political trends. In his combined study with other Asian scholars, he studied south-east Asian trade network in medieval history of south India.

Research Team

In the beginning, he started his work individually and continued his research with archaeologists and epigraphists. Subsequently, he constituted a team comprised of scholars from Japan, India and Sri Lanka. Though he did not include in his team American, his felicitation volume contains article from scholars from America.

Comparative study

Comparing the sources culled out from the evidences in different data led him to reach fine truth. Analysis of Chinese manuscript led him to compare Ibn-Baduta's accounts in locating a historical place called Periyapattinam.

Ideology

Ideologically, he started the interpretation of data with the application of Marxian theory. Karl Marx heavily depending on the official records of revenue documents drafted by British officials arrived at some conclusions. His views on communal land holding, self-sufficient village and little-republic of Indian villages, role of state in irrigation affair are the prominent points. But, Noboru Karashima found the data countering the above said points. He delineated two main points from the evidences: private landholding existed in Brahmin settlements; existence of inter-depending villages. His statistical analysis of the different components of villages described in the inscriptions support this view. It is further supported by epigraphical phrases *udarupponavaykkal*, *ivvurnilattai-udaruttuppuravurkaluku-nirpayapponavaykkal*.

State

In 1970's a team of scholars from all over the world held a symposium on state. The presented papers in that meeting were published in book. The objective of this gathering was to frame the different model of states representing varied geographical features. It drew the attention of scholars to take up State as research subject.

South Indian historians generally followed linear theory to study history. It exposes stereo type research. They did not identify historical trends spatially and temporally. Contrarily, Noboru Karashima in researching Chola society followed the method of sub-periodisation so as to understand the social and cultural changes. Another trait in his method is using inscriptional evidences en mass. In analyzing segmentary theory and Oriental Despotism discussed by Burton Stein and Kathleen Gough Noboru Karashima rejected both of them strongly with inscriptional evidences. Burton Stein's idea of ritual sovereignty could not be applied to all four sub-periods of the Chola polity and it was refuted by him. The epigraphical terms puravu-vari, puravu-vari-tinaikkalam vouchsafe the existence of bureaucracy under the Cholas. The idea of theocratic state also was rejected by him.

He worried about scholarly mediocrity in understanding the concept of Indian feudalism put forwarded by movement oriented scholars and their academic followers.

His research is always reviewing and revising his own work whereby the horizon of his knowledge got expanded. Thus, his M.Litt., dissertation evolved into his book South Indian History and Society: Studies from the Inscriptions from AD 850-1800. It developed his research how landholding affected the formation of state structure.

Periodisation

Pioneer historians studied history taking centuries together as a single unit. But, he divided the Chola period into four sub-periods so as to have a clear understanding of historical trends. This method of periodisation was to some extent set by K.A.Nilakanta Sastri. Noboru Karashima

furthered it thematically. Another striking point is that he started his research from micro-level to macro-level.

The conclusions that he drew from micro-study virtually led to macro-region viewing through how landholding and communal exercises caused the changes in medieval society. He offered apt and acceptable answers when he was asked about the method of statistical analysis. He felt the sorry about the authors who utilized only travelers' accounts in studying Nayak system in south India. In his analytical way, first he identified authentic epigraphical report, out of which he picked out select inscriptions. In next step, he analysed in detail the epigraphs directly relating to the chosen topic.

Relook

Many of his works are seminal to reach ultimate truth. But, every time he updated data additionally. In this way, he refuted Burton Stein's idea of segmentary theory. He said without checking empirical data Burton Stein followed A.Krishanasamy Pillai in enumerating the list of Nayaks. He said it misled the scholars. But he with the help of YS and PS collected more than 1800 Chola inscriptions, out of them selected 1200. Form them he picked out 568 reliable and authentic inscriptions from which he identified 1230 personal names. These evidences are collected from Tamil Nadu, Andhra and Karnataka regions. Thus, he collected evidences from the inscriptions in different languages.

He pointed out that Burton Stein modified the segmentary theory 11 years after the publication of his book in 1980. He said Burton Stein in his tone modified the versions of Henri Maine and Karl Marx. Further, he said that his views are confusing. He exposed Burton Stein's inability of understanding the role of Nayaks in local administration.

Changing and Unchanging society

Tamil society through the ages has been changing some features and retaining unchanging traits. Under the Vijayanagara rule kani right holders the Brahmin and Vellalars exploited craftsmen communities which began to bear the

same treatment by other newly arrived groups like Reddi, Chetti and Kaikkolar. Noboru Karashima pointed out the wrong notion of Burton Stein on Natttar. Under the Cholas, Vellalar maintained kinship relations through landholdings. It continued through Vijayanagara rule also. Under their rule, newly emerged landholders had ally with existing landholding communities. This social change had to happen during 13-14th centuries. It meant there was change in landholding group but exploitation of surplus production continued. Inscriptions from Vijayanagara period speak of nattavar from different castes. So, state structure of Cholas was apparently different from that of Vijayanagara state wherein political arena of king was at the top. But the nayaks, exercised the power at the different level; nattavar were at the lower level. So, the three tier power structure exploited the people from three different degrees.

Historical trends

Historically, society always changes. It is of nothing but historical materialism or dialectical materialism. Here, the driving force is an ideology being exercised through institution. It may be the state machinery or temple. It is exquisitely emphasized in Noboru Karashima's works.

He identified the centuries characteristically. He said the history of Tamil Nadu in 11th century had the mark of warrior phenomenon; 13th century was the period of traders. Unearthed Chinese porcelains from different places in south India belong to this period. This period worst affected the craftsmen groups. In 13th century enormous number of references relating to Kammalars and Kaikkolars are available in the inscriptions.

Initially under the Cholas, communal landholding was widespread, its mainspring was agricultural settlement called ur. Those who held honorary titles, mostly mu-vendavelan, from such settlements constituted nadu setup. Generally, these title holders became bureaucrats, land surveyors and others. In the declining phase of the Cholas, ratio of private landholding increased in Brahmin settlements. It is markedly a social change. With declining phase of Cholas from 1250 to 1400 AD people had to face many hurdles.

The repeatedly waged wars among the Pandyas, Cholas, Hoysalas and Kakatiyas and the invasion of Delhi Sultanate, intrusion of Vijayanagar rulers worst affected the peasants.

Under the Vijayanagar state, agricultural production was in the hands of peasants. Primarily during 14-15th centuries Pradhanai, Mahamandaleswar, Dhandanayaka and other royal officials of Vijayanagara state governed. Mahamandaleswara of 15th century could be compared to feudal lords of Japan and Europe and they were in Kavery delta from 15th century onwards holding the power independently. Some of them from 16th century onwards became semi-feudal.

In fact, Nayak system began to start from the fourth quarter of 15th century and they were legitimized by the Vijayanagara rulers as evidently written by Nuniz and Peas. This legitimacy is explained by the inscriptional phrases kariyaththukku katavarana, kariyattukku karttavana. Nayaks in case of granting lands and donating taxes to temples on the merit of the kings, did not seek the permission of the latter and they had close association with temples. Nayaks and temples mutually earned the gains. Accutappa nayak got earned the position of guarding the treasury of a temple.

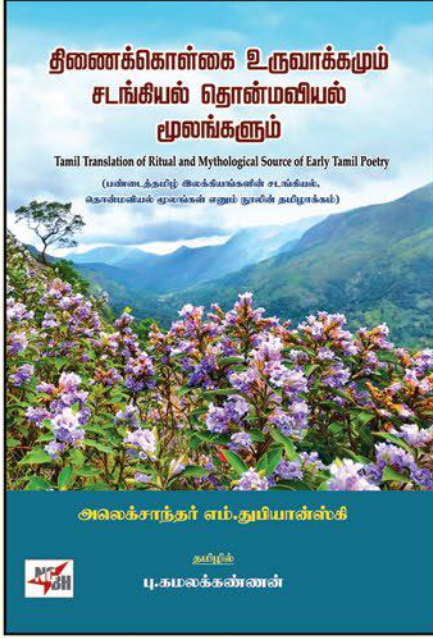
In history, social change vouchsafes the nature of time. There are both internal and external causes for changes in particular ecological/geographical zones. Generally, agriculture made internal changes; trade would made external changes. These two aspects are established in Noboru Karashima's works.

It is drafted in the commemoration of the 40th anniversary of the book South Indian History and Society : Studies from the Inscriptions AD 800 to 1800 by Prof Noboru Karashima.

●
Guest Professor, Department of Maritime
History and Marine Archaeology, Tamil
University, Thanjavur-613010

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

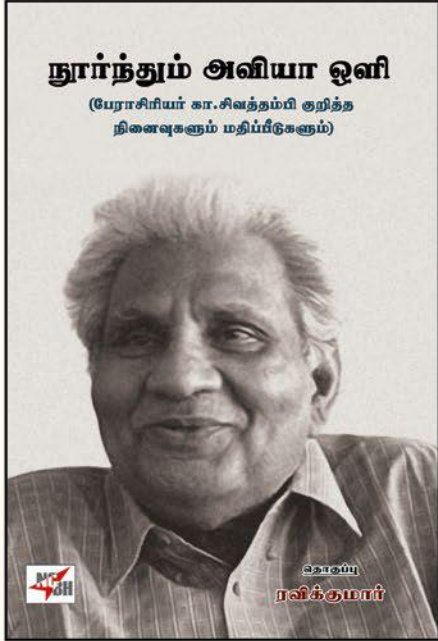
₹ 400/-

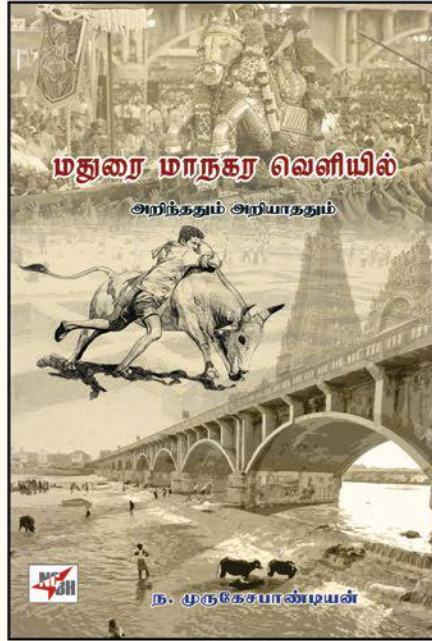
₹ 120/-

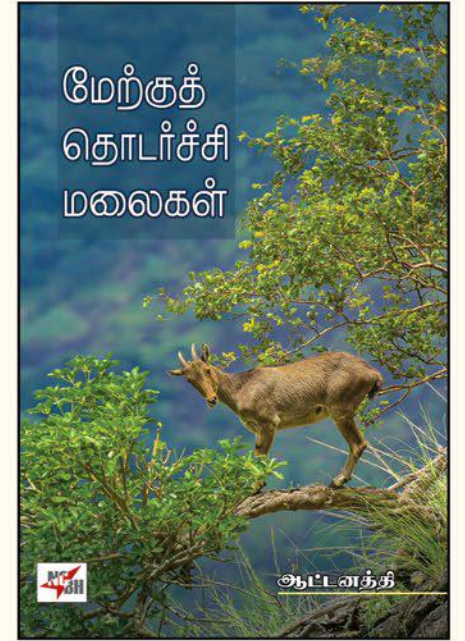
₹ 170/-

₹ 140/-

₹ 230/-

₹ 300/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

Published by Shanmugam Saravanan on behalf of New Century Reader's Sangam
at 16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014 and Printed by A.Sivakumar at Pavai Printers (P) Ltd.,
16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014. Editor: T.Stalin Gunasekaran

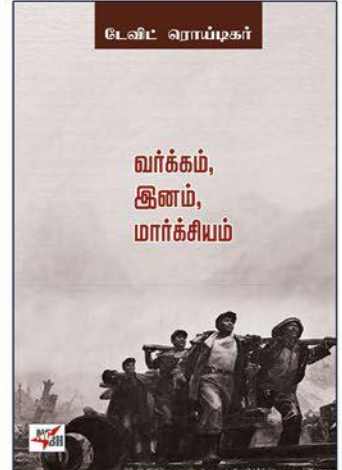
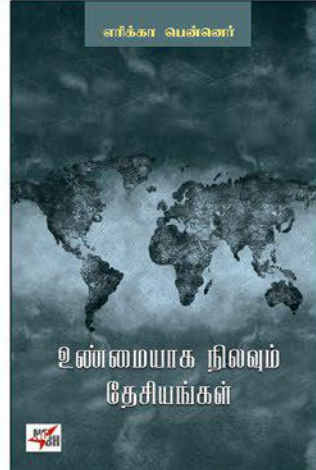
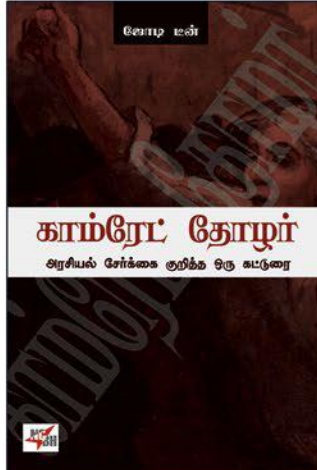
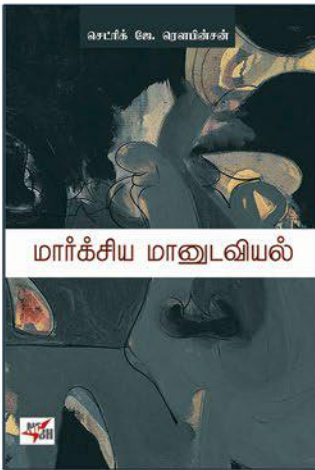
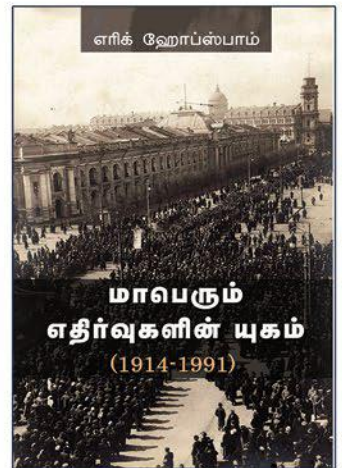
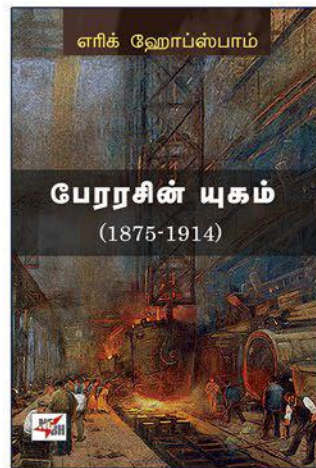
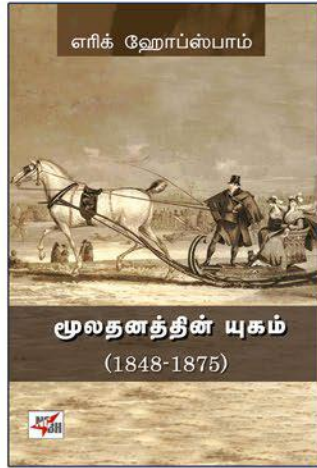
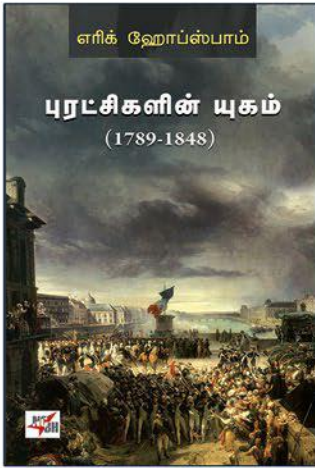
மிகமிக விரைவில்...
நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக...
தமிழில் வரவுள்ள மார்க்சிய அரசியல் நூல்கள்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்:

ந.முத்துமோகன்

இணைப் பதிப்பாசிரியர்:

ப.கு.ராஜன்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
 ☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஒசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 -234990.